

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 38

Ljubljana, četrtek 19. decembra 1974 Cena 12 dinarjev

Leto XXXI

443.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o izobraževalnih skupnostih

Razglasi se zakon o izobraževalnih skupnostih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 11. decembra 1974, Zbora občin dne 11. decembra 1974 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 11. decembra 1974.

St. 025-2/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o izobraževalnih skupnostih

1. TEMELJNE IN SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem zakonom se določa obveznost ustanovitve izobraževalnih skupnosti kot samoupravnih interesnih skupnosti za vzgojo in izobraževanje, načela za njihovo organizacijo in za njihova medsebojna razmerja.

Dejavnost izobraževalnih skupnosti je posebnega družbenega pomena.

2. člen

V samoupravne interesne skupnosti za vzgojo in izobraževanje se združijo s samoupravnim sporazumom na podlagi tega zakona delovni ljudje in občani v krajevnih skupnostih, delavci v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, delavci in drugi delovni ljudje, ki delajo s sredstvi v lastnini občanov, skupaj z delavci vzgojnoizobraževalnih organizacij (v nadaljnjem besedilu: člani) z namenom, da prek njih zadovoljujejo svoje osebne in skupne potrebe in interese na področju vzgoje in izobraževanja.

3. člen

Vzgojnoizobraževalna dejavnost se uresničuje v enotnem vzgojnoizobraževalnem sistemu, ki obsega: predšolsko vzgojo, osnovno, poklicno, osnovno glasbeno, srednje in visokošolsko izobraževanje, dejavnost delavskih univerz in izobraževalnih centrov, dejavnost domov za učence in študente ter druge oblike vzgoje in izobraževanja (v nadaljnjem besedilu: izobraževalna dejavnost).

4. člen

Izobraževalne skupnosti so: občinske izobraževalne skupnosti, posebne izobraževalne skupnosti in izobraževalna skupnost Slovenije.

5. člen

V izobraževalnih skupnostih člani uresničujejo svobodno menjavo dela, enakopravno in skupno oblikujejo politiko na področju vzgoje in izobraževanja, združujejo sredstva in delo za opravljanje vzgojnoizobraževalne dejavnosti, vzajemno in solidarno izenačujejo materialne možnosti za vzgojo in izobraževanje in skrbijo za stalno rast izobrazbene ravni delavcev in delovnih ljudi, za napredek, za razširitev materialne osnove vzgoje in izobraževanja ter za izobraževanje in izpopolnjevanje učiteljev in drugih strokovnih delavcev za vzgojo in izobraževanje.

6. člen

Člani ustanovijo izobraževalno skupnost s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi v skladu s tem zakonom.

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi lahko določijo, da v izobraževalni skupnosti sodelujejo tudi organizacije in društva, ki s svojo dejavnostjo uresničujejo posamezne družbene vzgojnoizobraževalne smote in naloge.

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi in s statutom izobraževalne skupnosti se podrobneje urejajo: delovno področje, organizacija skupnosti, sestav, pooblastila in odgovornosti skupščine in drugih organov skupnosti, način odločanja, združevanja sredstev, način, kako člani nadzorujejo delo organov upravljanja in strokovnih služb ter druga razmerja v skupnosti, določena s tem zakonom, in druge zadeve skupnega pomena za člane skupnosti.

Samoupravni sporazum o ustanovitvi in statut začeta veljati, ko ju potrdi skupščina pristojne družbenopolitične skupnosti.

7. člen

Pravice, obveznosti in odgovornosti v medsebojnih razmerjih v izobraževalni skupnosti urejajo zakon, samoupravni sporazum o ustanovitvi, statut in drugi samoupravni akti skupnosti. Medsebojna razmerja skupnosti se urejajo tako, da se delavcem in drugim delovnim ljudem, ki v njih združujejo sredstva, zagotavlja pravica odločati o združenih sredstvih, delavcem izobraževalnih organizacij pa pravica, da v svobodni menjavi dela uresničujejo enak družbenoekonomski položaj kot delavci v drugih organizacijah združenega dela.

8. člen

Izobraževalne skupnosti sodelujejo med seboj in z drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi z namenom, da usklajujejo delo in uresničujejo skupne

cilje. V ta namen lahko ustanovijo skupne organe. Za organizirano sodelovanje lahko ustanavljajo zveze in združenja za določeno območje ter vzpostavljajo druge oblike sodelovanja.

Za kar najbolj neposredno uresničevanje samoupravnih pravic in interesov lahko člani pod pogoji, ki jih določata samoupravni sporazum o ustanovitvi ali statut, organizirajo temeljne skupnosti ali enote, da v njih uresničujejo določene svoje samoupravne pravice in obveznosti.

9. člen

Delo izobraževalnih skupnosti je javno.

Delovni ljudje, združeni v izobraževalni skupnosti, imajo pravico biti seznanjeni s stanjem in problemi skupnosti. Skupnost obvešča delovne ljudi o stanju in problemih skupnosti praviloma po njihovih delegatih v skupščini.

Samoupravni sporazum o ustanovitvi in statut izobraževalne skupnosti se objavita v uradnem glasilu ustrezne družbenopolitične skupnosti. S statutom se določijo še drugi načini obveščanja članov in javnosti.

10. člen

Izobraževalne skupnosti zagotavljajo na svojem področju uresničevanje pravic občanov do vzgoje in izobraževanja, ki so določene z ustavo SR Slovenije in zakonom, ter omogočajo izobraževalno dejavnost najmanj v obsegu in na način, ki sta določena z zakonom in predpisi, izdanimi na podlagi zakona.

V izobraževalnih skupnostih člani enakopravno in skupno odločajo o izobraževalni dejavnosti tako, da zlasti:

- oblikujejo politiko na vzgojnoizobraževalnem področju;
- določajo politiko razvoja in pospeševanja izobraževalne dejavnosti;
- sprejemajo programe za razvoj izobraževalne dejavnosti in smernice za delo in razvoj izobraževalnih organizacij v skladu z družbenimi potrebami po delavcih;
- skrbijo za permanentno izobraževanje delavcev in delovnih ljudi;
- spremljajo in ocenjujejo izvajanje dogovorjenih programov izobraževalne dejavnosti;
- zagotavljajo sredstva za izobraževalno dejavnost, za razvoj te dejavnosti in za investicije na tem področju;
- solidarno zagotavljajo in združujejo sredstva za izenačevanje vzgojnoizobraževalnih možnosti delavcev in delovnih ljudi;
- skrbijo za materialne možnosti za življenje in delo učencev in študentov;
- posvečajo posebno skrb šolanju tistih otrok v SR Sloveniji, katerih starši so na začasnem delu v tujini;
- določajo merila za oblikovanje cen in stroškov ter minimalne standarde za opravljanje posameznih oblik izobraževalne dejavnosti;
- skrbijo za smotrno uporabo prostorov in opreme za izobraževalno dejavnost ter skupaj z izobraževalnimi organizacijami določajo pogoje za tako uporabo;
- sodelujejo z organizacijami združenega dela, z drugimi samoupravnimi interesnimi in družbenopolitičnimi skupnostmi ter organizirajo samoupravno spo-

razumevanje in družbeno dogovarjanje na področju izobraževalne dejavnosti;

- sklepajo samoupravne sporazume in družbene dogovore;
- vzpodbujajo integracijske procese na področju vzgoje in izobraževanja;
- sodelujejo pri ugotavljanju in zadovoljevanju kadrovskih potreb združenega dela;
- sodelujejo pri usmerjanju v izobraževanje;
- načrtujejo potrebe ter skrbijo za šolanje in permanentno izobraževanje učiteljev, vzgojiteljev in drugih strokovnih delavcev za vzgojo in izobraževanje;
- pospešujejo izobraževalno dejavnost italijanske in madžarske narodnosti v SR Sloveniji;
- dajejo skupščinam in organom družbenopolitičnih skupnosti poročila in druge podatke ter jih obveščajo o stanju na področju vzgoje in izobraževanja;
- sodelujejo pri oblikovanju vzgojnoizobraževalnega sistema;
- pospešujejo raziskovalno in razvojno delo za potrebe vzgoje in izobraževanja ter za modernizacijo vzgojnoizobraževalnega procesa;
- opravljajo druge naloge z vzgojnoizobraževalnega področja, ki so določene z zakonom, s samoupravnimi sporazumi, z družbenimi dogovori ter s statuti in drugimi splošnimi akti izobraževalne skupnosti.

II. IZOBRAŽEVALNE SKUPNOSTI

11. člen

Za zadovoljevanje potreb in uresničevanje interesov na področju vzgoje in izobraževanja, za enakopravno odločanje z občinsko skupščino in za izpolnjevanje drugih nalog v zvezi z vzgojo in izobraževanjem, ustanovijo člani občinske izobraževalne skupnosti.

Skupnosti iz prejšnjega odstavka se lahko s samoupravnim sporazumom povezujejo v regionalna združenja skupnosti in razvijajo druge oblike sodelovanja.

12. člen

Občinska izobraževalna skupnost opravlja naloge iz 10. člena tega zakona za predšolsko vzgojo, osnovno izobraževanje mladine in odraslih, usposabljanje otrok z motnjami v telesnem in duševnem razvoju in druge oblike vzgoje in izobraževanja v času obveznega šolanja ter druge vzgojnoizobraževalne naloge po programu skupnosti.

Poleg nalog iz prejšnjega odstavka občinska izobraževalna skupnost:

- zagotavlja oblikovanje interesov in potreb občine po strokovnih kadrih;
- sodeluje pri oblikovanju politike usmerjenega izobraževanja;
- sodeluje pri izgrajevanju sistema in načrtovanja razvoja usmerjenega izobraževanja;
- dogovarja se z izobraževalno skupnostjo Slovenije, posebnimi izobraževalnimi skupnostmi ter izobraževalnimi organizacijami za zadovoljevanje posebnih kadrovskih potreb v občini.

Občinske izobraževalne skupnosti vzajemno in solidarno zagotavljajo možnosti za uresničevanje nalog iz prvega odstavka tega člena, ki jih uresničujejo neposredno in prek republiške in posebnih izobraževalnih skupnosti.

13. člen

Delovni ljudje v temeljnih organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in drugih samoupravnih organizacijah ter skupnostih in delovni ljudje, ki delajo s sredstvi v lastnini občanov, ki skupaj z delavci vzgojnoizobraževalnih organizacij s področja usmerjenega izobraževanja ugotovijo skupne izobraževalne potrebe in interese, ustanovijo posebno izobraževalno skupnost za posamezno področje dejavnosti ali skupino sorodnih področij.

Posebna izobraževalna skupnost iz prvega odstavka tega člena združuje dejavnosti svojega področja ali svoje skupine področij na vseh stopnjah usmerjenega izobraževanja po osnovni šoli in v vseh organizacijskih oblikah, kot so srednje, višje in visoke šole, izobraževalni centri, delavske univerze in druge.

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi določijo delovno področje in obveznosti skupnosti. Samoupravni sporazum o ustanovitvi posebne izobraževalne skupnosti začne veljati, ko ga potrdi Skupščina SR Slovenije.

Posebna izobraževalna skupnost za usmerjeno izobraževanje iz prvega odstavka tega člena združuje vse organizirane oblike in stopnje izobraževanja po osnovni šoli na določenem področju dejavnosti ali skupini področij.

14. člen

Posebna izobraževalna skupnost opravlja na svojem delovnem področju naloge iz 10. člena tega zakona.

Člani posebnih izobraževalnih skupnosti s samoupravnim sporazumom ali s pogodbo določijo obseg, vsebino in način zadovoljevanja skupnih potreb, ki se uresničujejo v drugih posebnih izobraževalnih skupnostih in v Izobraževalni skupnosti Slovenije.

15. člen

Za uresničevanje vzajemnosti in solidarnosti na področju vzgoje in izobraževanja, za neposredno zadovoljevanje potreb in interesov s tistih področij usmerjenega izobraževanja, kjer ni posebnih izobraževalnih skupnosti, za enakopravno odločanje v Skupščini Socialistične republike Slovenije in za druge skupne naloge iz 10. člena tega zakona, se člani iz 2. člena tega zakona, združeni v občinskih izobraževalnih skupnostih in posebnih izobraževalnih skupnostih združijo v Izobraževalno skupnost Slovenije.

Za čimbolj neposredno uresničevanje samoupravnih pravic in interesov organizirajo na podlagi samoupravnega sporazuma člani Izobraževalne skupnosti Slovenije temeljne skupnosti za posamezna področja oziroma skupine sorodnih področij usmerjenega izobraževanja ter enote za posamezna območja.

Izobraževalna skupnost Slovenije razvija možnosti in vzpodbuja ustanavljanje in delovanje posebnih izobraževalnih skupnosti po načelih tega zakona.

16. člen

V Izobraževalni skupnosti Slovenije člani uresničujejo vzajemnost in solidarnost na področju vzgoje in izobraževanja, skupaj s posebnimi izobraževalnimi skupnostmi zadovoljujejo skupne potrebe in interese na področju usmerjenega izobraževanja, sodelujejo s samoupravnimi skupnostmi v gospodarstvu, z drugimi samoupravnimi skupnostmi, z družbenopolitičnimi

skupnostmi in z družbenopolitičnimi organizacijami ter prek nje enakopravno odločajo v Skupščini Socialistične republike Slovenije.

Pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka Izobraževalna skupnost Slovenije:

— oblikuje enotno vzgojnoizobraževalno politiko v Socialistični republiki Sloveniji;

— načrtuje in sprejema vzgojnoizobraževalne razvojne načrte Socialistične republike Slovenije skladno z družbenimi razvojnimi načrti;

— združuje sredstva za izenačevanje vzgojnoizobraževalnih možnosti v okviru sprejete politike in dogovorjenih meril;

— določa enotne osnove kadrovske politike na vzgojnoizobraževalnem področju;

— določa enotne osnove meril za oblikovanje cen in stroškov za opravljanje posameznih oblik izobraževalne dejavnosti;

— zagotavlja sredstva za financiranje usmerjenega izobraževanja, ki ni zajeto v posebnih izobraževalnih skupnostih;

— ustanavlja organizacije združenega dela, ki so skupnega pomena za vzgojnoizobraževalno dejavnost v Socialistični republiki Sloveniji;

— izpolnjuje obveznosti Socialistične republike Slovenije do šolstva narodnosti;

— skrbi za dopolnilno šolanje otrok naših delavcev, ki so na začasnem delu v tujini;

— združuje sredstva za raziskovalne in razvojne projekte, ki so bistvenega pomena za oblikovanje in razvoj enotnega vzgojnoizobraževalnega sistema v Socialistični republiki Sloveniji;

— opravlja druge naloge, določene z zakonom, statutom, samoupravnim sporazumom in drugimi akti.

III. UPRAVLJANJE V IZOBRAŽEVALNIH SKUPNOSTIH

17. člen

Izobraževalno skupnost upravlja skupščina.

Skupščino sestavljajo delegati delegacij, ki jih delavci temeljnih organizacij združenega dela ter delovni ljudje v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih kot člani izobraževalne skupnosti volijo in odpokličejo.

Delegati v skupščini delajo po smernicah članov izobraževalne skupnosti in so jim za svoje delo odgovorni.

Skupščina izobraževalne skupnosti poveri določene izvršilne funkcije svojim izvršilnim organom, ki so ji odgovorni za delo.

18. člen

Skupščina občinske izobraževalne skupnosti ima:

— zbor uporabnikov teh dejavnosti, ki ga sestavljajo delegati delegacij delavcev v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, samoupravnih organizacijah in skupnostih ter delegati delegacij delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih;

— zbor izvajalcev, ki ga sestavljajo delegati delegacij delavcev izobraževalnih organizacij z območja občine.

19. člen

Skupščina posebne izobraževalne skupnosti ima:

— zbor uporabnikov te dejavnosti, ki ga sestavljajo delegati delegacij delavcev temeljnih in drugih organizacij združenega dela ter samoupravnih organizacij in skupnosti, ki so člani skupnosti;

— zbor izvajalcev, ki ga sestavljajo delegati delegacij delavcev izobraževalnih organizacij s področja usmerjenega izobraževanja.

20. člen

Skupščina izobraževalne skupnosti Slovenije ima dva zbora. Sestavljajo jo delegati, ki jih v vsak zbor delegirajo ustrezni zbori skupščin občinskih in posebnih izobraževalnih skupnosti, tako da so zastopane vse izobraževalne skupnosti in vsa področja iz izobraževalne dejavnosti.

Način odločanja v skupščini izobraževalne skupnosti Slovenije se določi s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi in statutom. Pri tem se primerno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za druge izobraževalne skupnosti.

21. člen

S statutom vzgojnoizobraževalne organizacije s področja usmerjenega izobraževanja se zagotovi primerna udeležba učencev in študentov v delegacijah, ki delegirajo v skupščine izobraževalnih skupnosti.

22. člen

Skupščina izobraževalne skupnosti odloča na skupnem zasedanju svojih zborov. Samoupravni sporazum o ustanovitvi določa, o katerih zadevah, ki so bistvene pomena za delo skupnosti, odločata oba zbora enakopravno; glede teh je odločitev sprejeta, če je bila v enakem besedilu sprejeta v obeh zbori.

Če odločitev iz prejšnjega odstavka ni sprejeta v enakem besedilu v obeh zbori, se prične usklajevalni postopek, ki je predpisan s poslovníkom ali drugim splošnim aktom skupščine.

Če tudi v usklajevalnem postopku ni doseženo soglasje, lahko skupščina družbenopolitične skupnosti na predlog svojega izvršnega sveta začasno uredi to vprašanje.

23. člen

Skupščina izobraževalne skupnosti enakopravno s pristojnimi zbori skupščine družbenopolitične skupnosti:

- določa politiko na področju vzgoje in izobraževanja;
- sprejema razvojne programe izobraževalne dejavnosti;
- sklepa o drugih vprašanjih s področja vzgoje in izobraževanja, ki se na podlagi ustave in zakona urejajo z zakoni oziroma odloki in z drugimi splošnimi akti skupščin družbenopolitičnih skupnosti.

24. člen

Skupščina izobraževalne skupnosti sprejema v soglasju s skupščino ustrezne družbenopolitične skupnosti odločitve, ki so bistvenega pomena za uresničevanje pravic in obveznosti delovnih ljudi, združenih v izobraževalni skupnosti, in so določene s tem zakonom. drugim zakonom oziroma odlokom občinske skupščine.

Pred odločitvijo o soglasju delegati pristojnih zborov skupščine družbenopolitične skupnosti in delegati izobraževalne skupnosti razpravljajo in usklajujejo stališča.

25. člen

Delavci in delovni ljudje v izobraževalnih skupnostih z družbenim dogovarjanjem usklajujejo razvoj-

no politiko, in druge, za družbo pomembne zadeve na izobraževalnem področju s temeljnimi nalogami in cilji družbenega in ekonomskega razvoja Socialistične republike Slovenije oziroma posameznih občin, določenimi z družbenimi plani ter s sprejeto gospodarsko politiko.

26. člen

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi se določi organ izobraževalne skupnosti in pooblasti za opravljanje nadzora nad izvajanjem sprejete politike, nad uveljavljanjem pravic in obveznosti delovnih ljudi, združenih v skupnosti, nad uporabo sredstev ter nad delovanjem organov skupnosti in njenih strokovnih služb. S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi se določi tudi število članov nadzornega organa in način njihove izvolitve.

Delovno področje nadzornega organa iz prvega odstavka tega člena ter pravice in dolžnosti članov tega organa podrobneje določi statut izobraževalne skupnosti.

27. člen

Za opravljanje strokovnih, administrativnih in tehničnih opravil lahko izobraževalna skupnost ustanovi svojo službo ali pa se za opravljanje teh opravil dogovori z ustrezno drugo interesno skupnostjo, organizacijo ali organom.

Ce ima izobraževalna skupnost svojo strokovno službo, imenuje vodjo te službe skupščina te skupnosti v soglasju s skupščino družbenopolitične skupnosti.

Na delavce delovne skupnosti, ki opravljajo za izobraževalno skupnost opravila iz prvega odstavka tega člena, se ne morejo prenašati pravice, pooblastila in odgovornosti skupnosti.

IV. NAČELA ZA FINANCIRANJE

28. člen

Delavci in delovni ljudje prispevajo in združujejo v izobraževalnih skupnostih sredstva za izvajanje programa teh skupnosti, za izpolnjevanje solidarnostnih nalog, za izpolnjevanje obveznosti do drugih izobraževalnih skupnosti in za sodelovanje z drugimi interesnimi in družbenopolitičnimi skupnostmi.

29. člen

Delavci v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela ter v delovnih skupnostih in delovni ljudje, ki z osebnim delom s sredstvi v lastni občini opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, plačujejo za financiranje dogovorjenega programa izobraževalnih dejavnosti prispevek v skladu s posebnimi predpisi. Višino prispevka, izraženo v stopnji, določi skupščina izobraževalne skupnosti po predhodni obravnavi med delavci in delovnimi ljudmi v samoupravnih organizacijah in skupnostih, ki so člani skupnosti.

Delavci in delovni ljudje lahko združujejo sredstva iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela in iz osebnega dohodka za financiranje dodatno dogovorjenih ali posebnih nalog na podlagi pogodb in samoupravnih sporazumov.

Prispevki in sredstva iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti določeni oziroma dogovorjeni v skladu z družbenim planom, resolucijo o družbenoekonomski politiki in družbenim dogovorom o skupni porabi.

S samoupravnimi sporazumi in pogodbami se lahko delavci in delovni ljudje dogovorijo, da bodo iz dela osebnih dohodkov, namenjenih za zadovoljevanje svojih osebnih potreb, plačevali dodatne prispevke za financiranje posameznih nalog tudi nad okviri iz prejšnjega odstavka.

Da bi zagotovila potrebna sredstva za solidarnost in za financiranje temeljnih nalog izobraževalnih skupnosti, lahko skupščina izobraževalne skupnosti enakovredno s pristojnimi zbori skupščine družbenopolitične skupnosti določi višino prispevka, izraženo v stopnji.

30. člen

Zavezanci prispevka za usmerjeno izobraževanje, ki so ustanovili posebno izobraževalno skupnost po 13. členu tega zakona, prispevajo za financiranje dejavnosti Izobraževalne skupnosti Slovenije po enotni stopnji, zmanjšani za stroške programa, ki ga neposredno izvajajo v posebni izobraževalni skupnosti.

Dogovorjeni program izobraževalne dejavnosti iz prejšnjega odstavka mora biti usklajen med izobraževalnimi skupnostmi in ovrednoten po enotnih osnovah meril, ki jih sprejme Skupščina Izobraževalne skupnosti Slovenije.

31. člen

Izobraževalne skupnosti, ki po dogovorjenih merilih ne morejo zbrati potrebnih sredstev za financiranje dogovorjenih programov, ki so usklajeni v Izobraževalni skupnosti Slovenije, dobivajo solidarnostna in dopolnilna sredstva po programu in merilih, ki jih sprejme Izobraževalna skupnost Slovenije.

32. člen

Izobraževalne skupnosti lahko pridobivajo sredstva tudi iz drugih virov s pogodbami, s samoupravnimi sporazumi, družbenimi dogovori, z zakonom ali z odlokom skupščine družbenopolitične skupnosti.

V. MEDSEBOJNA RAZMERJA

33. člen

Vzgojnoizobraževalna organizacija ustvarja dohodek s povračili za opravljeno delo po pogodbi, ki jo sklene z izobraževalno skupnostjo na podlagi programa dela in po merilih, ki jih je sprejela skupščina te skupnosti.

Vsebina in način sklepanja pogodb se podrobneje uredi s statutom izobraževalne skupnosti.

34. člen

Zakonitost dela občinske izobraževalne skupnosti, njenih organov in strokovnih služb nadzoruje občinski upravni organ, pristojen za vzgojo in izobraževanje.

Zakonitost dela posebne izobraževalne skupnosti in Izobraževalne skupnosti Slovenije nadzoruje republiški upravni organ, pristojen za vzgojo in izobraževanje.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

35. člen

Ko se ustanovijo izobraževalne skupnosti v skladu z določbami tega zakona, prenehajo dosedanje temeljne in posebne izobraževalne skupnosti in Izobraževalna skupnost Socialistične republike Slovenije.

Priprave za ustanovitev občinskih izobraževalnih skupnosti opravijo temeljne izobraževalne skupnosti, za ustanovitev posebnih izobraževalnih skupnosti in za Izobraževalno skupnost Slovenije pa Izobraževalna skupnost Socialistične republike Slovenije.

36. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v Socialistični republiki Sloveniji (Uradni list SRS, št. 5-18/68, 27-208/68, 40-303/68 in 8-52/69).

Sredstva, pravice in obveznosti dosedanjih temeljnih izobraževalnih skupnosti preidejo na občinske izobraževalne skupnosti, posebnih izobraževalnih skupnosti na ustrezne posebne izobraževalne skupnosti, sredstva Izobraževalne skupnosti Socialistične republike Slovenije pa na Izobraževalno skupnost Slovenije.

37. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 025-2/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Brecej l. r.

444.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o raziskovalni dejavnosti in raziskovalnih skupnostih

Razglasa se zakon o raziskovalni dejavnosti in raziskovalnih skupnostih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 11. decembra 1974, Zbora občin dne 11. decembra 1974 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 11. decembra 1974.

Št. 63-16/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o raziskovalni dejavnosti in raziskovalnih skupnostih

I. TEMELJNE IN SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Raziskovalna dejavnost je ustvarjalno in sistematično poglobljanje in razširjanje znanja kot prvine družbenih proizvodnih sil in priprava njegove uporabe v dejavnosti delavcev v združenem delu. Njeno trajno in intenzivno vključevanje v vsa področja združenega dela in družbenega življenja je eden temeljnih pogojev družbenega, duhovnega in materialnega razvoja samoupravne socialistične družbe.

Raziskovalna dejavnost po tem zakonu obsega temeljno, aplikativno in razvojno raziskovalno delo. Ne

šteje se za raziskovalno delo izdelava projektov in atestov, kontrola vpeljane proizvodnje ter podobno delo, če nima prvin izvirnosti ali novosti.

Raziskovalna dejavnost je posebnega družbenega pomena.

2. člen

S tem zakonom se:

— urejajo načela za družbeno usmerjanje, programiranje, organiziranost in financiranje raziskovalne dejavnosti;

— določa obveznost ustanovitve občinskih raziskovalnih skupnosti, področnih raziskovalnih skupnosti in Raziskovalne skupnosti Slovenije;

— določajo njihove temeljne naloge, načela za njihovo organiziranost in medsebojna razmerja v njih.

3. člen

Delavci v temeljnih in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih načrtujejo svojo dejavnost in razvoj na podlagi rezultatov raziskovalnega dela in na njih temeljelih razvojnih možnostih. Svoje interese na področju raziskovalne dejavnosti uresničujejo s tem, da:

— organizirajo po potrebi lastno raziskovalno dejavnost;

— se pri svojem delu neposredno povezujejo z delavci raziskovalnih organizacij;

— se za uresničevanje skupnih raziskovalnih potreb in širših družbenih interesov združujejo skupaj z delavci raziskovalnih organizacij v Raziskovalno skupnost Slovenije.

Organizacije, ki opravljajo raziskovalno dejavnost, sodelujejo pri načrtovanju in uresničevanju razvoja organizacij združenega dela, samoupravnih organizacij in skupnosti ter samoupravnih interesnih skupnosti. Uresničevanje tega načela se podrobneje določi s samoupravnim sporazumom.

4. člen

Rezultati raziskovalnega dela so javni.

Z aktom, delovne organizacije, ki opravljajo raziskovalno dejavnost, ali s pogodbo med naročnikom raziskovalnega dela in delovno organizacijo, ki opravljajo raziskovalno dejavnost, se določijo raziskave ali podatki, ki se zaradi javne varnosti, pravne varnosti industrijske lastnine, poslovne tajnosti ali iz drugih utemeljenih razlogov ne objavijo. Za raziskovalne organizacije, ki niso pravne osebe, določi to ustanovitelj.

Načelo javnosti se ne sme uresničevati v nasprotju z interesi varnosti in obrambe države.

II. RAZISKOVALNE ORGANIZACIJE

5. člen

Raziskovalne organizacije po tem zakonu so organizacije, ki opravljajo raziskovalno dejavnost kot svojo temeljno dejavnost.

Raziskovalne organizacije se organizirajo kot temeljne in druge organizacije združenega dela ali kot raziskovalne enote v sestavi delovnih in drugih organizacij.

Raziskovalna organizacija, ki je organizirana kot delovna organizacija, je raziskovalni zavod.

Raziskovalne organizacije so tudi tiste organizacije, ki se kot raziskovalne opredelijo s posebnimi predpisi.

6. člen

Raziskovalne organizacije, njihove temeljne organizacije združenega dela in raziskovalne enote se lahko za uresničevanje skupnih interesov in ciljev s samo-

upravnimi sporazumi povezujejo v skupnosti temeljnih organizacij združenega dela in raziskovalnih enot.

V teh skupnostih usklajujejo svoje raziskovalne programe in se dogovarjajo o združevanju in delitvi dela.

7. člen

Raziskovalna organizacija opravlja raziskovalno dejavnost na področjih, ki jih na podlagi ustanovitvene akta določi s statutom. Pri tem zlasti:

— oblikuje in uresničuje raziskovalne programe;

— skrbi za uporabo raziskovalnih dosežkov v praksi in se neposredno vključuje v inovacijske procese;

— daje pobude in z raziskovalnimi dosežki pospešuje družbeni razvoj;

— spremlja razvoj znanosti in ustvarja novo znanje, sodeluje v pretoku znanja, se povezuje z raziskovalnimi organizacijami v državi in v tujini in pospešuje medsebojno obveščanje o raziskovalnih dosežkih;

— organizira dokumentacijsko in informacijsko službo in jo povezuje v informacijski sistem;

— skrbi za usmerjanje, izobraževanje in izpopolnjevanje raziskovalcev;

— sodeluje pri izdelavi standardov in strokovnih mnenj ter opravlja pravno-administrativne posle v zvezi z zaščito raziskovalnih rezultatov.

8. člen

Raziskovalne organizacije obveščajo javnost o svojem delu, objavljajo rezultate raziskovalnega dela, pospešujejo zaščito in uporabo izumov in sodelujejo pri prenašanju dosežkov raziskovalne dejavnosti v prakso.

S splošnim aktom raziskovalne organizacije se podrobneje določi način obveščanja javnosti in uporabnikov raziskovalnega dela v smislu načel, ki jih sprejme skupščina Raziskovalne skupnosti Slovenije.

9. člen

Raziskovalni zavod lahko ustanovijo organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti, družbenopolitične organizacije in skupnosti in druge družbene pravne osebe.

Ustanovitelj raziskovalnega zavoda določi raziskovalno področje in dolgoročno usmeritev raziskovalne organizacije v skladu z interesi in potrebami po raziskovalnih rezultatih ter zagotovi potrebna materialna in finančna sredstva za začetek dela, najmanj pa za obdobje enega leta.

10. člen

Organ upravljanja raziskovalne organizacije, organizirane kot temeljna organizacija združenega dela ali raziskovalni zavod, je svet.

Svet sestavljajo delavci organizacij iz prejšnjega odstavka tega člena oziroma njihovi delegati ter delegati ustanoviteljev in uporabnikov, ki imajo dolgoročen interes za dejavnost te raziskovalne organizacije, delegati organov družbenopolitičnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij.

S statutom raziskovalne temeljne organizacije združenega dela oziroma raziskovalnega zavoda se določi število delegatskih mest v svetu in kateri ustanovitelji, uporabniki ter organi družbenopolitičnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij delegirajo v svet svoje delegate.

Delegati iz prejšnjega odstavka tega člena enakovredno z delavci iz raziskovalne temeljne organizacije

zdrženega dela oziroma raziskovalnega zavoda odločajo o vseh zadevah posebnega družbenega pomena.

Posebne družbenega pomena so zlasti: sprejemanje samoupravnih splošnih aktov in razvojnih programov, razširjena reprodukcija, določanje pogojev za pridobivanje dohodka, finančni načrt in zaključni račun raziskovalne temeljne organizacije združenega dela oziroma raziskovalnega zavoda, cene storitev, statusne spremembe, kadrovska politika, imenovanje in razreševanje ter odgovornost individualnega poslovnega organa in delavcev na vodilnih delovnih mestih, sklepanje samoupravnih sporazumov in pogodb o izvajanju nalog, obravnavanje stanja in dela ter problematike raziskovalne temeljne organizacije združenega dela oziroma raziskovalnega zavoda glede izpolnjevanja nalog.

V zadevah iz prejšnjega odstavka tega člena je odločitev sprejeta le, če so jo z ločenim glasovanjem sprejeli v enakem besedilu delavci oziroma njihovi delegati in delegati uporabnikov, ustanoviteljev, družbenopolitičnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij. Če ni doseženo soglasje, se prične usklajevalni postopek, ki ga določa statut.

11. člen

Samoupravni sporazum o ustanovitvi in statut raziskovalnega zavoda se sprejme v soglasju z ustanoviteljem; potrdi pa ga izvršni svet skupščine občine, na območju katere ima zavod svoj sedež.

Statut raziskovalne organizacije, ki je organizirana kot temeljna organizacija združenega dela v sestavi druge organizacije združenega dela, se sprejme s soglasjem te organizacije.

12. člen

Temeljne in druge organizacije združenega dela in delovne skupnosti, ki imajo v svojem sestavu raziskovalne enote po 5. členu tega zakona, s statutom in z drugimi splošnimi akti uredijo upravljanje take enote v skladu z načeli tega zakona.

13. člen

O raziskovalnih organizacijah se vodi razvid. Razvid je javna knjiga. V razvid se vpiše raziskovalna organizacija, če:

— je raziskovalna dejavnost njena temeljna dejavnost;

— ima program raziskovalnega dela v skladu z raziskovalnimi nalogami, ki naj jih raziskovalna organizacija opravlja;

— ima glede na program iz prejšnje alineje ustrezne raziskovalne delavce;

— ima zagotovljena potrebna materialna in finančna sredstva za začetek dela ter možnosti za nadaljnje financiranje raziskovalnih dejavnosti po sprejetem programu;

— ima urejeno ustrezno dokumentacijsko in informacijsko dejavnost.

Z vpisom v razvid dobi raziskovalna organizacija status raziskovalne organizacije po tem zakonu.

14. člen

Razvid raziskovalnih organizacij vodi za raziskovalno dejavnost pristojni republiški upravni organ; ta predpiše obliko in način vodenja razvida ter postopek za vpis in izbris.

15. člen

Obstoječa raziskovalna organizacija se izbriše iz razvida, če ne izpolnjuje pogojev iz 13. člena tega zakona.

16. člen

Zakonitost dela raziskovalnih organizacij nadzoruje pristojni občinski upravni organ.

III. NAČELA FINANCIRANJA RAZISKOVALNE SKUPNOSTI

17. člen

Raziskovalne organizacije ustvarjajo dohodek s svojo dejavnostjo na podlagi neposrednih dogovorov in sklenjenih pogodb z naročniki raziskovalnega dela ali na podlagi neposredne menjave dela in sklenjenih samoupravnih sporazumov z drugimi organizacijami združenega dela.

Samoupravne raziskovalne skupnosti omogočajo in pospešujejo neposredno menjavo dela med raziskovalnimi organizacijami in uporabniki njihovih storitev ter posredujejo, da koristniki raziskovalnih dosežkov, ki prinašajo pomembne gospodarske koristi, ustrezno prispevajo za raziskovalno dejavnost s tega področja.

18. člen

Sredstva za raziskovalno delo se oblikujejo na podlagi pogodb, sporazumov in dogovorov:

a) iz sredstev posameznih uporabnikov za lastne potrebe;

b) iz sredstev, ki jih s pogodbami in dogovori za uresničevanje skupnih raziskovalnih interesov združujejo temeljne in druge organizacije združenega dela ter samoupravne interesne skupnosti;

c) iz sredstev družbenopolitičnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij ter drugih interesentov za raziskovalne naloge in raziskovalne programe;

d) iz sredstev, ki jih za financiranje in sofinanciranje raziskovalne dejavnosti širšega družbenega pomena združujejo v raziskovalnih skupnostih delovni ljudje iz temeljnih in drugih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti, in delovni ljudje, ki delajo s sredstvi v lastnini občanov;

e) iz lastnih sredstev raziskovalne organizacije, namenjenih za raziskovalno dejavnost.

Pri vrednotenju rezultatov raziskovalnega dela se zagotavlja dohodek v obsegu, ki pokriva enostavno reprodukcijo in družbeno dogovorjeni del razširjene reprodukcije raziskovalnih organizacij, v skladu s smernicami družbenih planov.

19. člen

Temeljne in druge organizacije združenega dela s samoupravnimi sporazumi določijo programe in odločajo o vlaganju v raziskovalno dejavnost v skladu s sprejeto raziskovalno politiko na podlagi potreb družbenega razvoja in v odvisnosti od rasti družbenega proizvoda.

Cilji, prednostne naloge in kvantifikacije potrebnih vlaganj v raziskovalno dejavnost se opredelijo v postopku družbenega planiranja in določijo z družbenim planom.

IV. RAZISKOVALNE SKUPNOSTI

20. člen

V raziskovalne skupnosti se s samoupravnim sporazumom na podlagi tega zakona združijo delavci in delovni ljudje prek temeljnih in drugih organizacij zdru-

ženega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter delovni ljudje, ki delajo s sredstvi v lastnini občanov, skupaj z delavci raziskovalnih organizacij (v nadaljnjem besedilu: člani) z namenom, da uresničujejo svoje in družbene interese ter potrebe po raziskovalni dejavnosti.

21. člen

Raziskovalne skupnosti so: občinske raziskovalne skupnosti, področne raziskovalne skupnosti in Raziskovalna skupnost Slovenije.

22. člen

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi raziskovalne skupnosti in z njenim statutom se urejajo: delovno področje, organizacija skupnosti, sestav, pooblastila in odgovornost skupščine in drugih organov, način odločanja, združevanje sredstev in način, kako člani nadzorujejo delo organov upravljanja in strokovnih služb ter druga razmerja, določena s tem zakonom in druge zadeve skupnega pomena za člane.

Samoupravni sporazumi o ustanovitvi raziskovalnih skupnosti in njihovi statuti začnejo veljati, ko jih potrdijo skupščine ustreznih družbenopolitičnih skupnosti.

23. člen

V občinsko raziskovalno skupnost se s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi na podlagi tega zakona združijo delavci in delovni ljudje z območja občine prek temeljnih in drugih organizacij združenega dela in drugih organizacij in skupnosti ter delovni ljudje, ki delajo s sredstvi v lastnini občanov, skupaj z delavci raziskovalnih organizacij z območja občine, da uresničujejo skupne potrebe in interese po raziskovalni dejavnosti.

Skupščina občinske raziskovalne skupnosti enakopravno odloča s pristojnimi zbori občinske skupščine o zadevah s področja raziskovalne dejavnosti, ki so v pristojnosti občinske skupščine.

Občinske raziskovalne skupnosti se lahko s samoupravnim sporazumom povezujejo v regionalna združenja raziskovalnih skupnosti in razvijajo druge oblike medsebojnega sodelovanja.

24. člen

V občinski raziskovalni skupnosti člani z območja te občine zlasti:

- oblikujejo skupne interese po raziskovalni dejavnosti v občini ter usmerjajo raziskovalne pobude na svojem območju;
- dajejo pobude za načrtovanje družbenega razvoja občine;
- sodelujejo pri oblikovanju politike in programa Raziskovalne skupnosti Slovenije;
- skrbijo za informiranost o raziskovalnem delu, pomembnem za razvoj občine in pospešujejo uporabo raziskovalnih rezultatov v praksi;
- organizirajo in pospešujejo samoupravno sporazumevanje ter sodelujejo pri sklepanju družbenih dogovorov na področju raziskovalnega dela;
- zagotavljajo sredstva za delovanje skupščine in njenih organov v okviru sredstev Raziskovalne skupnosti Slovenije;
- za zadovoljevanje razvojnih potreb občine, se občinske raziskovalne skupnosti povezujejo z ustreznimi raziskovalnimi organizacijami zunaj območja občin in jih vabijo k sodelovanju.

25. člen

Občinsko raziskovalno skupnost upravlja skupščina skupnosti. Skupščino sestavljajo delegati delegacij, ki jih volijo in odpokličejo člani občinske raziskovalne skupnosti.

Kadar so v občini raziskovalne organizacije ali raziskovalne enote in tako določa samoupravni sporazum o ustanovitvi, sestavljata skupščino občinske raziskovalne skupnosti.

— zbor delegatov temeljnih in drugih organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter delavcev, ki delajo s sredstvi v lastnini občanov (v nadaljnjem besedilu: zbor uporabnikov);

— zbor delegatov delavcev raziskovalnih organizacij (v nadaljnjem besedilu: zbor raziskovalcev).

Delegati v skupščini delajo po smernicah članov, ki so jih izvolili, in so jim za svoje delo odgovorni.

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi občinske raziskovalne skupnosti se podrobneje določijo organizacija, sestav in način delovanja skupščine.

Za delo dvodomne skupščine občinske raziskovalne skupnosti se primerno uporabljajo določbe 35. in 36. člena tega zakona.

26. člen

Za oblikovanje usklajene raziskovalne politike in uresničevanje raziskovalnih programov po področjih združenega dela, za uresničevanje svobodne menjave dela in pospeševanje vključevanja raziskovalnega dela v združeno delo, se delavci in delovni ljudje določenega področja prek temeljnih in drugih organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter delovni ljudje, ki delajo s sredstvi v lastnini občanov, skupaj z delavci raziskovalnih organizacij takega področja, združujejo v področne raziskovalne skupnosti.

Samoupravni sporazumi o ustanovitvi področnih raziskovalnih skupnosti in njihovi statuti začnejo veljati, ko jih potrdi Skupščina Socialistične republike Slovenije.

27. člen

V področni raziskovalni skupnosti člani zlasti:

- oblikujejo in uresničujejo raziskovalno politiko na svojem področju v skladu s sprejeto politiko za raziskovalno dejavnost;
- dajejo pobude za načrtovanje in uresničevanje razvoja po področjih združenega dela;
- oblikujejo skupne programe raziskovalne dejavnosti na svojem področju in organizirajo ter pospešujejo samoupravno sporazumevanje za uresničevanje teh programov;
- organizirajo uvajanje dosežkov raziskovalne dejavnosti v prakso in spodbujajo ter uresničujejo inovacijske cilje;
- skrbijo za možnosti, napredek, razvoj in racionalno delitev raziskovalnega dela na svojem področju;
- opravljajo druge naloge v skladu s samoupravnimi sporazumi o ustanovitvi teh skupnosti in njihovimi statuti ter v skladu z ustreznimi akti Raziskovalne skupnosti Slovenije.

28. člen

Področno raziskovalno skupnost upravlja skupščina skupnosti.

Skupščino sestavljajo:

- zbor uporabnikov in
- zbor raziskovalcev.

Delegati v skupščini delajo po smernicah članov, ki so jih izvolili, in so jim za svoje delo odgovorni.

29. člen

V zboru uporabnikov področne raziskovalne skupnosti pošiljajo delegate delavci in delovni ljudje določenega področja temeljnih organizacij združenega dela, drugih samoupravnih organizacij ter skupnosti in delovni ljudje, ki delajo s sredstvi v lastnini občanov, neposredno in prek občinskih raziskovalnih skupnosti v skladu s kriteriji, ki jih določa samoupravni sporazum o ustanovitvi tako, da so ustrezno zastopani vsi posebni in skupni interesi na področju področne raziskovalne skupnosti.

V zboru raziskovalcev področne raziskovalne skupnosti pošiljajo svoje delegate delavci raziskovalnih organizacij tega področja v skladu s kriteriji, ki jih določa samoupravni sporazum o ustanovitvi tako, da so zastopane vse raziskovalne usmeritve s tega področja.

Za delo skupščine področne raziskovalne skupnosti se primerno uporabljajo določbe 35. in 36. člena tega zakona.

30. člen

Za oblikovanje enotne raziskovalne politike v republiki, za uresničevanje svobodne menjave dela, za združevanje sredstev in zagotavljanje pogojev za raziskovalno dejavnost, za zagotavljanje možnosti za vključevanje raziskovalne dejavnosti v vsa področja združenega dela, za enakopravno odločanje v Skupščini SR Slovenije ter za sodelovanje z družbenopolitičnimi organizacijami, drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi, ustanovijo delavci in delovni ljudje temeljnih in drugih organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter delovni ljudje, ki delajo s sredstvi v lastnini občanov, skupaj z delavci raziskovalnih organizacij, združenih v občinskih in področnih raziskovalnih skupnostih, Raziskovalno skupnost Slovenije.

Raziskovalna skupnost Slovenije uresničuje svoje naloge s tem, da zlasti:

- oblikuje in uresničuje raziskovalno politiko in dolgoročne raziskovalne programe skladno s programi družbenega razvoja, upoštevajoč razvojne in raziskovalne programe temeljnih in drugih organizacij združenega dela, družbenopolitičnih organizacij in skupnosti;

- daje pobude za načrtovanje in usmerjanje družbenega razvoja;

- oblikuje skupne programe raziskovalnega dela s posebnim ozirom na ključne naloge za skladen družbeni razvoj in zagotavlja sredstva za njihovo uresničevanje;

- organizira in pospešuje samoupravno sporazumevanje za izvajanje skupnih nalog na raziskovalnem področju;

- sodeluje pri sklepanju družbenih dogovorov o razvojni politiki in drugih za družbo pomembnih zadevah;

- skrbi za temeljne možnosti, napredek in skladen razvoj raziskovalne dejavnosti ter za racionalno delitev dela na raziskovalnem področju;

- pospešuje in usmerja integracijske procese na raziskovalnem področju;

- usklajuje raziskovalne in inovacijske interese, zmogljivosti in sredstva ter pospešuje inovacijske procese;

- usmerja razvoj posameznih znanstvenih panog;
- spremlja, ocenjuje in dokumentira rezultate raziskovalne dejavnosti;

- sprejema ukrepe, s katerimi usmerja in pospešuje prenašanje in uporabo novega znanja v praksi;

- določa in usklajuje merila za vrednotenje raziskovalnega dela za financiranje raziskovalne dejavnosti;

- usmerja in koordinira kadrovske politike na raziskovalnem področju in skrbi za vzgojo raziskovalnih delavcev;

- skrbi za polno izkoriščenost kapacitet raziskovalne opreme raziskovalnih organizacij in skupaj z njimi določa pogoje, pod katerimi je ta dostopna drugim zainteresiranim uporabnikom;

- skrbi za medrepubliško sodelovanje in delitev dela na področju raziskovalne dejavnosti;

- pospešuje mednarodno sodelovanje na delovnem področju skupnosti in ga usmerja v skladu z dogovorjeno družbeno politiko;

- opravlja druge naloge v skladu s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi skupnosti in z njenim statutom.

31. člen

Raziskovalna skupnost Slovenije sodeluje z drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi zaradi usklajevanja in uresničevanja skupnih interesov. V ta namen lahko ustanavlja z drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi skupne organe.

32. člen

Raziskovalno skupnost Slovenije upravlja skupščina skupnosti.

Delegati v skupščini delajo po smernicah članov, ki so jih izvolili, in so jim za svoje delo odgovorni.

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi ter s statutom Raziskovalne skupnosti Slovenije se določi način sodelovanja njene skupščine z družbenopolitičnimi organizacijami, z drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi, z družbenopolitičnimi skupnostmi in z Gospodarsko zbornico SR Slovenije.

33. člen

Skupščina Raziskovalne skupnosti Slovenije ima:

- zbor uporabnikov kot zbor delegatov delavcev temeljnih in drugih organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti in delavcev, ki delajo s sredstvi v lastnini občanov;

- zbor raziskovalcev kot zbor delegatov delavcev raziskovalnih organizacij.

34. člen

V zbor uporabnikov pošiljajo svoje delegate občinske raziskovalne skupnosti v skladu s kriteriji, ki se s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi Raziskovalne skupnosti Slovenije določijo tako, da so ustrezno zastopane vse občinske raziskovalne skupnosti in vsa področja združenega dela.

V zbor raziskovalcev pošiljajo svoje delegate delavci raziskovalnih organizacij v skladu s kriteriji, ki se s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi Raziskovalne skupnosti Slovenije določijo tako, da so ustrezno zastopana vsa področja raziskovalne dejavnosti.

35. člen

Skupščina Raziskovalne skupnosti Slovenije odloča na skupnem zasedanju zborov.

O vprašanjih, ki so bistvenega pomena za delo Raziskovalne skupnosti Slovenije in so kot takšna določena v samoupravnem sporazumu o ustanovitvi, odločata zbora enakopravno, odločitev je sprejeta, če je bila v enakem besedilu sprejeta v obeh zborih.

36. člen

Ce odločitev o vprašanju iz drugega odstavka prejšnjega člena tega zakona ni bila v enakem besedilu sprejeta v obeh zborih, se prične usklajevalni postopek med zboroma, kot ga določi statut Raziskovalne skupnosti Slovenije.

Ce tudi v usklajevalnem postopku med zboroma ni doseženo soglasje, lahko Skupščina Socialistične republike Slovenije na predlog Izvršnega sveta Skupščine Socialistične republike Slovenije začasno uredi to vprašanje.

37. člen

Skupščina Raziskovalne skupnosti Slovenije enakopravno s pristojnimi zbori Skupščine Socialistične republike Slovenije:

- oblikuje raziskovalno politiko v republiki;
- sprejema razvojne in letne programe;
- sklepa o drugih vprašanjih s področja raziskovalne dejavnosti, ki se na podlagi ustave in zakona urejajo z zakoni oziroma odloki in z drugimi akti Skupščine Socialistične republike Slovenije.

38. člen

Skupščina raziskovalne skupnosti Slovenije sprejema v soglasju s Skupščino Socialistične republike Slovenije odločitve, ki so bistvenega pomena za uresničevanje pravic in obveznosti delovnih ljudi, združenih v Raziskovalni skupnosti Slovenije, in so kot take določene s tem zakonom oziroma drugim zakonom.

Pred odločitvijo o soglasju delegati pristojnih zborov Skupščine Socialistične republike Slovenije in delegati skupščine Raziskovalne skupnosti Slovenije razpravljajo in usklajujejo stališča.

39. člen

Delavci in delovni ljudje v Raziskovalni skupnosti Slovenije z družbenim dogovarjanjem usklajujejo razvojno politiko in druge za celotno družbo pomembne zadeve na področju raziskovalne dejavnosti s temeljnimi nalogami in cilji družbenoekonomskega razvoja Socialistične republike Slovenije, določenimi z družbenimi plani ter s sprejeto gospodarsko politiko.

40. člen

Za opravljanje strokovnih, administrativnih in tehničnih opravil ima Raziskovalna skupnost Slovenije svojo strokovno službo. Vodjo te službe imenuje skupščina Raziskovalne skupnosti Slovenije v soglasju s Skupščino Socialistične republike Slovenije.

Na delavce delovne skupnosti iz prejšnjega odstavka tega člena se ne morejo prenašati pravice, pooblastila in odgovornosti Raziskovalne skupnosti Slovenije.

41. člen

Raziskovalna skupnost Slovenije pridobiva sredstva s pogodbami, samoupravnimi sporazumi, družbenimi dogovori, z zakonom ali z odlokom skupščine družbenopolitične skupnosti.

Sredstva iz prejšnjega odstavka tega člena namenja Raziskovalna skupnost Slovenije:

- za tiste raziskave, ki so temeljnega ali ključnega pomena za skladen družbeni razvoj, pa zanje sredstev ni mogoče zagotoviti s pogodbami z neposrednimi uporabniki;
- za usmerjanje raziskav, dogovorjenih v področnih raziskovalnih skupnostih;
- za usmerjanje medrepubliškega sodelovanja;
- za usmerjanje razvoja raziskovalnega kadra;
- za sofinanciranje nabave večje raziskovalne opreme in raziskovalne infrastrukture;
- za Kidričeve nagrade;
- za sofinanciranje strokovnega tiska, znanstvene sestanke in mednarodno sodelovanje;
- za strokovne službe;
- za druge naloge, ki so temeljnega pomena za raziskovalno dejavnost.

42. člen

Delavci v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela ter v delovnih skupnostih in delovni ljudje, ki z osebnim delom s sredstvi v lastnini občanov opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, plačujejo za financiranje dogovorjenega programa raziskovalnih dejavnosti prispevek v skladu s posebnimi predpisi. Višino prispevka, izraženo v stopnji, določi skupščina Raziskovalne skupnosti Slovenije po predhodni obravnavi med delavci in delovnimi ljudmi v samoupravnih organizacijah in skupnostih, ki so člani skupnosti.

Delavci in delovni ljudje lahko združujejo sredstva iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela in iz osebnega dohodka za financiranje dodatno dogovorjenih ali posebnih nalog na podlagi pogodb in samoupravnih sporazumov.

Prispevki in sredstva iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti določeni oziroma dogovorjeni v skladu z družbenim planom, resolucijo o družbenoekonomski politiki in družbenim dogovorom o skupni porabi.

S samoupravnimi sporazumi in pogodbami se lahko delavci in delovni ljudje dogovorijo, da bodo iz dela osebnih dohodkov, namenjenih za zadovoljevanje svojih osebnih potreb, plačevali dodatne prispevke za financiranje posameznih nalog tudi nad okvirji iz prejšnjega odstavka tega člena.

Da bi zagotovila potrebna sredstva za financiranje temeljnih nalog Raziskovalne skupnosti Slovenije, lahko skupščina te skupnosti enakopravno s pristojnimi zbori Skupščine Socialistične republike Slovenije določi višino prispevka, izraženo v stopnji.

Za financiranje v občinskih raziskovalnih skupnostih in v področnih raziskovalnih skupnostih dogovorjenih programov in projektov se zagotavljajo sredstva s pogodbami in s samoupravnimi sporazumi.

43. člen

Raziskovalna skupnost Slovenije ima Sklad Borisa Kidriča. Iz Sklada Borisa Kidriča se podeljujejo nagrade za izredno pomembne raziskovalne dosežke, pomembne izume, odkritja in izpopolnitve in za uspešno življenjsko delo na področju raziskovalne dejavnosti ter štipendije.

Sklad Borisa Kidriča ima svoj upravni odbor; predsednika in člane upravnega odbora imenuje skupščina Raziskovalne skupnosti Slovenije v soglasju s Skupščino Socialistične republike Slovenije.

S statutom Raziskovalne skupnosti Slovenije se podrobneje določijo načela, kriteriji in postopek za izbor nagajencev in štipendistov.

44. člen

Delo raziskovalnih skupnosti je javno.

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi skupnosti oziroma s statutom se določajo oblike obveščanja javnosti posebej za vprašanja v zvezi z načrtovanjem raziskovalne dejavnosti in njenim financiranjem.

Samoupravni sporazum o ustanovitvi skupnosti, statut in drugi splošni akti, določeni v samoupravnem sporazumu o ustanovitvi, se objavijo v uradnem glasilu družbenopolitične skupnosti.

45. člen

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi določijo člani Raziskovalne skupnosti Slovenije organ in ga pooblastijo za opravljanje nadzora nad uveljavljanjem pravic in obveznosti delovnih ljudi, združenih v skupnosti, nad oblikovanjem in uporabo sredstev, nad izvajanjem sprejetih programov in nalog ter nad delovanjem organov Raziskovalne skupnosti Slovenije in njene strokovne službe. S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi se določi tudi število članov nadzornega organa in način njihove izvolitve.

Delovno področje nadzornega organa ter pravice in dolžnosti članov tega organa določijo podrobneje statut Raziskovalne skupnosti Slovenije.

46. člen

Zakonitost poslovanja Raziskovalne skupnosti Slovenije nadzoruje za raziskovalno dejavnost pristojni republiški upravni organ.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

47. člen

Začasna skupščina Raziskovalne skupnosti Slovenije imenuje iniciativni odbor, sestavljen iz predstavnikov uporabnikov in raziskovalcev, z nalogo, da pripravi sklenitev samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Raziskovalne skupnosti Slovenije in področnih raziskovalnih skupnosti in pomaga občinskim iniciativnim odborom pri ustanavljanju občinskih raziskovalnih skupnosti.

48. člen

Z dnem konstituiranja skupščine Raziskovalne skupnosti Slovenije po tem zakonu, prenehata Raziskovalna skupnost Slovenije, ustanovljena z zakonom o raziskovalni dejavnosti (Uradni list SRS, št. 26-140/70), in Sklad Borisa Kidriča kot pravna oseba.

49. člen

Z dnem ustanovitve Raziskovalne skupnosti Slovenije se prenesejo sredstva, pravice in obveznosti sedanega Sklada Borisa Kidriča na Raziskovalno skupnost Slovenije.

Najkasneje v roku treh mesecev od dneva ustanovitve Raziskovalne skupnosti Slovenije, se prenese na njene organe celotno poslovanje Sklada Borisa Kidriča.

50. člen

Raziskovalne organizacije morajo uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona najpozneje v šestih mesecih od dneva, ko začne veljati ta zakon.

51. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o raziskovalni dejavnosti (Uradni list SRS, št. 26-140/70).

52. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 63-16/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Marijan Breclj l. r.

445.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o kulturnih skupnostih

Razglša se zakon o kulturnih skupnostih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 11. decembra 1974, Zbora občin dne 11. decembra 1974 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 11. decembra 1974.

St. 022-187/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o kulturnih skupnostih

1. člen

Za organizirano in samoupravno zagotavljanje vsestranskih možnosti za kulturno življenje delovnih ljudi, za oblikovanje kulturne politike, za razvijanje in zadovoljevanje kulturnih potreb, za pospeševanje kulturnih dejavnosti ter za bogatenje slovenske narodne kulture in kulture vsega delovnega ljudstva Socialistične republike Slovenije določa ta zakon obvezno ustanovitev kulturnih skupnosti kot samoupravnih interesnih skupnosti, načela za njihovo organizacijo in za medsebojna razmerja v njih.

Dejavnost kulturnih skupnosti je posebnega družbenega pomena.

2. člen

Kulturne dejavnosti po tem zakonu so vse oblike ustvarjanja, posredovanja in varstva kulturnih vrednot, zlasti: književna, glasbena, plesna, gledališka, likovna in filmska umetnost; muzejska, galerijska in knjižničarska dejavnost; varstvo kulturnih spomenikov, varstvo arhivskega gradiva in ustvarjanje ter posredovanje kulturnih vrednot v založništvu, kinematografiji, radiu in televiziji.

3. člen

Kulturne skupnosti so: občinska kulturna skupnost, ki se ustanovi v vsaki občini, mestna oziroma regionalna kulturna skupnost in Kulturna skupnost Slovenije.

4. člen

V občinsko kulturno skupnost se s samoupravnim sporazumom na podlagi tega zakona združijo delovni ljudje in občani po krajevnih skupnostih, delavci po svojih temeljnih in drugih organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, delavci in drugi delovni ljudje, ki delajo s sredstvi v lastnini občanov, skupaj z delavci v temeljnih organizacijah združenega dela in skupnostih, ki opravljajo kulturne dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: člani).

Člani, združeni v občinskih kulturnih skupnostih na območju mesta oziroma na zaokroženem urbanem območju, ki je z zakonom določeno kot posebna družbenopolitična skupnost, se združujejo v mestno oziroma regionalno kulturno skupnost, da v njej uresničujejo tiste skupne interese, pravice, dolžnosti in naloge, ki jih določijo s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi te skupnosti.

Delovni ljudje v društvih, ki opravljajo kulturne dejavnosti, in delovni ljudje, ki z osebnim delom samostojno opravljajo kulturne dejavnosti, se lahko združijo v kulturne skupnosti kot člani, če podpišejo samoupravni sporazum o ustanovitvi kulturne skupnosti.

5. člen

Za kar najbolj neposredno uresničevanje samoupravnih pravic in interesov imajo delavci in drugi delovni ljudje ter njihove organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti pravico, da se v kulturni skupnosti pod pogoji, ki jih določa samoupravni sporazum o ustanovitvi kulturne skupnosti ali njen statut, organizirajo v temeljno skupnost, da v tej temeljni skupnosti uresničujejo določene svoje samoupravne pravice in interese na posameznem področju kulturnih dejavnosti.

Temeljne skupnosti za posamezna področja kulturnih dejavnosti se povezujejo med seboj, v mestnih oziroma regionalnih kulturnih skupnostih, in v Kulturni skupnosti Slovenije.

S samoupravnim sporazumom ali statutom iz prvega odstavka tega člena se določijo organi upravljanja, njihova sestava in način odločanja temeljnih skupnosti za posamezna področja kulturnih dejavnosti, pri čemer se primerno uporabljajo določbe 11. in 13. člena tega zakona.

6. člen

Kulturne skupnosti se povezujejo med seboj in z drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi zaradi usklajevanja programov in dela ter uresničevanja skupnih ciljev. V ta namen ustanavljajo skupne organe. Za organizirano sodelovanje lahko kulturne skupnosti s samoupravnim sporazumom ustanavljajo združenja interesnih skupnosti in razvijajo druge oblike medsebojnega sodelovanja.

7. člen

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi kulturne skupnosti in z njenim statutom se podrobneje urejajo delovno področje, organizacija skupnosti, sestav, pooblastila in odgovornost skupščine in drugih organov, način odločanja, združevanja sredstev in način kako člani nadzorujejo delo organov upravljanja in strokovnih služb ter druga razmerja v kulturni skupnosti, določena s tem zakonom in druge zadeve skupnega pomena za člane skupnosti.

Samoupravni sporazum o ustanovitvi kulturne skupnosti in njen statut začeta veljati, ko ju potrdi pristojna skupščina družbenopolitične skupnosti.

Samoupravne sporazume o ustanovitvi združenj kulturnih skupnosti in njihove statute potrjujejo občinske skupščine, na katerih območju so ta združenja ustanovljena.

8. člen

V kulturnih skupnostih uresničujejo člani zlasti te naloge:

- sprejemajo načrte in programe za razvoj kulturnih dejavnosti v skladu z družbenimi razvojnimi načrti;
- določajo politiko razvoja in pospeševanja kulturnih dejavnosti;

- odločajo o graditvi, uporabi in vzdrževanju objektov, namenjenih za kulturne dejavnosti;

- določajo merila za oblikovanje cen in stroškov ter gnotne osnove za opravljanje posameznih oblik kulturne dejavnosti in merila za uporabo kulturnih objektov;

- dajejo pobude in sklepajo družbene dogovore in samoupravne sporazume s področja kulturnih dejavnosti;

- sodelujejo z organizacijami združenega dela, s samoupravnimi interesnimi in družbenopolitičnimi skupnostmi ter organizirajo samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje o vprašanih s področja kulturne dejavnosti;

- zagotavljajo sredstva za razvoj kulturnih dejavnosti, za dostopnost kulturnih vrednot in za investicije na tem področju v skladu z družbenimi razvojnimi načrti;

- skrbijo za načrtno usposabljanje delavcev in delovnih ljudi, ki delajo v kulturnih dejavnostih;

- pospešujejo kulturno dejavnost italijanske in madžarske narodnosti v Socialistični republiki Sloveniji;

- pospešujejo stike slovenske kulture s kulturami drugih narodov in narodnosti v Socialistični republiki Sloveniji, Socialistični Federativni republiki Jugoslaviji in v tujini;

- skrbijo za kulturno vzgojo delovnih ljudi in občanov, posebno otrok in mladine ter sodelujejo z vzgojnoizobraževalnimi organizacijami in društvi;

- sodelujejo z drugimi ustreznimi organi, organizacijami in skupnostmi pri varstvu človekovega okolja;

- dajejo skupščinam in organom skupščin družbenopolitičnih skupnosti poročila in podatke ter jih obveščajo o stanju na področju kulturnih dejavnosti;

- opravljajo druge naloge s področja kulturnih dejavnosti, ki so določene z zakonom, družbenim dogovorom, s samoupravnim sporazumom, statutom in z drugim splošnim aktom.

9. člen

Za enotno kulturno politiko v Socialistični republiki Sloveniji, za uresničevanje solidarnosti na področju kulture ter za enakopravno odločanje v Skupščini Socialistične republike Slovenije, za sodelovanje z družbenopolitičnimi organizacijami in s samoupravnimi interesnimi skupnostmi ustanovijo občinske, mestne oziroma regionalne kulturne skupnosti s samoupravnim sporazumom Kulturno skupnost Slovenije in uresničujejo v njej zlasti te skupne naloge:

- oblikujejo enotno kulturno politiko v Socialistični republiki Sloveniji;

- načrtujejo razvoj kulture;
- spodbujajo in pospešujejo kulturne dejavnosti na manj razvitih območjih Socialistične republike Slovenije;
- skrbijo za kulturne dejavnosti italijanske in madžarske narodnosti v Socialistični republiki Sloveniji in izpolnjujejo obveznosti Socialistične republike Slovenije do kulturnega razvoja teh narodnosti;
- skrbijo za kulturne dejavnosti Slovencev zunaj Socialistične republike Slovenije in v skladu z mednarodnimi sporazumi pomagajo pri kulturnem razvoju slovenske narodne skupnosti v zamejstvu ter delavcev na začasnem delu v tujini;
- povezujejo slovensko kulturo s kulturami drugih narodov in narodnosti Jugoslavije ter uveljavljajo slovensko kulturo v svetu;
- pospešujejo raziskovalno in razvojno delo za potrebe kulture;
- vzajemno in solidarno organizirajo kulturne dejavnosti širšega pomena, za katere se dogovorijo;
- opravljajo tudi druge naloge s področja kulturnih dejavnosti, ki so določene z zakonom, družbenim dogovorom, s samoupravnim sporazumom, statutom in z drugim splošnim aktom.

10. člen

Kulturno skupnost upravlja skupščina skupnosti. Skupščina kulturne skupnosti sestavljajo delegati delegacij, ki jih delavci temeljnih organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti kot člani kulturne skupnosti volijo in odpokličejo.

Delegati v skupščini kulturne skupnosti delajo po smernicah članov, ki so jih izvolili, in so jim za svoje delo odgovorni.

Skupščina kulturne skupnosti poveri določene izvršilne funkcije svojim izvršilnim organom, ki so ji odgovorni za delo.

11. člen

Skupščina kulturne skupnosti ima dva zbora:

- zbor delegatov delovnih ljudi in občanov krajevnih skupnosti, delavcev temeljnih in drugih organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter delavcev in drugih delovnih ljudi, ki delajo s sredstvi v lastnini občanov, in
- zbor delegatov delavcev temeljnih in drugih organizacij združenega dela in skupnosti ter društev in drugih samoupravnih organizacij, ki opravljajo kulturne dejavnosti ter delovnih ljudi, ki z osebnim delom samostojno opravljajo kulturne dejavnosti.

12. člen

Skupščina Kulturne skupnosti Slovenije sestavljajo delegati, ki jih delegirajo skupščine kulturnih skupnosti. Glede sestava in odločanja skupščine Kulturne skupnosti Slovenije se primerno uporabljajo določbe 11., 13. in 14. člena tega zakona.

13. člen

Skupščina kulturne skupnosti odloča na skupnem zasedanju obeh zborov.

O vprašanjih, ki so bistvenega pomena za delo kulturne skupnosti in so kot takšna določena v samoupravnem sporazumu o ustanovitvi kulturne skupnosti odločata oba zbor enakopravno; odločitev je sprejeta, če je bila v enakem besedilu sprejeta v obeh zbora.

V kulturni skupnosti, v kateri ni delavcev oziroma delovnih ljudi temeljnih organizacij združenega dela in društev, ki opravljajo kulturne dejavnosti, sestavlja skupščina kulturne skupnosti en zbor. Skupščina odloča v tem primeru z večino glasov delegatov, če ni s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi kulturne skupnosti oziroma z njenim statutom določeno drugače.

14. člen

Ce odločitev o vprašanju iz drugega odstavka prejšnjega člena tega zakona ni bila v enakem besedilu sprejeta v obeh zbora skupščine kulturne skupnosti, se prične s samoupravnim splošnim aktom določen usklajevalni postopek med zbora.

Ce tudi v usklajevalnem postopku med zbora ni doseženo soglasje, lahko skupščina družbenopolitične skupnosti na predlog izvršnega sveta začasno uredi to vprašanje.

15. člen

Skupščina kulturne skupnosti enakopravno s pristojnimi zbora skupščine družbenopolitične skupnosti odloča:

- o splošni politiki na področju kulturne skupnosti;
- o politiki razvoja in pospeševanja kulturne dejavnosti ter o načrtih in programih njihovega razvoja;
- o drugih vprašanjih s področja kulturnih dejavnosti, ki se na podlagi ustave in zakona urejajo z zakoni oziroma odloki in drugimi splošnimi akti skupščin družbenopolitičnih skupnosti.

16. člen

Skupščina kulturne skupnosti sprejema v soglasju s skupščino pristojne družbenopolitične skupnosti odločitve, ki so bistvenega pomena za uresničevanje pravic in obveznosti delovnih ljudi, združenih v skupnosti, in so določene s tem zakonom, drugim zakonom oziroma z odlokom občinske skupščine.

Pred odločitvijo o soglasju delegati pristojnih zborov skupščine družbenopolitične skupnosti in delegati skupščine kulturne skupnosti razpravljajo in usklajujejo stališča.

17. člen

Delavci in delovni ljudje v kulturnih skupnostih z družbenim dogovarjanjem usklajujejo razvojno politiko in druge za celotno družbo pomembne zadeve na področju kulturnih dejavnosti s temeljnimi nalogami in cilji družbenoekonomskega razvoja Socialistične republike Slovenije, določenimi z družbenimi plani, ter s sprejeto gospodarsko politiko.

18. člen

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi se določi organ kulturne skupnosti in pooblasti za opravljanje nadzora nad izvajanjem sprejete politike, nad uveljavljanjem pravic in obveznosti delovnih ljudi, združenih v skupnosti, nad uporabo sredstev ter nad delovanjem organov skupnosti in njene strokovne službe. S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi se določi tudi število članov nadzornega organa in način njihove izvolitve.

Delovno področje nadzornega organa iz prejšnjega odstavka ter pravice in dolžnosti članov tega organa, določi podrobneje statut kulturne skupnosti.

19. člen

Delo kulturnih skupnosti je javno.

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi kulturne skupnosti oziroma z njenim statutom se določajo oblike obveščanja javnosti.

Samoupravni sporazum o ustanovitvi kulturne skupnosti, njen statut in drugi splošni akti, določeni v samoupravnem sporazumu o ustanovitvi, se objavijo v uradnem glasilu družbenopolitične skupnosti.

20. člen

Za opravljanje strokovnih, administrativnih in tehničnih opravil lahko kulturna skupnost ustanovi svojo strokovno službo ali pa se za opravljanje teh opravil dogovori z ustreznim drugo samoupravno interesno skupnostjo, organizacijo ali organom.

Kulturna skupnost imenuje vodjo strokovne službe v soglasju s skupščino družbenopolitične skupnosti.

Na delavce delovne skupnosti, ki opravljajo strokovna dela za kulturno skupnost, se ne morejo prenašati pravice, pooblastila in odgovornosti kulturne skupnosti.

21. člen

Delavci v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela ter v delovnih skupnostih in delovni ljudje, ki z osebnim delom s sredstvi v lastnini občanov opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, plačujejo za financiranje dogovorjenega programa kulturnih dejavnosti prispevek v skladu s posebnimi predpisi. Višino prispevka, izraženo v stopnji, določijo skupščine občinskih kulturnih skupnosti in skupščina Kulturne skupnosti Slovenije po predhodni obravnavi med delavci in delovnimi ljudmi v samoupravnih organizacijah in skupnostih, ki so člani skupnosti.

Delavci in delovni ljudje lahko združujejo sredstva iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela in iz osebnega dohodka za financiranje dodatno dogovorjenih ali posebnih nalog na podlagi pogodb in samoupravnih sporazumov.

Prispevki in sredstva iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti določeni oziroma dogovorjeni v skladu z družbenim planom, resolucijo o družbeno-ekonomski politiki in družbenim dogovorom o skupni porabi.

S samoupravnimi sporazumi in pogodbami se lahko delavci in delovni ljudje dogovorijo, da bodo iz dela osebnih dohodkov, namenjenih za zadovoljevanje svojih osebnih potreb, plačevali dodatne prispevke za financiranje posameznih nalog tudi nad okvirji iz prejšnjega odstavka tega člena.

Da bi zagotovile potrebna sredstva za financiranje temeljnih nalog kulturnih skupnosti, lahko skupščine kulturnih skupnosti iz prvega odstavka tega člena enakopravno s pristojnimi zbori skupščin družbenopolitičnih skupnosti določijo višino prispevka, izraženo v stopnji.

22. člen

Kulturne skupnosti lahko pridobivajo sredstva tudi iz drugih virov s pogodbami, samoupravnimi sporazumi, z družbenimi dogovori, zakonom ali odlokom skupščine družbenopolitične skupnosti.

23. člen

Zakonitost dela kulturnih skupnosti nadzorujejo pristojni upravni organi družbenopolitičnih skupnosti.

24. člen

Ko se ustanovijo kulturne skupnosti v skladu z določbami tega zakona, prenehajo dosedanje temeljne kulturne skupnosti in Kulturna skupnost Slovenije.

Sredstva, pravice in obveznosti dosedanjih kulturnih skupnosti preidejo na novo ustanovljene kulturne skupnosti.

Priprave za ustanovitev kulturnih skupnosti opravijo temeljne kulturne skupnosti in Kulturna skupnost Slovenije.

25. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehata veljati:

— zakon o kulturnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 46-257/70) in

— zakon o sredstvih za financiranje kulturnih skupnosti in kulturne dejavnosti (Uradni list SRS, št. 46-258/70).

26. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 022-187/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Brecej l. r.

446.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o zdravstvenem varstvu

Razglasi se zakon o zdravstvenem varstvu, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 11. decembra 1974, Zbora občin dne 11. decembra 1974 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 11. decembra 1974.

Št. 50-6/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o zdravstvenem varstvu

Prvi del

TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon določa enotnost sistema zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, obveznost ustanovitve samoupravnih interesnih zdravstvenih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: zdravstvene skupnosti), organizacijo zdravstvene dejavnosti v Socialistični republiki Sloveniji, samoupravna izhodišča za svobodno menjavo dela med delovnimi ljudmi in delavci orga-

nizacij, ki opravljajo zdravstveno dejavnost ter načela za zagotovitev pravic do zdravstvenega varstva.

2. člen

Pravica do zdravstvenega varstva zajema v skladu z zakonom tudi druge oblike socialne varnosti.

Pravico do zdravstvenega varstva ter druge oblike socialne varnosti zagotavljajo delovni ljudje in občani z zdravstvenim zavarovanjem v zdravstvenih skupnostih.

Vsem delovnim ljudem in občanom je zagotovljena pravica do neposrednega zdravstvenega varstva, druge oblike socialne varnosti pa pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

3. člen

Zagotavljanje zdravstvenega varstva in drugih oblik socialne varnosti kot dejavnost zdravstvenih skupnosti in izvajanje zdravstvenega varstva kot osnovna dejavnost organizacij, ki opravljajo naloge zdravstvenega varstva, sta posebnega družbenega pomena.

4. člen

Zagotavljanje zdravstvenega varstva je pravica in dolžnost celotne družbene skupnosti, uresničevanje pravic iz zdravstvenega varstva pa je pravica in dolžnost zdravstvene skupnosti ter njena družbena odgovornost.

Da se zagotovijo temeljne pravice iz zdravstvenega varstva in bistveni pogoji za delo zdravstvene skupnosti, lahko družbenopolitična skupnost odredi ustrezne ukrepe.

5. člen

Delovni ljudje in delavci organizacij, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, uresničujejo v zdravstveni skupnosti svobodno menjavo, dela, združujejo delo in sredstva, si po načelih vzajemnosti in solidarnosti zagotavljajo zdravstveno varstvo, odločajo o vrstah in obsegu pravic iz zdravstvenega zavarovanja, določajo politiko razvoja in pospeševanja zdravstvene dejavnosti in usklajujejo razvoj teritorialne razporejenosti zdravstvenih organizacij, zagotavljajo možnosti in skrbijo za raziskovalno delo ter za vzgojo in izobraževanje zdravstvenih delavcev in uresničujejo druge skupne interese na področju zdravstvenega varstva.

6. člen

V zdravstvenih skupnostih morajo biti zagotovljene delovnim ljudem in občanom vsaj tiste pravice do zdravstvenega varstva in vsaj v tistem obsegu, ki je določen s tem in z drugimi zakoni ter z ratificiranimi mednarodnimi sporazumi.

7. člen

Zdravstvene skupnosti se po tem zakonu ustanovijo za območje občine (v nadaljnjem besedilu: Občinska zdravstvena skupnost), za območje več občin (v nadaljnjem besedilu: regionalna zdravstvena skupnost) in za območje Socialistične republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Zdravstvena skupnost Slovenije).

8. člen

Zdravstveno varstvo in druge oblike socialne varnosti si zagotavljajo delovni ljudje in občani v zdravstvenih skupnostih po načelih vzajemnosti in solidarnosti ter enotnosti sistema v skladu z zakonom.

9. člen

Naloge zdravstvenega varstva opravljajo strokovno usposobljeni delavci.

Vrste in okvirno vsebino dela organizacij združenega dela zdravstvene dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: zdravstvena organizacija) določa ta zakon.

Drugi del

ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI

1. Splošne določbe

10. člen

V občinsko zdravstveno skupnost se s samoupravnim sporazumom na podlagi tega zakona združijo delovni ljudje in občani skupaj z delavci organizacij, ki opravljajo zdravstveno dejavnost.

V zdravstvene skupnosti iz prejšnjega odstavka se lahko združijo tudi delovni ljudje, včlanjeni v društvih, če podpišejo samoupravni sporazum o ustanovitvi zdravstvene skupnosti.

11. člen

Za uresničevanje skupnih interesov in nalog, za zagotovitev enakih pravic in obveznosti iz enotnosti sistema zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja ter za zagotovitev rizične sposobnosti in svobodne menjave dela na širšem območju, se občinske zdravstvene skupnosti združujejo v skladu z določbami tega zakona s samoupravnimi sporazumi v regionalne zdravstvene skupnosti in v zdravstveno skupnost Slovenije.

V občinski zdravstveni skupnosti se lahko uporabniki in izvajalci zdravstvenega varstva zaradi kar najbolj neposrednega uresničevanja samoupravnih pravic in interesov v okviru ožjih samoupravnih organizacij in skupnosti organizirajo v enote.

Zdravstvene skupnosti in enote so pravne osebe s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih imajo po ustavi, zakonu, samoupravnem sporazumu o ustanovitvi zdravstvene skupnosti in po svojem statutu.

12. člen

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi zdravstvene skupnosti in z njenim statutom se podrobneje urejajo: delovno področje, organizacija in sestava skupščine zdravstvene skupnosti, pooblastila in odgovornosti skupščine in drugih organov zdravstvene skupnosti, način odločanja v njenih organih, način združevanja, način, kako člani zdravstvene skupnosti nadzorujejo delo organov upravljanja in strokovnih služb ter druga razmerja v zdravstvenih skupnostih, določena s tem zakonom in druge zadeve skupnega pomena za člane zdravstvene skupnosti.

Samoupravni sporazum o ustanovitvi zdravstvene skupnosti in statut začeta veljati, ko ju potrdi skupščina ustrezne družbenopolitične skupnosti.

2. Občinska zdravstvena skupnost

13. člen

Občinsko zdravstveno skupnost upravlja skupščina skupnosti.

Skupščino občinske zdravstvene skupnosti sestavljajo delegati delegacij, ki jih delovni ljudje in občani, člani skupnosti, neposredno in prek organizacij združenega dela in drugih organizacij ter skupnosti volijo in odpokličejo.

Skupščina občinske zdravstvene skupnosti ima zbor uporabnikov, ki ga sestavljajo delegati delegacij

delavcev organizacij združenega dela in delovnih ljudi samoupravnih organizacij in skupnosti ter delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih — uporabniki zdravstvenega varstva (v nadaljnjem besedilu: uporabniki) ter zbor izvajalcev, ki ga sestavljajo delegati delegacij delavcev v zdravstvenih organizacijah ter delavcev v drugih za opravljanje zdravstvene dejavnosti z zakonom pooblaščenih organizacijah združenega dela — izvajalci zdravstvenega varstva (v nadaljnjem besedilu: izvajalci).

14. člen

Skupščina občinske zdravstvene skupnosti odloča na sejah svojih zborov.

O vprašanjih, ki so bistvenega pomena za skupnost in so kot taka določena s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi občinske zdravstvene skupnosti, odločata zbor enakopravno; odločitev velja, če je sprejeta v obeh zborih v enakem besedilu.

15. člen

Delovni ljudje in občani, združeni v občinski zdravstveni skupnosti, na podlagi enakopravnega odločanja in svobodne menjave dela zlasti:

- sprejemajo v okviru regionalnega programa zdravstvenega varstva opredeljeni program zdravstvenega varstva za območje občine in v skladu s programom določajo pravice in obveznosti iz zdravstvenega varstva ter dajejo predloge za programe zdravstvenega varstva za regijo in SR Slovenijo;
- združujejo sredstva za uresničevanje pravic iz zdravstvenega varstva in za njegov razvoj;
- skrbijo za neposredno uveljavljanje in uresničevanje pravic iz zdravstvenega varstva;
- skrbijo za vzgojo in izobraževanje zdravstvenih delavcev;
- obravnavajo programe in dejavnosti zdravstvenih organizacij in predlagajo potrebne ukrepe;
- sklepajo samoupravne sporazume in družbene dogovore;
- uresničujejo druge skupne interese na področju zdravstvenega varstva;
- sodelujejo z drugimi družbenopolitičnimi in samoupravnimi skupnostmi.

16. člen

Delovni ljudje in občani se v občinski zdravstveni skupnosti lahko organizirajo v enote po teritorialnem in funkcionalnem principu pod pogoji, ki jih določa samoupravni sporazum o ustanovitvi občinske zdravstvene skupnosti ali njen statut.

Enota občinske zdravstvene skupnosti zlasti:

- skrbi za uresničevanje zdravstvenega varstva, zlasti preventivnega zdravstvenega varstva, ki obsega izvajanje ukrepov, da se odvrta in preprečujejo nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo;
- sodeluje pri oblikovanju občinskega programa zdravstvenega varstva;
- v okviru občinske zdravstvene skupnosti uveljavlja posebne potrebe po zdravstvenem varstvu;
- obravnava delo in problematiko zdravstvenih organizacij, v katerih uveljavljajo delovni ljudje in občani svoje pravice iz zdravstvenega varstva in predlaga ustrezne ukrepe občinskim zdravstvenim skupnostim.

S samoupravnim aktom o organiziranju enote in s statutom občinske zdravstvene skupnosti se podrobneje določijo njene naloge, pravice in organizacija.

3. Regionalna zdravstvena skupnost

17. člen

Občinske zdravstvene skupnosti se združijo v regionalno zdravstveno skupnost, ki obsega geografsko strnjeno območje več občin tako, da je ekonomsko in glede na razvitost in organiziranost zdravstvene dejavnosti sposobna zagotoviti zdravstveno varstvo in druge pravice iz zdravstvenega zavarovanja kot jih določijo zakon, samoupravni splošni akti zdravstvenih skupnosti in programi zdravstvenega varstva.

18. člen

Občinske zdravstvene skupnosti v regionalni zdravstveni skupnosti po načelih vzajemnosti in solidarnosti zlasti:

- določajo s samoupravnim sporazumom enake pravice in obveznosti iz zdravstvenega varstva za območje regije in v ta namen združujejo svoja sredstva;
- oblikujejo enotna merila za uresničevanje svobodne menjave dela na območju regije;
- usklajujejo svoje programe zdravstvenega varstva in sprejemajo programe zdravstvenega varstva za območje regije;
- skrbijo za dodelitev dela med zdravstvenimi organizacijami v skladu s potrebami delovnih ljudi, v skladu z učinkovitostjo zdravstvenega varstva in gospodarnim izkoriščanjem zdravstvenih zmogljivosti in materialnih možnosti območja;
- uresničujejo skupne družbene interese na področju zdravstvenega varstva, o katerih so se sporazumele v zdravstveni skupnosti Slovenije;
- zagotavljajo skladen razvoj teritorialne razporejenosti zdravstvenih zmogljivosti;
- zagotavljajo možnosti za napredek zdravstvene dejavnosti ter za vzgojo in izobraževanje zdravstvenih kadrov;
- spodbujajo samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje v okviru regije ter sklepajo samoupravne sporazume in družbene dogovore za območje regije;
- sklepajo z zdravstvenimi organizacijami samoupravne sporazume o izvajanju zdravstvenega varstva;
- sodelujejo z družbenopolitičnimi in samoupravnimi skupnostmi;
- opravljajo še druge naloge s področja zdravstvenega varstva, ki so skupnega pomena za regijo.

19. člen

Skupščina regionalne zdravstvene skupnosti sestavljajo delegati občinskih zdravstvenih skupnosti tako, da je zagotovljeno enakopravno odločanje uporabnikov in izvajalcev

4. Zdravstvena skupnost Slovenije

20. člen

Delovni ljudje in občani v Zdravstveni skupnosti Slovenije usklajujejo politiko na področju zdravstvenega varstva za uresničevanje skupnih interesov in za izvrševanje tistih nalog, ki pomenijo splošni interes prebivalstva Socialistične republike Slovenije na področju zdravstvenega varstva ter opravljajo naloge, ki

terjajo širšo solidarnost za hitrejši razvoj zdravstvenega varstva; pri tem zlasti:

- uresničujejo enotnost sistema zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja;
- zagotavljajo enotnost najmanjšega obsega zdravstvenega varstva in solidarnosti med zdravstvenimi skupnostmi;
- pospešujejo izenačevanje pogojev za uresničevanje pravic iz zdravstvenega varstva;
- združujejo sredstva za pokrivanje rizikov, ki nastopajo pri posameznih regionalnih zdravstvenih skupnostih kot posledica večjih elementarnih nesreč, epidemij nalezljivih bolezni in drugih množičnih obolenj in poškodb ali kot posledica izjemno visokih stroškov za najzahtevnejše zdravstvene storitve in zaradi tega presegajo rizično sposobnost regionalne zdravstvene skupnosti in jih razporejajo na podlagi sprejete politike in dogovorjenih meril;
- združujejo sredstva za izenačevanje možnosti za uveljavljanje pravic iz zdravstvenega varstva po načelih solidarnosti med regijami in sicer na podlagi sprejete politike in dogovorjenih meril;
- usklajujejo programe razvoja zdravstvenega varstva v zdravstvenih skupnostih, sprejemajo program zdravstvenega varstva v republiki ter sodelujejo pri oblikovanju politike družbenoekonomskega razvoja Socialistične republike Slovenije;
- sklepajo v okviru republike družbene dogovore in samoupravne sporazume s področja zdravstvenega varstva in dajejo pobudo za sporazumevanje;
- skrbijo za izvajanje mednarodnih sporazumov s področja zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja ter sodelujejo pri oblikovanju stališč pri sklepanju teh sporazumov;
- programirajo razvoj zdravstvenih zmogljivosti, katerih delo pomeni skupni interes vseh zdravstvenih skupnosti in združujejo sredstva za graditev teh zmogljivosti;
- usmerjajo in pospešujejo znanstveno-raziskovalno, študijsko in analitično razvojno delo na področju zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, ki ima pomen za vso republiko ter zagotavljajo sredstva za opravljanje tega dela;
- oblikujejo enotna merila za uresničevanje svobodne menjave dela v zdravstvenih skupnostih;
- oblikujejo enotna načela kadrovske politike na področju zdravstvene dejavnosti;
- usklajujejo in usmerjajo zdravstveno dejavnost ob naravnih in drugih hudih nesrečah in v drugih izrednih razmerah ter v sistemu ljudske obrambe;
- sodelujejo z družbenopolitičnimi skupnostmi in z drugimi samoupravnimi skupnostmi.

5. Skupne določbe

21. člen

Načela prvega in tretjega odstavka 11. člena ter 13. in 14. člena tega zakona se primerno uporabljajo tudi za sestavo in delo regionalnih zdravstvenih skupnosti in Zdravstvene skupnosti Slovenije.

Kadar zdravstvena skupnost Slovenije obravnava zadeve, ki pomenijo poseben interes regionalnih zdravstvenih skupnosti, sodelujejo v njeni skupščini delegacije regionalnih zdravstvenih skupnosti. Te morajo biti sestavljene tako, da je zagotovljeno načelo enakopravnega odločanja uporabnikov in izvajalcev ter zastopanost zdravstvenih skupnosti za območje občine.

22. člen

Ce odločitev o vprašanju iz drugega odstavka 14. člena tega zakona ni sprejeta v enakem besedilu v obeh zborih skupščine občinske zdravstvene skupnosti, se izvede usklajevalni postopek med zboroma.

Ce v usklajevalnem postopku med zboroma ni doseženo soglasje, lahko občinska skupščina začasno uredi to vprašanje.

Ce ne pride do soglasne odločitve v regionalni zdravstveni skupnosti, lahko začasno uredijo občinske skupščine v regiji to vprašanje na način, ki ga same določijo.

Ce ne pride do soglasne odločitve v Zdravstveni skupnosti Slovenije, lahko začasno uredi to vprašanje Skupščina Socialistične republike Slovenije.

Začasna ureditev po tem členu velja, dokler se ne doseže soglasje med zboroma, vendar največ eno leto.

23. člen

Regionalne zdravstvene skupnosti in zdravstvena skupnost Slovenije organizirajo svoje strokovne službe, ki morajo zagotavljati uspešno, strokovno in racionalno uresničevanje nalog zdravstvene skupnosti.

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi regionalne zdravstvene skupnosti se določijo tudi naloge, ki jih njena strokovna služba opravlja za občinske zdravstvene skupnosti ter organizacija in način izvrševanja teh nalog.

Na strokovno službo se ne morejo prenašati pravice, pooblastila in odgovornosti zdravstvene skupnosti.

Vodjo strokovne službe imenuje skupščina zdravstvene skupnosti v soglasju s skupščino družbenopolitične skupnosti. Vodja strokovne službe je za delo strokovne službe odgovoren zdravstveni skupnosti, glede nalog, zadev in dejavnosti, o katerih sodeloča zdravstvena skupnost s pristojnimi zbori družbenopolitične skupnosti, pa tudi ustrezni družbenopolitični skupnosti.

24. člen

Skupščina občinske zdravstvene skupnosti oziroma skupščina Zdravstvene skupnosti Slovenije enakopravno s pristojnimi zbori občinske skupščine oziroma Skupščine SR Slovenije odloča:

- o splošni politiki na področju zdravstvenega varstva;
- o politiki razvoja in pospeševanja zdravstvenih dejavnosti ter o načrtih in programih njenega razvoja;
- o sistemu zdravstvenih dejavnosti;
- o minimalnih standardih za opravljanje posameznih oblik zdravstvenega varstva;
- o drugih vprašanjih s področja zdravstvenega varstva, ki se na podlagi ustave in zakona urejajo z zakoni oziroma odloki in z drugimi splošnimi akti skupščin družbenopolitičnih skupnosti.

25. člen

Skupščina zdravstvene skupnosti sprejema v soglasju s skupščino pristojne družbenopolitične skupnosti odločitve, ki so bistvenega pomena za uresničevanje pravic in obveznosti delovnih ljudi, združenih v skupnosti in so določene s tem zakonom, ali drugim zakonom ali z odlokom občinske skupščine.

Pred odločitvijo o soglasju delegati pristojnih zborov skupščine družbenopolitične skupnosti in delegati skupščine zdravstvene skupnosti razpravljajo in usklajujejo stališča.

26. člen

Usklajevanje razvojne politike in programov zdravstvenega varstva s cilji ekonomskega in družbenega razvoja občine oziroma republike, določenimi v družbenih planih občine oziroma republike, se zagotavlja z družbenim dogovarjanjem.

27. člen

Če zdravstvena skupnost ne odloči o vprašanju, od katerega je bistveno odvisno njeno delo in bi zaradi tega nastala občutna škoda, skupščina družbenopolitične skupnosti na predlog njenega Izvršnega sveta s svojo odločitvijo začasno uredi tako vprašanje.

28. člen

Zakonitost dela zdravstvene skupnosti nadzorujejo pristojni upravni organi družbenopolitičnih skupnosti.

29. člen

Delovni ljudje, združeni v zdravstveni skupnosti, imajo pravico biti seznanjeni s stanjem in problemi skupnosti.

Zdravstvena skupnost obvešča delovne ljudi o stanju in o problemih zdravstvene skupnosti praviloma po njihovih delegatih v skupščini zdravstvene skupnosti.

V statutu zdravstvene skupnosti se določijo še drugi načini obveščanja.

30. člen

V samoupravnem sporazumu o ustanovitvi zdravstvene skupnosti se določi organ skupnosti in pooblasti za opravljanje nadzora nad izvajanjem v skupnosti sprejete politike, nad uveljavljanjem pravic in obveznosti delovnih ljudi, združenih v skupnosti, nad uporabo sredstev ter nad delovanjem organov skupnosti in njenih strokovnih služb; samoupravni sporazum o ustanovitvi skupnosti določi tudi število članov nadzornega organa in način njihove izvolitve.

Delovno področje nadzornega organa ter pravice in dolžnosti tega organa določi podrobneje statut skupnosti.

Tretji del

ZDRAVSTVENO VARSTVO

1. Uresničevanje zdravstvenega varstva

31. člen

Zdravstveno varstvo obsega neposredno zdravstveno varstvo in druge oblike socialne varnosti.

Neposredno zdravstveno varstvo obsega sistem ukrepov, prizadevanj in dejavnosti za varovanje, krepitev in povrnitev zdravja, za izboljševanje zdravstvenih razmer, za preprečevanje in zmanjševanje obolenj ter invalidnosti, za zgodnje odkrivanje ter pravočasno in učinkovito zdravljenje bolezni, za rehabilitacijo obolelih in poškodovanih in za razvijanje in utrjevanje vitalne sposobnosti naroda.

Zdravstveno varstvo je sestavni del družbene produkcije in važen dejavnik produktivnosti dela ter

obrambne sposobnosti naroda ter sodi med bistvene elemente socialne politike in življenjske ravni vseh delovnih ljudi in občanov.

32. člen

Zdravstveno varstvo se uresničuje:

- z dviganjem zdravstvene prosvetljenosti in zavesti občanov;
- s saniranjem okolja in z izboljševanjem higienskih razmer za življenje in delo občanov;
- z ukrepi za aktivno zdravstveno varstvo prebivalstva, zlasti delavcev pri delu in borcev NOV;
- z odpravljanjem vzrokov obolenj in poškodb ter z odpravljanjem njihovih posledic;
- z zagotavljanjem ugodnih možnosti za zdrav razvoj otrok in mladine ter za varstvo žensk, zlasti med nosečnostjo, ob porodu in po porodu;
- z odkrivanjem, zdravljenjem ter z rehabilitacijo in habilitacijo obolelih, poškodovanih in invalidnih;
- s preskrbovanjem zdravil in drugih medicinskih sredstev za preventivo, zdravljenje in rehabilitacijo;
- z zagotavljanjem pravic iz zdravstvenega varovanja;
- z zdravstvenim nadzorstvom;
- z drugimi ukrepi za izboljšanje zdravstvenega stanja prebivalstva.

33. člen

Zdravstveno varstvo zagotavljajo delovni ljudje združeni v zdravstvenih skupnostih v sodelovanju z družbenopolitičnimi skupnostmi ter organizacijami združenega dela in drugimi organizacijami in skupnostmi.

Zdravstvene skupnosti in družbenopolitične skupnosti ustvarjajo v mejah svojih pravic in dolžnosti kar najugodnejše možnosti za zdravstveno varstvo, skrbijo za organiziranje in uspešno funkcioniranje zdravstvene dejavnosti na svojem območju ter zagotavljajo nadzorstvo glede zakonitosti in strokovnosti dela zdravstvenih organizacij in zdravstvenih delavcev.

Organizacije združenega dela in druge organizacije ustvarjajo v skladu s posebnimi predpisi kar najugodnejše možnosti za razvoj zdravstvenega varstva delavcev pri delu.

34. člen

Pri izvajanju zdravstvenega varstva sodelujejo zdravstvene organizacije zlasti z zdravstvenimi skupnostmi in družbenopolitičnimi organizacijami, z delovnimi ljudmi in občani v samoupravnih organizacijah in skupnostih, z zdravstveno službo Jugoslovanske ljudske armade, s sanitarno in z drugimi inšpekcijami, z Rdečim križem Slovenije in z gorsko reševalno službo, s šolami za izobraževanje zdravstvenih delavcev, s strokovnimi društvi zdravstvenih delavcev in z drugimi društvi.

35. člen

Ob naravnih ali drugih hudih nesrečah in v drugih izrednih razmerah lahko predstojnik republiškega upravnega organa za zdravstvo odredi mobilizacijo zdravstvenih delavcev in določi zdravstvenim organizacijam posebne naloge, ki sicer ne sodijo v njihovo redno dejavnost.

V posebno nujnih primerih lahko odredi zdravstvene ukrepe iz prejšnjega odstavka tudi izvršni svet občinske skupščine.

Finančne obveznosti za pripravo in za zdravstvene ukrepe iz prejšnjih dveh odstavkov gredo v breme SR Slovenije oziroma občine, ki je take ukrepe odredila, če ni v zakonu ali v drugem aktu o zdravstvenem varstvu določen drug plačnik.

2. Uveljavljanje in izvajanje neposrednega zdravstvenega varstva

36. člen

Vsakdo ima pravico do zdravstvenega varstva in dolžnost zagotavljati možnosti za njegovo uresničevanje.

Vsakdo je dolžan skrbeti za svoje zdravje; nihče ne sme ogroziti zdravja drugih.

Občan uživa pravice iz zdravstvenega varstva na podlagi zakona ter splošnih samoupravnih aktov zdravstvene skupnosti.

37. člen

Vsakdo ima pravico do proste izbire zdravnika in zdravstvene organizacije.

Zdravstvene skupnosti in zdravstvene organizacije uredijo način uveljavljanja pravice iz prejšnjega odstavka v svojih splošnih aktih.

38. člen

Pri uveljavljanju zdravstvenega varstva je vsakomur zagotovljena:

1. pravica do ugovora na pristojni organ zdravstvene organizacije oziroma zdravstvene skupnosti, če bolnik meni, da niso bila uporabljena zadosti učinkovita sredstva za njegovo zdravljenje ali da so bila kršena etična načela;

2. pravica, da izve za diagnozo bolezni in za prognozo zdravljenja, če to po mnenju zdravnika, ki ga zdravi, ne bi poslabšalo njegovega zdravja ali zmanjšalo možnosti zdravljenja;

3. pravica, da so kirurški in drugi medicinski posegi dovoljeni samo z vnaprejšnjo privolitvijo s posegom in z morebitnimi posledicami seznanjenega bolnika oziroma staršev ali skrbnika, če je bolnik mladoleten ali nima opravilne sposobnosti. V nujnih primerih, ko je v nevarnosti bolnikovo življenje, so kirurški ali drugi posegi dopustni tudi brez vnaprejšnje privolitve bolnika, če je v takem stanju, da ne more odločiti sam, oziroma zaradi nujnosti ni mogoče dobiti privolitve staršev ali skrbnika;

4. pravica, da lahko ob predpisanih pogojih zahteva konziliarni pregled, posvetovanje z zdravnikom, ki ga sam izbere ter preizkus strokovnosti dela zdravstvene organizacije oziroma njene strokovne enote oziroma zdravstvenega delavca.

Splošni akt zdravstvene organizacije oziroma zdravstvene skupnosti podrobneje določi način uveljavljanja pravice iz tega člena v skladu z načeli iz 41. člena tega zakona.

39. člen

Za mladoletne osebe in za osebe pod skrbništvom lahko zahtevajo zdravstveno varstvo tudi njihovi zakoniti zastopniki oziroma skrbniki, za delavce njihove organizacije združenega dela, za delovne ljudi-zavarovance in njihove družinske člane pa organ zdravstvene skupnosti.

Mladoletne osebe ali osebe pod skrbništvom na zahtevo zakonitega zastopnika oziroma skrbnika ni mo-

goče odpustiti z zdravljenja, če bi bilo s tem huje ogroženo njeno zdravje ali zdravje drugih in če s tem ne soglaša zdravnik, ki ga zdravi.

40. člen

Zdravstveno varstvo izvajajo zdravstveni delavci zdravstvenih organizacij ter drugih z zakonom pooblaščenih organizacij.

Zdravstveno varstvo se ne more izvajati kot samostojno osebno delo s sredstvi, ki so lastnina občanov (zasebna zdravstvena praksa).

41. člen

Zdravstvene organizacije in zdravstveni delavci izvajajo zdravstveno varstvo po načelih sodobnih medicinskih in drugih znanosti, po preizkušeni medicinski doktrini, z uveljavljanjem dispanzerske metode dela, po načelih kodeksa etike zdravstvenih delavcev in ob upoštevanju etičnih meril samoupravne družbe.

42. člen

Pri uveljavljanju zdravstvenega varstva je edino merilo prednosti nujnost zdravstvenega posega, težavnost bolezenskega primera in usposobitev za življenje in delo.

Pri izvajanju zdravstvenega varstva morajo zdravstveni delavci upoštevati bolnikovo osebnost in spoštovati njegovo človeško dostojanstvo.

Zdravstveni delavci morajo ravnati z bolniki ob enakih pogojih enako.

43. člen

Zdravstveni delavci so pri izvajanju zdravstvenega varstva in v mejah njim določenega delovnega področja in strokovne izobrazbe samostojni in neodvisni ter so za svoje delo odgovorni.

Vodje ekip zdravstvenih delavcev in predstojniki delovnih enot, ki zanemarijo potrebno nadzorstvo ali zaupajo opravljanje določenega dela zdravstvenemu delavcu, ki za to ni strokovno usposobljen ali ki ni pokazal potrebnih osebnih lastnosti za opravljanje takšnega dela, so za to odgovorni.

Zdravstveni delavec lahko zaradi izobraževanja in strokovnega izpopolnjevanja zaupa drugemu zdravstvenemu delavcu posamezna zdravstvena opravila, za katera se ta usposablja, vendar ga mora neposredno strokovno nadzorovati in je za njegovo delo odgovoren.

44. člen

Zdravstveni delavci in drugi delavci v zdravstveni dejavnosti ne smejo zapustiti svojega delovnega mesta, dokler ne dobe nadomestitve, čeprav je njihov delovni čas potekel, če bi to pomenilo nevarnost za zdravje ljudi.

45. člen

Pri opravljanju nalog zdravstvenega varstva so zdravstveni delavci dolžni varovati poklicno skrivnost.

Za poklicno skrivnost se šteje vse, kar zdravstveni delavec pri opravljanju svojega poklica izve o bolezni ter o osebnih ali družinskih razmerah bolnika.

Poklicna skrivnost zavezuje tudi druge, ki so pri opravljanju svojega dela izvedeli za podatke, ki so poklicna skrivnost.

Dolžnosti varovanja poklicne skrivnosti lahko razreši zdravstvenega delavca prizadeti bolnik.

Zdravstvene organizacije in zdravstvene skupnosti morajo urediti svoje strokovno poslovanje in dokumentacijo tako, da je poklicna skrivnost vselej varovana; to velja tudi za njihovo poslovanje z državnimi organi in z organizacijami združenega dela, če v posebnih predpisih ni drugače določeno.

46. člen

Podatke o diagnozi in prognozi zdravljenja da bolniku in njegovi družini oziroma skrbniku le zdravnik.

47. člen

Zdravstvena organizacija in zdravstveni delavec morata dati vsakemu nujno zdravstveno pomoč. To velja za zdravstvene delavce tudi zunaj njihovega rednega dela in ne glede na to ali so za tako pomoč izrecno zaproseni ali ne.

Za nujno zdravstveno pomoč zdravstvena organizacija oziroma zdravstveni delavec ne sme vnaprej zahtevati plačila.

Dolžnost občana je, da v nujnih primerih po svojih zmožnostih daje drugemu prvo pomoč.

48. člen

Bolnik, ki umre v zdravstveni organizaciji, mora biti obduciran. Izjemoma lahko na željo svojcev umrlega predstojnik strokovne enote odloči, da se obdukcija opusti, če je vzrok smrti nesporen in če se zdravnik, ki je zdravil umrlega, s tem strinja.

49. člen

V skladu z določbami tega zakona in kodeksa etike zdravstvenih delavcev določi splošni akt zdravstvene organizacije splošne obveznosti in odgovornosti zdravstvenih delavcev ter uredi pravice in dolžnosti bolnikov pri uveljavljanju zdravstvenega varstva.

3. Program zdravstvenega varstva

50. člen

Program zdravstvenega varstva ugotavlja, kaj je družbeni interes na področju zdravstvenega varstva in določa, kako se v določenem obdobju in na določenem območju ta interes uresničuje.

Program obsega zlasti:

- naloge zdravstvenega varstva;
- izhodišča za kakovostni razvoj zdravstvenega varstva in zdravstvene dejavnosti;
- načrtovanje graditve zdravstvenih zmogljivosti;
- načrt usposabljanja strokovnih kadrov;
- pravice in dolžnosti udeležencev programa.

51. člen

Program zdravstvenega varstva mora temeljiti na analizi zdravstvenega stanja prebivalstva, izhajati iz potreb prebivalstva po celovitem zdravstvenem varstvu, upoštevati kadrovske in druge zmogljivosti ter zagotoviti funkcionalno integracijo in smotno delitev dela.

52. člen

Program zdravstvenega varstva se sprejme za daljše obdobje in za obdobje enega leta ter je praviloma usklajen z obdobjem, za katero velja akt SR Slovenije, ki določa politiko družbenoekonomskega razvoja.

53. člen

Delavci v zdravstvenih organizacijah sprejemajo svoje delovne in finančne načrte in programe za delo in razvoj na podlagi programa zdravstvenega varstva zdravstvene skupnosti.

Predlog programa zdravstvenega varstva pripravi zdravstvene skupnosti.

Program zdravstvenega varstva je sprejet, ko ga sprejme skupščina zdravstvene skupnosti enakopravno s pristojnimi zbori skupščine družbenopolitične skupnosti.

54. člen

Če program zdravstvenega varstva ni sprejet in bi bilo zaradi tega prizadeto ali ogroženo zdravstveno varstvo na določenem območju, določi družbenopolitična skupnost s svojim aktom najnujnejše naloge zdravstvenega varstva, izvajalce teh nalog in finančne vire za uresničitev teh nalog.

Četrty del

ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE

1. Upravičenci in pravice

55. člen

Delovni ljudje zagotavljajo sebi in svojim družinskim članom v zdravstveni skupnosti pravico do neposrednega zdravstvenega varstva in druge pravice iz zdravstvenega zavarovanja, s katerimi si zagotovijo socialno varnost v primeru bolezni, poškodbe, poroda ali smrti.

Zdravstvena skupnost zagotavlja neposredno zdravstveno varstvo tudi drugim občanom, ki niso zavarovani po tem zakonu, če jim zdravstveno varstvo ni zagotovljeno z zakonom ali z ratificiranimi mednarodnimi sporazumi na stroške tujega nosilca zdravstvenega zavarovanja.

Vrste in obseg pravic iz tega člena določijo delovni ljudje s samoupravnim sporazumom v skladu z zakonom, pogoje in način uresničevanja in uveljavljanja teh pravic pa zdravstvene skupnosti s statutom v skladu z zakonom in samoupravnim sporazumom.

56. člen

Delovni ljudje iz prvega odstavka prejšnjega člena (v nadaljnjem besedilu: zavarovanci) so delavci v združenem delu ali v delovnem razmerju pri zasebnih delodajalcih, ki delajo najmanj polovico polnega delovnega časa, izvoljeni delegati v skupščinah družbenopolitičnih skupnosti ter samoupravnih in družbenih organizacijah, če jim je opravljanje dolžnosti v tej funkciji edini ali glavni poklic in če prejemajo za to delo stalno povračilo ter člani obrtnih in ribiških zadrug, če jim je delo v zadrugi edini ali glavni poklic, učenci v poklicnem izobraževanju in učenci poklicnih šol, ki imajo poleg šolskega pouka tudi praktični pouk pri delovni organizaciji, v šoli ali pri zasebnem delodajalcu in občani, ki opravljajo dejavnost s samostojnim osebnim delom z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov.

Zavarovanci so tudi občani na šolanju, strokovni izpopolnitvi ali podiplomskem študiju, ki so zaradi tega izgubili lastnost delavca v združenem delu, če ta

čas dobivajo štipendijo in nimajo statusa rednega študenta, občani, ki jih pošlje organizacija pred pridobitvijo lastnosti delavca v združenem delu kot svoje štipendiste na praktično delo v drugo organizacijo, da se tam strokovno usposobijo ali izpopolnijo, udeleženci javnih del in mladinskih delovnih akcij, ki so invalidske zavarovani za vse primere invalidnosti, osebe na pouku za obrambo in zaščito v mladinskih učnih enotah in centrih za pouk mladine in začasno nezaposlene osebe po končanem študiju.

Zavarovanci so tudi učenci rednih šol ter študenti višjih in visokih šol ter akademij.

Zavarovanci so tudi kmetje, predujtkarji, uživalci stalnih kmečkih preživnin ter uživalci kmečkih starostnih pokojnin.

Na podlagi minulega dela so zavarovanci tudi začasno nezaposleni delavci, dokler so prijavljeni pri skupnosti za zaposlovanje, uživalci prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, uživalci stalnih priznavaln, uživalci družbenih preživnin in uživalci stalne družbene denarne pomoči.

57. člen

Zavarovanci so tudi občani, ki so sklenili v tujini delovno razmerje ali ki jim je prenehala lastnost delavca v združenem delu v SR Sloveniji, pa se v tujini strokovno izpopolnjujejo in dobivajo štipendijo, če niso zavarovani pri tujem nosilcu zdravstvenega zavarovanja.

Zavarovanci so tudi občani, ki uživajo pravice izključno od tujega nosilca pokojninskega ali invalidskega zavarovanja, če jim zdravstveno varstvo ni zagotovljeno z mednarodnimi sporazumi na stroške tujega nosilca zdravstvenega zavarovanja.

Zavarovanci so tudi izseljenci-povratniki pod pogoji, ki jih določi zdravstvena skupnost. Tujci v SR Sloveniji so zavarovani pod enakimi pogoji kot zavarovanci.

58. člen

V zdravstveni skupnosti se lahko zavarujejo osebe, ki opravljajo kmetijsko dejavnost v kooperaciji z drugo ali organizacijo združenega dela pod pogoji, ki jih v skladu z zakonom določi zdravstvena skupnost.

V zdravstveni skupnosti se lahko zavarujejo tudi druge skupine delovnih ljudi pod pogoji, ki jih določi zdravstvena skupnost.

59. člen

Kot družinski člani zavarovancev iz 56. do 58. člena tega zakona so zavarovani:

— ožji družinski člani: zavarovanečev zakonec, zavarovanečevi zakonski in nezakonski otroci, posvojenec in pastorki, če izpolnjujejo pogoje, določene s splošnim aktom zdravstvene skupnosti;

— širši družinski člani: vzdrževani zavarovanečevi starši (starši, očim in mačeha ter posvojitelj in posvojiteljica), če izpolnjujejo pogoje, ki jih določi zdravstvena skupnost, in otroci, ki jih je zavarovaneč vzela k sebi in jih preživlja (vnuki, bratje, sestre in rejenci), pod pogoji, ki so določeni za zavarovanečeve otroke.

60. člen

Zdravstvena skupnost določi pogoje za pridobitev in prenehanje lastnosti zavarovanca ali družinskega člana zavarovanca.

61. člen

Zdravstvena skupnost mora zagotoviti naslednji najmanjši obvezni obseg zdravstvenega varstva:

1. odkrivanje, preprečevanje, zatiranje in zdravljenje tuberkuloze, veneričnih in drugih nalezljivih bolezni, za katere velja po zakonu obveznost prijave;

2. nega in zdravljenje tistih duševnih bolnikov, ki utegnejo zaradi narave ali stanja bolezni spraviti v nevarnost svoje življenje ali življenje drugih ljudi, ali poškodovati materialne dobrine okolice;

3. zdravstveno varstvo žensk v zvezi z nosečnostjo, porodom, materinstvom in kontracepcijo;

4. popolno zdravstveno varstvo novorojenčkov, dojenčkov, predšolskih in šolskih otrok do dopolnjenega 15. leta starosti;

5. zdravstveno varstvo šolske mladine do dopolnjenega 18. leta starosti in rednih študentov do 26. leta starosti;

6. zdravstveno varstvo mladine do dopolnjenega 18. leta starosti, ki je prijavljena pri skupnosti za zaposlovanje, pa ji kljub zmožnosti za delo začasno ni mogoče zagotoviti zaposlitve;

7. aktivnost za zgodnje odkrivanje malignih obolenj, sladkorne bolezni, mišičnih in živčno-mišičnih obolenj ter njihovo zdravljenje;

8. aktivnost za organizirano zdravstveno vzgojo prebivalstva.

Natančnejši obseg pravic iz prejšnjega odstavka določijo zdravstvene skupnosti enotno za SR Slovenijo.

62. člen

Organizacija združenega dela zagotavlja zavarovancem delavcem, učencem v gospodarstvu, osebam na poklicnem usposabljanju ter vzgojno-poboljševalni zavodi in domovi svojim varovancem:

- preventivne zdravstvene preglede;
- zdravstveno varstvo pri delu;
- ukrepe za varstvo zdravega okolja;
- ukrepe za utrjevanje zdravja in sposobnosti za delo;
- posebno zdravstveno varstvo delavcev z zmanjšano delovno zmožnostjo.

Uresničitev teh pravic zagotavlja organizacija združenega dela s splošnimi akti in s pogodbamj z zdravstvenimi organizacijami.

Pravice iz tega člena morajo svojim delavcem zagotoviti tudi zasebni delodajalci.

2. Denarna nadomestila in povračila

63. člen

Zavarovanci iz prvega odstavka 56. člena si morajo v zdravstveni skupnosti zagotoviti pravice do nadomestil osebnega dohodka ob začasni zadržanosti od dela, pravice v primeru nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo, povračila potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenega varstva ter

pravico do povračila in denarnih dajatev ob smrti zavarovanca ali družinskega člana zavarovanca.

S samoupravnim sporazumom v okviru zveze skupnosti se določi enoten najmanjši obseg pravic iz prejšnjega odstavka.

64. člen

Zavarovanci iz prvega odstavka 56. člena si v zdravstveni skupnosti zagotovijo nadomestilo osebnega dohodka ob začasni zadržanosti od dela zaradi medicinskih preiskav, bolezni, poškodbe, poroda, zaradi dajanja krvi, transplantacije kože, živega tkiva ali organov v korist druge osebe in nadomestilo osebnega dohodka za čas zdravstvene nege obolelega ožjega družinskega člana, za čas izolacije ter spremstva, ki ju odredi zdravnik.

Splošni akt zdravstvene skupnosti natančneje določi primere, pogoje, višino in trajanje nadomestila osebnega dohodka.

65. člen

Nadomestilo osebnega dohodka gre zavarovancu od prvega dne zadržanosti. Nadomestilo gre v breme organizacije združenega dela oziroma zasebnega delodajalca za prvih 30 dni zadržanosti, razen za izolacijo, spremstvo, nego ožjega družinskega člana, za porodniški dopust in za transplantacijo kože, živega tkiva ali organov v korist druge osebe, ko gre nadomestilo v celoti v breme zdravstvene skupnosti.

Organizacija združenega dela oziroma zasebni delodajalec sta dolžna zagotoviti zavarovancu delo na ustreznem delovnem mestu, kadar to terjata njegova medicinska rehabilitacija.

Zavarovanec ima pravico do nadomestila osebnega dohodka zaradi začasne nezmožnosti za delo dokler za ocenjevanje delazmožnosti pooblaščen zdravnik ali pristojni organ skupnosti ne ugotovi, da je zavarovanec zopet postal zmožen opravljati svoje delo oziroma dokler pristojni organ z odločbo ne ugotovi, da je nastala invalidnost.

Če traja zadržanost od dela zaradi začasne nezmožnosti za delo daljši čas, je treba zavarovanca najkasneje po dveh letih nepretrgane zadržanosti od dela poslati na pregled k invalidski komisiji, da oceni njegovo delovno nezmožnost in invalidnost.

Zdravstvena skupnost Slovenije po dogovoru z regionalnimi zdravstvenimi skupnostmi ter Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji skleneta poseben samoupravni sporazum o medsebojnem sodelovanju ter o dolžnostih in obveznostih v zvezi z ugotavljanjem invalidnosti zavarovancev.

66. člen

Zdravstvene skupnosti s posebnim samoupravnim sporazumom opredelijo osnovo za nadomestilo osebnega dohodka in določijo način usklajevanja nadomestila osebnega dohodka z dejanskim gibanjem osebnih dohodkov v SR Sloveniji.

Nadomestilo osebnega dohodka mora znašati najmanj 70 odstotkov od osnove za nadomestilo in ne more biti manjše od najmanjšega osebnega dohodka, ki ga določa zakon.

Višino nadomestila osebnega dohodka za čas, ko gre nadomestilo v breme zdravstvene skupnosti in za čas, ko gre nadomestilo v breme zasebnega deloda-

jalca, določi regionalna zdravstvena skupnost, organizacija združenega dela pa za čas, ko gre nadomestilo v njeno breme.

Regionalne zdravstvene skupnosti s samoupravnim sporazumom uskladijo višino nadomestila osebnega dohodka.

67. člen

Nadomestilo osebnega dohodka za čas dela nezmožnosti zaradi nesreče pri delu ali obolenja za poklicno boleznijo, zaradi dajanja krvi, transplantacije kože, živega tkiva ali organov v korist druge osebe ter med porodniškim dopustom znaša 100 odstotkov od osnove.

68. člen

Na nadomestilo osebnega dohodka je mogoče seči z izvršbo do istega dela kot na osebni dohodek po predpisih o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu.

3. Zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo

69. člen

Organizacije združenega dela in zasebni delodajalci morajo zavarovati svoje delavce, učence v gospodarstvu in učence poklicnih šol ter osebe, ki so pri njih na poklicnem usposabljanju, za primer nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo.

Za primer nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo se morajo zavarovati tudi občani, ki opravljajo dejavnost s samostojnim osebnim delom z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov in zavarovanci zaposleni v tujini.

70. člen

Za primer nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo morajo zavarovati:

1. delavce, zaposlene z manj kot polovico delovnega časa, in kmete, kadar opravljajo občasna dela — organizacija združenega dela oziroma zasebni delodajalec;
2. osebe na strokovni usposobitvi ali prekvalifikaciji — skupnost za zaposlovanje;
3. učence strokovnih šol in gimnazij ter študente visokošolskih zavodov, kadar opravljajo praktična dela v zvezi s poukom — organizacija oziroma šola, pri kateri te osebe opravljajo praktično delo.

71. člen

Zavarovancem iz 69. in 70. člena tega zakona so zagotovljene te pravice:

1. do zdravstvenega varstva, zlasti preventivnega, ki obsega izvajanje ukrepov, da se odvrta in preprečuje nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo;
2. do vseh vrst zdravstvene pomoči in ortopedskih sredstev, da delavci ozdravijo in se rehabilitirajo od posledic nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo ter da se jim povrne njihova delovna zmožnost;
3. do nadomestila osebnega dohodka za ves čas, ko traja začasna zadržanost od dela, ki jo je povzročila nesreča pri delu oziroma obolenje za poklicno boleznijo in do potnih stroškov v zvezi z zdravstvenim varstvom in rehabilitacijo.

72. člen

Za opredelitev nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo se uporabljajo predpisi o invalidskem zavarovanju.

73. člen

V zavarovanju za primer nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo so dolžne organizacije združenega dela in zasebni delodajalci zagotoviti iz svojih sredstev:

- organizacijo prve pomoči na delovnih mestih;
- analizo in oceno delovnih mest, ki so posebno nevarne za življenje in zdravje delavcev;
- uporabo predpisanih varstvenih sredstev in pouk o njihovi uporabi;
- varstvene ukrepe pri delu po posebnih predpisih;
- zdravstveno prosveto in vzgojo delavcev v zvezi z varstvom pri delu.

Zdravstvena skupnost določi program svojega sodelovanja pri omejevanju in preprečevanju poškodb pri delu in obolenj za poklicno boleznijo.

74. člen

Pravice iz zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja iz 71. člena tega zakona gredo tudi občanom:

- ko opravljajo naloge kot pripadniki enot teritorialne obrambe;
- ko sodelujejo na organiziranih javnih delih splošnega pomena, pri reševalnih akcijah ali pri obrambi pred naravnimi in drugimi hudimi nesrečami;
- ko pomagajo organom za notranje zadeve in pooblaščenim uradnim osebam ter organom pri izpolnjevanju nalog družbene samozaščite ter osebne varnosti občanov in varnosti premoženja, pri vzdrževanju javnega reda in miru ter pri preprečevanju in odkrivanju kaznivih dejanj;
- ko opravljajo naloge javne varnosti kot rezervni miličniki;
- ko opravljajo na poziv državnih organov določene javne funkcije ali državlanske dolžnosti in ko kot družbenopolitični delavci opravljajo družbene funkcije;
- ko so kot vojaški invalidi na poklicni rehabilitaciji pri praktičnih delih ali vajah;
- ko v okviru organizirane športne dejavnosti sodelujejo pri športnih akcijah.

4. Uveljavljanje pravic

75. člen

Zavarovanci uveljavljajo pravice iz zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja pri tisti zdravstveni skupnosti, na katere območju opravljajo dejavnost, po kateri so zavarovani, oziroma na katere območju prebivajo, če niso zavarovani na podlagi opravljanja dejavnosti.

Če je zavarovanec poslan na začasno delo na območje druge zdravstvene skupnosti ali nastopi delo v tujini, ostane med tem časom zavarovan pri prejšnji zdravstveni skupnosti.

76. člen

Kadar se uveljavljajo pravice iz zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja drugače kot to

določajo samoupravni splošni akti zdravstvene skupnosti, ali se uživajo zunaj območja zdravstvene skupnosti ali v tujini, krije stroške zdravstvene skupnosti najmanj v višini kot bi jih plačala po svojih samoupravnih splošnih aktih, kadar tako zdravljenje zahteva zavarovanec, sicer pa po dejanskih stroških.

77. člen

Če mora zavarovanec sam plačevati in odvajati prispevke za svoje zavarovanje ali za zavarovanje družinskih članov, ni mogoče začeti uživati pravic, dokler niso plačani zapadli prispevki; ne glede na to pa lahko uživa pravice, ki so zagotovljene vsem občanom.

78. člen

Za uveljavljanje pravic iz zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja določi zdravstvena skupnost v svojem statutu organe in postopek; pri tem mora zagotoviti odločanje o pravicah na dveh stopnjah.

V postopku za uveljavljanje pravic iz zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja lahko zavarovanec zoper dokončno odločbo skupnosti sproži postopek pred pristojnim sodiščem združenega dela, v 30 dneh po prejemu dokončne odločbe.

V postopku, v katerem se uveljavljajo pravice iz zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, zavarovanec ne plačuje upravnih in sodnih taks.

79. člen

Za ugotavljanje zdravstvenega stanja in zmožnosti za delo določi zdravstvena skupnost tudi izvedenske organe (zdravniške komisije) in njihovo delovno področje.

80. člen

Zavarovanci lahko uveljavljajo nadomestila in povračila iz zdravstvenega zavarovanja v treh letih po njihovi zapadlosti.

81. člen

Zavarovana oseba (zavarovanec, družinski član zavarovanca), ki ji je bilo na račun zdravstvene skupnosti izplačano kaj, do česar ni imela pravic, mora vrniti prejeti znesek:

— če je na podlagi nepravilnih podatkov, za katere je vedela ali bi morala vedeti, da so nepravilni, ali na kakšen drug protipraven način dobila prejemek, do katerega ni imela pravic, ali je dobila več kot ji je pripadalo;

— če je dobila kakšen prejemek zaradi tega, ker ni priglasila nastalih sprememb, ki vplivajo na izgubo ali obseg kakšne pravice, čeprav je vedela ali bi morala vedeti zanje, ali če je prejela večja denarna izplačila kot so ji bila priznana z odločbo.

Terjatve iz prejšnjega odstavka zastarajo s potekom rokov, ki so določeni v predpisih o zastaranju terjatev.

82. člen

Zdravstvena skupnost ima pravico zahtevati povrnitev povzročene škode od tistega, ki je namenoma ali iz velike malomarnosti povzročil bolezen, poškodbo, invalidnost, telesno okvaro ali smrt zavarovane osebe.

Za škodo, ki jo povzroči v primerih iz prejšnjega odstavka delavec pri delu ali v zvezi z delom, je odgovorna organizacija združenega dela oziroma druga organizacija oziroma družbenopolitična skupnost oziroma delodajalec v skladu s predpisi o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu in o delovnih razmerjih delavcev pri zasebnih delodajalcih.

Zdravstvena skupnost ima pravico zahtevati povrnitev škode tudi neposredno od delavca, če je bila bolezen, poškodba, invalidnost, telesna okvara ali smrt zavarovane osebe povzročena s kaznivim dejanjem.

83. člen

Zdravstvena skupnost ima pravico zahtevati povrnitev povzročene škode od organizacije združenega dela oziroma druge organizacije ali delodajalca, če je zavarovančeva bolezen, poškodba, invalidnost, telesna okvara ali smrt posledica tega, ker niso bili izvedeni obvezni ukrepi za varstvo pri delu ali drugi ukrepi, predpisani ali odrejeni za varnost občanov.

Zdravstvena skupnost ima pravico zahtevati povrnitev povzročene škode od organizacije združenega dela oziroma druge organizacije ali delodajalca, če nastane škoda zaradi tega, ker je delavec nastopil delo brez predpisanega predhodnega zdravstvenega pregleda, pa se je pozneje ugotovilo z zdravstvenim pregledom, da ni bil zmožen opravljati določenega dela.

Zdravstvena skupnost ima pravico zahtevati povrnitev povzročene škode od organizacije združenega dela oziroma druge organizacije, delodajalca ali od zavarovanca, če je ta po posebnih predpisih sam dolžan dajati določene podatke v zvezi z zavarovanjem, če je škoda nastala zato, ker skupnost ni dobila podatkov ali je dobila neresnične podatke.

84. člen

Zdravstvena skupnost vodi evidence v zvezi z izvajanjem zdravstvenega varstva in predpiše obveznosti organizacij združenega dela, zasebnih delodajalcev, zdravstvenih organizacij in drugih zavezancev za zagotavljanje potrebnih podatkov.

5. Pravice posebnih skupin občanov

85. člen

Zdravstveno varstvo, kot je zagotovljeno zavarovancem iz prvega odstavka 56. člena tega zakona, se zagotavlja v zdravstveni skupnosti tudi:

1. borcem narodnoosvobodilne vojne, ki imajo čas udeležbe v vojni ali čas aktivnega in organiziranega dela v narodnoosvobodilnem boju priznan v dvojnem trajanju najmanj od 1. januarja 1945 do 15. maja 1945 ter njihovim ožjim družinskim članom;

2. borcem za severno mejo v letih 1918 in 1919 in slovenskim vojnim dobrovoljcem iz vojn 1912 do 1918 in njihovim ožjim družinskim članom;

3. udeležencem narodnoosvobodilnega gibanja Grčije;

4. uživalcem stalne republiške priznave in njihovim ožjim družinskim članom;

5. uživalcem stalnih občinskih priznave in njihovim ožjim družinskim članom.

86. člen

Borci narodnoosvobodilne vojne pred 9. septembrom 1943 oziroma 13. oktobrom 1943, udeleženci narodnoosvobodilnega gibanja Grčije pred 9. septembrom 1943 in uživalci stalne republiške priznave imajo zase poleg pravic po prejšnjem členu še pravico do podaljšanega ali nadomestnega bolnišničnega zdravljenja v naravnih zdraviliščih ob pogojih, ki veljajo za zavarovance-delavce.

87. člen

Sredstva za zdravstveno varstvo upravičencev iz 1. do 4. točke 85. člena tega zakona, ki niso zavarovani po določbah tega zakona, za tiste oblike, ki so zagotovljene zavarovancem iz prvega odstavka 56. člena tega zakona, razen za primer nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo se zagotovijo v proračunu SR Slovenije. Sredstva za zdravstveno varstvo upravičencev iz 5. točke 85. člena tega zakona, ki niso zavarovani po določbah tega zakona, se zagotovijo v proračunu pristojne družbenopolitične skupnosti.

88. člen

Stroški za podaljšano ali nadomestno bolnišnično zdravljenje v naravnih zdraviliščih se za upravičence iz 86. člena tega zakona, ki niso zavarovani po določbah tega zakona, v celoti krijejo iz proračuna SR Slovenije, če po posebnih predpisih ti stroški ne bremenijo zdravstvene skupnosti, drugega proračuna, organizacije združenega dela ali druge organizacije.

Če stroški podaljšanega ali nadomestnega bolnišničnega zdravljenja v naravnih zdraviliščih za upravičence iz 86. člena tega zakona ne gredo v celoti v breme zdravstvene skupnosti, drugega proračuna, organizacije združenega dela ali druge organizacije, se krije razlika iz proračuna SR Slovenije.

89. člen

Vojaški invalidi, imetniki Partizanske spomenice 1941, borci španske narodnoosvobodilne in revolucionarne vojne 1936—1939 ter odlikovanci z redom narodnega heroja, z redom Karadjordjeve zvezde z meči, z redom Belega orla z meči in z Zlato medaljo Obličja ter borci NOV pred 9. septembrom 1943 oziroma 13. oktobrom 1943 ne plačajo prispevka k stroškom za zdravlila.

Za upravičence iz prejšnjega odstavka, ki niso zavarovani po določbah tega zakona, se prispevek k stroškom za zdravlila krije iz proračuna SR Slovenije.

90. člen

Upravičencem iz prejšnjega člena in borcem NOV, ki imajo čas udeležbe v vojni ali čas aktivnega in organiziranega dela NOB priznan v dvojnem trajanju najmanj od 1. januarja 1945 do 15. maja 1945, gre nadomestilo osebnega dohodka po tem zakonu vselej v višini 100 odstotkov od osnove.

91. člen

Zdravstveno varstvo drugih skupin občanov, ki jih ne omenja ta zakon, je zagotovljeno v obsegu in na način, ki ga določa ustrezeni zakon.

Peti del

ORGANIZACIJA ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI

1. Splošne določbe

92. člen

Organizacija zdravstvene dejavnosti obsega zdravstvene organizacije, ki s svojimi organiziranimi kadrovskimi in drugimi zmogljivostmi opravljajo naloge zdravstvenega varstva in druge z zakonom pooblaščen organizacije združenega dela, ki po posebnih predpisih izvajajo zdravstveno varstvo.

Naloge na področju zdravstvenega varstva opravljajo tudi organi sanitarne inšpekcije, ki po posebnih predpisih izvajajo sanitarno nadzorstvo in organizacije Rdečega križa Slovenije.

93. člen

Organizacija in delo zdravstvenih organizacij ter dejavnost zdravstvenih in drugih delavcev na področju zdravstvenega varstva temelji na načelu enotnosti medicine s preventivnega, kurativnega in socialno-medicinskega vidika.

94. člen

Opravljanje nalog zdravstvenega varstva je organizirano v službah, ki imajo svojo znanstveno osnovo, strokovno-medicinsko doktrino, kadrovske in delovne normative, tehnično opremljenost ter razvito pedagoško in znanstveno-raziskovalno dejavnost.

V skladu z določbami tega zakona je organizacija strokovnih služb v zdravstveni organizaciji odvisna od strokovne ravni njene zdravstvene dejavnosti.

95. člen

Da se zagotovi ustrezno zdravstveno varstvo prebivalstva, morajo biti v občini, regiji in republiki organizirane najmanj tele strokovne dejavnosti:

- v občini dejavnosti osnovnega zdravstvenega varstva in preskrba z zdravili;
- v regiji dejavnosti bolnišničnega in specialistično-ambulantnega zdravstvenega varstva ter specialistično zdravstveno varstvo na področju higiene, epidemiologije in socialne medicine;
- v republiki znanstveno-raziskovalne in učne dejavnosti ter naloge zdravstvenega varstva na najvišji ravni specialistične strokovnosti in tehnične opremljenosti.

2. Zdravstvene organizacije

96. člen

Zdravstvene organizacije in druge z zakonom pooblaščen organizacije združenega dela, ki izvajajo zdravstveno varstvo, morajo biti organizirane tako, da lahko dajejo prebivalstvu strokovno ustrezno, uspešno in racionalno zdravstveno varstvo v rednih in izrednih razmerah.

Zdravstvene organizacije morajo izpolnjevati strokovne in tehnične pogoje, ki jih bo določil poseben predpis, in ki so podlaga za njihovo verifikacijo in kategorizacijo.

97. člen

Zdravstvene organizacije določijo v statutu pogoje in način izvajanja svoje dejavnosti in svojo notra-

njo organizacijo upošteva poseben družbeni interes, ki ga uresničujejo. Statut velja, ko data nanj svoje soglasje ustrezna družbenopolitična skupnost in zdravstvena skupnost.

98. člen

Zdravstvene organizacije se v skladu s programom in razvojem zdravstvenega varstva s samoupravnim sporazumom dogovorijo o delitvi dela, da bi s tem dosegle večjo strokovnost, racionalnost in učinkovitost.

99. člen

Zdravstvene organizacije se ustanovljajo v skladu s programom zdravstvenega varstva in na podlagi določb zakona.

Zdravstveno organizacijo lahko ustanovijo organizacije združenega dela, zdravstvene skupnosti, krajevne skupnosti, družbenopolitične skupnosti in druge družbene pravne osebe.

Delovni ljudje in civilne pravne osebe ne morejo ustanoviti zdravstvene organizacije.

Če je zdravstveno organizacijo ustanovilo več ustanoviteljev, uredijo svoje pravice in obveznosti do zdravstvene organizacije in medsebojne odnose s pogodbo.

Če ustanovitelj zdravstvene organizacije ni družbenopolitična skupnost ali zdravstvena skupnost, je za ustanovitev zdravstvene organizacije potrebno soglasje obeh skupnosti.

Pravice in obveznosti ustanovitelja določa zakon.

100. člen

Pred ustanovitvijo zdravstvene organizacije republiški upravni organ za zdravstvo ugotovi, ali je idejna zasnova bodoče zdravstvene organizacije usklajena s programom zdravstvenega varstva in z družbenim interesom na tem območju.

Zdravstvena organizacija sme začeti delati šele, ko republiški upravni organ za zdravstvo ugotovi, da izpolnjuje vse strokovno-organizacijske, kadrovske ter higijensko-tehnične pogoje glede prostorov in opreme.

Določbe prejšnjih dveh odstavkov veljajo tudi, če se ustanovi nova strokovna enota zdravstvene organizacije.

101. člen

Za spojitve, pripojitve ali razdelitve zdravstvene organizacije in za izločitve temeljne organizacije združenega dela iz zdravstvene organizacije ter za druge statusne spremembe veljajo določbe zakona.

Temeljna organizacija združenega dela se ne more izločiti iz zdravstvene organizacije, če bi s tem bistveno otežila ali onemogočila delo in strokovno raven zdravstvene organizacije ter delo in pravice delavcev v drugih delih zdravstvene organizacije, ali če bi enostransko spremenila medsebojne obveznosti in predpisano organizacijo zdravstvene dejavnosti ter prizadela splošni interes.

Za statusne spremembe po tem členu je potrebno soglasje družbenopolitične skupnosti in zdravstvene skupnosti.

102. člen

Zdravstvena organizacija oziroma njena strokovna enota preneha pod pogoji in po postopku, ki je dolo-

čen z zakonom ter v soglasju z družbenopolitično skupnostjo in zdravstveno skupnostjo.

103. člen

V zdravstvenih domovih in bolnišnicah, v specialnih zavodih in inštitutih ter v lekarnah mora biti organizirana nepretrgana zdravstvena dejavnost.

Zakon ali družbenopolitična skupnost v soglasju z zdravstveno skupnostjo lahko določi tudi za druge zdravstvene organizacije ali za njihove službe, da imajo organizirano nepretrgano zdravstveno dejavnost.

104. člen

Zdravstvene organizacije morajo omogočiti šolam za izobraževanje zdravstvenih delavcev praktičen pouk učencev in študentov.

105. člen

Zdravstvene organizacije izdajajo v zvezi z izvajanjem zdravstvenega varstva zdravniška spričevala in potrdila.

106. člen

Zdravstvene organizacije vodijo enotno dokumentacijo in evidenco s podatki, ki imajo pomen za vso državo, na podlagi zveznih predpisov, temeljne statistične in analitične podatke, ki imajo pomen za SR Slovenijo pa na podlagi republiških predpisov.

Organi in organizacije lahko zahtevajo od zdravstvenih organizacij statistične podatke in evidenco po enotni metodologiji.

3. Vrsta in vsebina dela zdravstvenih organizacij

107. člen

Dejavnost zdravstvenega varstva opravljajo zdravstveni domovi, bolnišnice, specialni zavodi in inštituti, zavodi za socialno medicino in higieno, lekarne in naravna zdravilišča.

108. člen

Zdravstvena organizacija je organizirana kot samostojna delovna organizacija — zdravstveni zavod.

Delavci v zdravstveni organizaciji se organizirajo v temeljne organizacije združenega dela, ki se združujejo v delovno organizacijo, lahko pa tudi v skupnost temeljnih organizacij združenega dela.

Več zdravstvenih organizacij se lahko združi v sestavljeno zdravstveno organizacijo.

Zdravstveni dom

109. člen

Zdravstveni dom opravlja osnovno zdravstveno varstvo prebivalstva.

Za opravljanje osnovnega zdravstvenega varstva mora zdravstveni dom imeti tele službe: službo splošne medicine; službo zdravstvenega varstva žensk, otrok in mladine; službo zdravstvenega varstva borcev NOV; službo medicine dela, prometa in športa; pnevmofiziološko službo; zobozdravstveno službo; psihiatrično službo, patronažno službo in osnovno higiensko-epidemiološko službo, če te za območje zdravstvenega doma ne organizira zavod za socialno medicino in higieno.

V okviru služb iz prejšnjega odstavka lahko opravlja zdravstveni dom tudi specialistično-ambulantno zdravstveno varstvo prebivalstva.

Zdravstveni dom izvaja zdravstveno varstvo po dispanzerski metodi dela.

Zdravstveni dom mora organizirati tudi obiske, zdravljenje ter nego bolnikov na domu in nujno medicinsko pomoč. Zdravstveni dom organizira tudi reševalno službo, če te za njegovo območje ne organizira bolnišnica.

Zdravstveni dom lahko v skladu s programom zdravstvenega varstva opravlja še druge dejavnosti, če so za to krajevne in strokovne potrebe.

Zdravstveni dom mora imeti svoji dejavnosti ustrezne skupne medicinske službe.

110. člen

Zdravstveni dom opravlja svojo dejavnost v ambulantah, dispanzerjih, zdravstvenih postajah, obratnih ambulantah in v drugih delovnih enotah.

Zdravstveni dom ne more imeti enote za bolnišnično zdravljenje bolnikov.

Zdravstveni dom lahko organizira svojo dejavnost tudi v organizaciji združenega dela nezdravstvene dejavnosti.

Bolnišnica

111. člen

Bolnišnica opravlja hospitalno in specialistično ambulantno zdravstveno varstvo prebivalstva.

112. člen

Po svojem namenu so bolnišnice lahko: splošne bolnišnice za zdravljenje več vrst obolenj, specialne bolnišnice za zdravljenje posameznih vrst obolenj ali obolenj določenih bioloških skupin ter klinične bolnišnice, ki poleg zdravljenja opravljajo za medicinsko fakulteto Univerze učne in zdravstveno-raziskovalne naloge.

113. člen

Splošna bolnišnica ima organizirane najmanj tele službe: kirurško, internistično, ginekološko in porodniško, pediatrično, anesteziološko z intenzivno terapijo in nego, lekarniško službo ter ustrezne skupne medicinske in tehnično-oskrbovalne službe.

Če je splošna bolnišnica organizirana za širše gravitacijsko območje, ima poleg služb iz prejšnjega odstavka tudi: infektološko, pnevmofiziološko, otorinolaringološko, okulistično, urološko, travmatsko, ortopedsko, nevrološko-psihiatrično, dermatovenerološko službo in službo nuklearne medicine.

Splošna bolnišnica lahko ima tudi druge specialne dejavnosti in ambulantno za borce NOV, če opravlja svojo dejavnost za širše gravitacijsko območje in če je taka dejavnost v skladu s programom zdravstvenega varstva, s kadrovskimi in drugimi zmogljivostmi bolnišnice ter z načelom delitve dela.

Določbe tega člena se primerno uporabljajo tudi za druge bolnišnice.

114. člen

Specialistično-ambulantno zdravstveno varstvo izvaja bolnišnica v specialističnih ambulantah.

Specialistično-ambulantno zdravstveno varstvo lahko opravlja bolnišnica tudi v drugih zdravstvenih organizacijah.

115. člen

Enota bolnišnice, ki opravlja znanstveno-raziskovalno in učno dejavnost, je lahko klinika ali inštitut.

če opravlja naloge zdravstvenega varstva in učne ter znanstveno-raziskovalne naloge za medicinsko fakulteto ali fakulteto za naravoslovje in tehnologijo Univerze ali za druge visokošolske zavode v SR Sloveniji.

Specialni zavodi in inštituti

116. člen

Specialni zavod oziroma inštitut opravlja naloge za več vrst ali za določeno vrsto zdravstvene dejavnosti ter na tem področju opravlja raziskovalno in pro učevalno delo.

Specialni zavod oziroma inštitut na svojem delovnem področju strokovno in metodološko pomaga drugim zdravstvenim organizacijam, spremlja njihovo delo in uvaža v prakso izsledke svojih proučevanj.

Specialni zavod oziroma inštitut se ustanovi za širše gravitacijsko območje, praviloma za potrebe vse SR Slovenije.

117. člen

Inštitut je lahko tudi zdravstvena organizacija, ki ne opravlja bolnišničnega zdravstvenega varstva, ali njena enota, če opravlja znanstveno-raziskovalno delo za medicinsko fakulteto ali za fakulteto za naravoslovje in tehnologijo Univerze ali za druge visokošolske zavode v SR Sloveniji.

Zavod za socialno medicino in higieno

118. člen

Zavod za socialno medicino in higieno spremlja in proučuje zdravstvene in higienske razmere občanov, daje ustrezne predloge ter izvaja higiensko-epidemiološke ukrepe.

119. člen

Zavod za socialno medicino in higieno mora imeti vsaj te službe: za splošno epidemiologijo in epidemiologijo nalezljivih bolezni, za določena področja higijene in socialne medicine, za zdravstveno prosveto in vzgojo ter ustrezne laboratorijske službe.

Zavod za socialno medicino in higieno lahko ima še druge službe, če se o tem sporazume z zdravstveno skupnostjo, zlasti pa zdravstveno statistiko in evidenco, organizacijo zdravstvene dejavnosti ter ekonomiko zdravstvene dejavnosti.

Lekarne

120. člen

Lekarna nabavlja in izdeluje zdravila ter sredstva za zdravljenje in z njimi oskrbuje občane ter zdravstvene ter druge organizacije.

Lekarna mora imeti stalno v zalogi potrebam primerne količine in vrste zdravil ter sredstev za zdravljenje in za varstvo zdravja.

121. člen

Bolnišnična lekarna nabavlja in izdeluje zdravila ter sredstva za zdravljenje in z njimi oskrbuje bolnišnico in njene bolnike.

Bolnišnična lekarna, ki izpolnjuje predpisane pogoje, lahko izdaja in prodaja zdravila in sredstva za zdravljenje ter z njimi oskrbuje občane ter zdravstvene in druge organizacije.

Naravna zdravilišča

122. člen

Naravno zdravilišče z uporabo naravnih zdravilnih sredstev zdravi in medicinsko rehabilitira bolnike, daje zdravstveno ogroženim in rekonvalescentom zdravstveno pomoč in stalno zdravniško oskrbo ter preprečuje obolenja.

Poleg naravnih zdravilnih sredstev uporablja naravno zdravilišče tudi fizioterapevtska in druga podobna diagnostična in terapevtska sredstva.

Naravno zdravilišče ima enote za bolnišnično zdravljenje in druge za opravljanje svojih nalog potrebne službe.

Naravno zdravilišče se v skladu z zakonom lahko ukvarja z zdraviliškim turizmom.

4. Strokovno povezovanje in združevanje zdravstvenih organizacij

123. člen

Zdravstvene organizacije lahko na podlagi samoupravnega sporazuma v okviru zdravstvene skupnosti organizirajo skupne strokovne službe oziroma prenesajo opravljanje določenih nalog iz ene zdravstvene organizacije v drugo, če se s tem zagotovi strokovno ustrezno, racionalno in učinkovito zdravstveno varstvo.

124. člen

V sporazumu s pristojno regionalno zdravstveno skupnostjo in bolnišnico se v okviru zdravstvenega doma lahko organizira specialistično-ambulantna dejavnost, skupne medicinske službe, reševalna služba ali druga dejavnost, če se s tem zagotovi racionalno pokritje potreb po zdravstvenem varstvu občanov in doseže večja strokovna učinkovitost.

125. člen

Za uresničevanje skupnih interesov, strokovnosti in boljše organizacije, racionalnejšega poslovanja in delitve dela pri izvajanju nalog zdravstvenega varstva se lahko združujejo zdravstveni dom in bolnišnica oziroma z njima druge zdravstvene organizacije v zdravstveni center.

126. člen

V soglasju z ustanovitelji se lahko zdravstvena organizacija, ki opravlja za medicinsko fakulteto ali za fakulteto za naravoslovje in tehnologijo univerze učne ali znanstveno-raziskovalne naloge, združi z medicinsko fakulteto oziroma s fakulteto za naravoslovje in tehnologijo Univerze.

5. Osnove samoupravljanja zdravstvenih organizacij

127. člen

Delavci zdravstvenih organizacij uresničujejo svoje pravice samoupravljanja z osebnim izjavljanjem ter po delegatih v delavskem svetu zdravstvene organizacije v skladu z ustavo, zakonom, samoupravnim sporazumom o združevanju in statutom.

Zdravstvena organizacija oziroma njena temeljna organizacija združenega dela, ki ima manj kot 30 delavcev, nima delavskega sveta.

128. člen

V zadevah posebnega družbenega pomena sodelujejo pri upravljanju zdravstvene organizacije tudi de-

legati ustanovitelja, zdravstvene skupnosti, družbenopolitične skupnosti, krajevnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij in zainteresiranih organizacij združenega dela.

V zdravstveni organizaciji z manjšim številom delavcev sodelujejo delegati iz prejšnjega odstavka v zboru delovne skupnosti, v drugih zdravstvenih organizacijah pa v njihovih delavskih svetih.

Ustanovitelj v soglasju z družbenopolitično skupnostjo določi, katere samoupravne organizacije in skupnosti delegirajo svoje delegate v organe upravljanja in koliko jih vsaka delegira.

129. člen

Delegati iz prejšnjega člena enakopravno z delavci zdravstvene organizacije odločajo o vseh zadevah posebnega družbenega pomena.

Posebne družbenega pomena so zlasti: sprejemanje samoupravnih splošnih aktov in razvojnih programov, razširjena reprodukcija, določanje pogojev za pridobivanje dohodka, finančni načrt in zaključni račun zdravstvene organizacije, cene zdravstvenih storitev, statusne spremembe, kadrovska politika, imenovanje in razreševanje ter odgovornost individualnega poslovnega organa in delavcev na vodilnih delovnih mestih, sklepanje samoupravnih sporazumov in pogodb o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva, obravnavanje stanja in dela ter problematike zdravstvene organizacije s stališča izpolnjevanja njenih nalog.

130. člen

Individualni poslovodni organ zdravstvene organizacije mora imeti visoko izobrazbo.

Zdravstvena organizacija, v kateri individualni poslovodni organ nima zavodovi dejavnosti ustrezne zdravstvene izobrazbe, mora določiti delavca z visoko zdravstveno izobrazbo, ki je odgovoren za medicinsko delo.

Individualni poslovodni organ zdravstvene organizacije imenuje svet zdravstvene organizacije v soglasju z ustrezno družbenopolitično skupnostjo.

6. Strokovnost dela zdravstvenih organizacij in strokovno nadzorstvo

131. člen

Zdravstvena organizacija zagotavlja strokovnost svojega dela z ustreznim organiziranjem svoje dejavnosti ter s stalnim notranjim strokovnim nadzorstvom, z ustrezno zasedbo delovnih mest ter s strokovnim izpopolnjevanjem svojih zdravstvenih delavcev, v svoji dejavnosti ustrezno tehnično opremljenostjo, s spremljanjem in preverjanjem svojega dela ter s sodelovanjem z drugimi zdravstvenimi organizacijami, predvsem s klinikami in inštituti ter z ustreznimi fakultetami.

Določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi za pooblaščen organizacije združenega dela, ki izvajajo zdravstveno varstvo.

132. člen

Klinike in inštituti ter ustrezne fakultete so dolžne pomagati zdravstvenim organizacijam pri izboljševanju strokovnosti njihovega dela, jih seznanjati z novimi medicinskimi dosežki in skrbeti, da se uvajajo novi postopki in nove metode strokovnega dela.

133. člen

Strokovno nadzorstvo ima namen, da se izboljša strokovnost dela zdravstvenih organizacij in zdravstvenih delavcev, da se odredijo ustrezni ukrepi in da se odpravijo ugotovljene nepravilnosti.

Strokovno nadzorstvo nad dejavnostjo zdravstvene organizacije in nad delom zdravstvenih delavcev se opravlja kot strokovno instruktorsko nadzorstvo ali kot strokovni pregled dejavnosti zdravstvene organizacije ali dela zdravstvenega delavca.

Strokovno nadzorstvo nad delom zdravstvenih organizacij in zdravstvenih delavcev zagotovi zdravstvene skupnosti in družbenopolitične skupnosti, organizira pa ga republiški upravni organ za zdravstvo.

134. člen

Strokovno instruktorsko nadzorstvo se načrtno opravlja na določena časovna obdobja oziroma na predlog zdravstvene organizacije. Izvajajo ga klinike in inštituti.

Strokovno instruktorsko nadzorstvo financirajo zdravstvene skupnosti in družbenopolitične skupnosti.

135. člen

Strokovni pregled dejavnosti zdravstvene organizacije ali dela zdravstvenega delavca se opravi, če se kršijo načela ali določbe o izvajanju zdravstvenega varstva ali če je utemeljen sum, da gre za kršitev teh načel. Strokovni pregled opravljajo posebne strokovne komisije, ki jih imenuje predstojnik republiškega upravnega organa za zdravstvo.

136. člen

Strokovni pregled v primerih iz prejšnjega člena lahko zahtevajo zdravstvena skupnost, družbenopolitična skupnost, ustanovitelj zdravstvene organizacije, državni organi in sama zdravstvena organizacija ter prizadeta organizacija združenega dela ali druga organizacija in prizadeti občan.

Strokovni pregled odredi predstojnik republiškega upravnega organa za zdravstvo; strokovni pregled na zahtevo občana odredi potem, ko je presodil utemeljenost njegove zahteve.

Predstojnik republiškega upravnega organa za zdravstvo lahko odredi strokovni pregled tudi na svojo pobudo.

137. člen

Republiški upravni organ za zdravstvo na podlagi predlogov komisije stori potrebne ukrepe.

Da se prepreči neposredna nevarnost, ki bi utegnila nastati za zdravje ljudi ali za zdravstvene razmere, lahko strokovna komisija izjemoma ukrepa tudi sama.

Zoper ukrepe, ki jih odredi komisija, ima zdravstvena organizacija v osmih dneh pravico ugovora na republiški upravni organ za zdravstvo. Ugovor ne zadrži izvršitve ukrepov.

138. člen

Stroške strokovnega pregleda nosi tisti, ki ga je zahteval, razen če ga je zahteval občan. V primeru ugotovljenih nepravilnosti nosi stroške prizadeta zdravstvena organizacija.

139. člen

Določbe o strokovnosti dela zdravstvenih organizacij in o strokovnem nadzorstvu veljajo tudi za po-

oblašene organizacije združenega dela, ki izvajajo zdravstveno varstvo.

7. Delavci, ki opravljajo naloge zdravstvenega varstva

140. člen

Naloge zdravstvenega varstva opravljajo zdravstveni delavci, zdravstveni sodelavci in drugi strokovno usposobljeni delavci; imeti morajo ustrezno strokovno izobrazbo in izpolnjevati druge pogoje, določene v zakonu in na njegovi podlagi izdanih predpisih ali v samoupravnem splošnem aktu zdravstvene organizacije.

V skladu s svojo strokovno izobrazbo in delom imajo zdravstveni delavci nazive, ki se določijo s posebnim predpisom.

141. člen

Zdravstveni delavci smejo samostojno opravljati naloge zdravstvenega varstva potem, ko so določeno dobo delali v zdravstvenih organizacijah kot pripravniki in ko so opravili strokovni izpit.

Prilagoditveno trajanje za zdravstvene delavce eno leto.

Po poteku pripravniške dobe, med katero se sproti preizkuša praktično znanje, opravljajo zdravstveni delavci strokovni izpit pred izpitno komisijo, ki jo imenuje predstojnik republiškega upravnega organa za zdravstvo. Strokovni izpit obsega teoretični strokovni del in splošni del.

Določbe tega zakona o pripravništvu in strokovnem izpitu veljajo tudi za zdravstvene sodelavce in za delavce, ki ne delajo v zdravstvenih organizacijah, njihovo delo pa sega na področje zdravstvenega dela.

142. člen

Zdravstveni delavci imajo pravico in dolžnost, da se strokovno izpopolnjujejo.

Strokovno izpopolnjevanje zdravstvenih delavcev mora biti v skladu s programom zdravstvenega varstva in z razvojem medicinskih in drugih znanosti.

Zdravstveni delavci so dolžni dopolnjevati svoje znanje tudi za delo v izrednih razmerah.

Zdravstvene organizacije zagotovijo strokovno izpopolnjevanje svojih zdravstvenih delavcev v skladu s svojimi razmerami in potrebami ter določijo s samoupravnim splošnim aktom obseg, način in trajanje strokovnega izpopolnjevanja za posamezne vrste zdravstvenih delavcev.

Določbe tega člena se primerno uporabljajo tudi za zdravstvene sodelavce.

143. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci z visoko strokovno izobrazbo se lahko specializirajo v posameznih medicinskih oziroma drugih panogah.

Specializacija zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev se izvaja v skladu s programom zdravstvenega varstva in s sprejeto kadrovske politiko.

Specializacija obsega praktično in teoretično usposabljanje ter specialistični izpit.

Pravico do specializacije ima delavec iz prvega odstavka tega člena, ki ima strokovni izpit in lastnost delavca v združenem delu. Specializacijo odobri republiški upravni organ za zdravstvo.

Določbe tega člena veljajo tudi za delavce z visoko strokovno izobrazbo, ki ne delajo v zdravstvenih organizacijah, njihovo delo pa sega na področje zdravstvenega varstva. Tem delavcem odobri specializacijo republiški upravni organ za zdravstvo po prostem predurku in ob upoštevanju programa zdravstvenega varstva in strokovnih potreb.

8. Zdravstveno varstvo v turistični in gostinski dejavnosti

144. člen

Organizacije združenega dela s področja turistične in gostinske dejavnosti, ki v zdravstvene namene izkoriščajo naravna zdravilna sredstva, morajo zagotoviti svojim gostom zdravstveno varstvo, pod pogoji, ki jih določa zakon.

145. člen

Organizacije združenega dela iz prejšnjega člena organizirajo zdravstveno varstvo na podlagi sporazuma z zdravstveno skupnostjo. Zdravstveno varstvo izvaja zdravstvena organizacija.

146. člen

Organizacije združenega dela turistične in gostinske dejavnosti, ki ne izkoriščajo naravnih zdravilnih sredstev v zdravstvene namene, oskrbujejo pa večje število gostov, morajo svojim gostom zagotoviti zdravstveno varstvo.

Natančnejše predpise o tem izda predstojnik republiškega upravnega organa za zdravstvo v soglasju s predstojnikom republiškega upravnega organa za gospodarstvo.

147. člen

Za zdravstveno dejavnost iz tega razdelka veljajo določbe tega zakona o predpisani odobritvi poslovanja, o strokovnem nadzoru ter o verifikaciji.

Sesti del

ZDRUŽEVANJE IN UPORABA SREDSTEV ZA ZDRAVSTVENO VARSTVO IN NJEGOV RAZVOJ

148. člen

Delavci v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela ter v delovnih skupnostih in delovni ljudje, ki z osebnim delom s sredstvi v lastni občani opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, plačujejo za financiranje dogovorjenega programa zdravstvenega varstva prispevek v skladu s posebnimi predpisi. Višino prispevka, izraženo v stopnji, določi skupščina občinske zdravstvene skupnosti po predhodni obravnavi med delavci in delovnimi ljudmi v samoupravnih organizacijah in skupnostih, ki so člani skupnosti.

Delavci in delovni ljudje lahko združujejo sredstva iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela in iz osebnega dohodka za financiranje dodatno dogovorjenih ali posebnih nalog na podlagi pogodb in samoupravnih sporazumov.

Prispevki in sredstva iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti določeni oziroma dogovorjeni v skladu z družbenim planom, resolucijo o družbeno-ekonomski politiki in družbenim dogovorom o skupni porabi.

S samoupravnimi sporazumi in pogodbami se lahko delavci in delovni ljudje dogovorijo, da bodo iz dela osebnih dohodkov, namenjenih za zadovoljevanje svojih osebnih potreb, plačevali dodatne prispevke za financiranje posameznih nalog tudi nad okviri iz prejšnjega odstavka.

Da bi zagotovila potrebna sredstva za financiranje temeljnih nalog zdravstvenega varstva, lahko skupščina občinske zdravstvene skupnosti enakopravno s pristojnimi zbori občinske skupščine določi višino prispevka, izraženo v stopnji.

149. člen

V zdravstveni skupnosti združujejo sredstva:

— zavarovanci, ki prispevajo za zagotavljanje zdravstvenega varstva in drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja (za zdravstveno varstvo) določeni del osebnih dohodkov;

— temeljne organizacije združenega dela, delovne skupnosti in zasebni delodajalci, ki prispevajo tisti del svojega dohodka, ki je določen za zavarovanje za nesreče pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo;

— skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja s prispevki za zdravstveno varstvo upokojenec in invalidov;

— skupnosti za zaposlovanje s prispevki za zdravstveno varstvo začasno nezaposlenih in izseljencev-povratnikov, ki se prijavijo za zaposlitev;

— organi in organizacije, ki izplačujejo stalne priznavačnine, družbene preživnine in stalne družbene denarne pomoči s prispevki za zdravstveno varstvo uživalcev teh pravic;

— zavarovanci iz 57. člena tega zakona sami s svojimi prispevki, če z ratificiranimi mednarodnimi sporazumi ni določeno drugače;

— uporabniki zdravstvenega varstva s prispevki k stroškom zdravstvenega varstva.

V zdravstveni skupnosti se s tako združenimi sredstvi združujejo še sredstva, pridobljena s povračili po ratificiranih mednarodnih sporazumih, sredstva, ki jih namensko prispevajo družbenopolitične skupnosti ter drugi dohodki zdravstvenih skupnosti.

150. člen

Prispevke iz 149. člena tega zakona plačujejo, obračunavajo in odvajajo:

— za zavarovance iz prvega odstavka 56. člena tega zakona: organizacije združenega dela oziroma zasebni delodajalci, pri katerih so zaposleni; organi v katere so izvoljeni; zadrage, pri katerih delajo; organizacije združenega dela oziroma zasebni delodajalci pri katerih so v uku ali na praksi; občani, ki opravljajo dejavnosti s samostojnim osebnim delom z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov, plačujejo prispevke sami iz svojih sredstev;

— za zavarovance iz drugega odstavka 56. člena tega zakona: organizacije združenega dela oziroma zasebni delodajalci, pri katerih delajo kot delavci, organ ali organizacija, ki daje štipendijo, organizator javnih del, mladinskih delovnih akcij in pouka za obrambo in zaščito, za začasno nezaposlene osebe pa skupnost za zaposlovanje;

— za zavarovance iz tretjega odstavka 56. člena tega zakona plačniki, ki jih določi samoupravni spo-

razum med ustreznimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi;

— za zavarovance iz četrtega odstavka 56. člena tega zakona: kmetje zase in za svoje družinske člane ter za osebe, ki jim morajo dati preživetek; za uživalce stalnih kmečkih preživnin organ ali organizacija, ki jim izplačuje preživnino;

— za zavarovance iz petega odstavka 56. člena tega zakona: za začasno nezaposlene skupnost za zaposlovanje; za uživalce prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja; za uživalce izjemnih pokojnin in stalnih priznavačnin, družbenih preživnin in stalne družbene pomoči pa organ ali organizacija, ki jim jih izplačuje;

— zavarovanci iz 57. člena tega zakona sami, če z ratificiranimi mednarodnimi sporazumi ni določeno drugače, za izseljence povratnike pa skupnost za zaposlovanje, če se prijavijo za zaposlitev;

— za zavarovance iz 70. člena tega zakona: organizacije, zasebni delodajalci oziroma skupnosti, ki so zavezani za njihovo zavarovanje.

151. člen

Prispevki zapadejo v plačilo:

— za zavezance, ki vodijo svoje finančno poslovanje pri službi družbenega knjigovodstva, na dan, ko dvignejo sredstva za osebne dohodke;

— za uživalce prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja na dan izplačila;

— za druge zavezance na zadnji dan v mesecu za nazaj;

— za kmete po 189. členu zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 21/74).

152. člen

Zavezanec, ki ne plača v predpisanem roku zapadlih prispevkov ali ne plača vseh prispevkov, izda zdravstvena skupnost plačilni nalog, da mora v osmih dneh od vročitve plačati zapadle prispevke s kazenskimi obrestmi, ki znašajo 0,1 % na dan od zneska neplačanega ali nepravočasno plačanega prispevka.

Plačilni nalog, zoper katerega zavezanec ni ugovarjal oziroma ni pravočasno ugovarjal, postane izvršljiv. Če je v osmih dneh vložen ugovor, zdravstvena skupnost ne more izdati novega naloga, temveč lahko uveljavlja terjatev s tožbo.

153. člen

Na zahtevo zdravstvene skupnosti mora služba družbenega knjigovodstva oziroma banka na podlagi izvršljivega plačilnega naloga ali izvršljive odločbe sodišča izterjati neplačane prispevke tako, da prenese znesek z računa zavezanca na račun zdravstvene skupnosti.

Če prispevkov ni mogoče izterjati na način iz prejšnjega odstavka, jih mora na zahtevo zdravstvene skupnosti izterjati sodišče po predpisih izvršilnega postopka.

154. člen

Terjatev iz naslova prispevkov zastara v petih letih, računano od konca leta, v katerem je prispevek zapadel v plačilo.

Zastaranje ustavi vsako uradno dejanje zdravstvene skupnosti, ki ima namen, da se doseže plačilo

prispevka ali izterjatev, in je na predpisan način nazonjeno zavezancu. Po vsaki ustavitvi zastaranja začne teči nov zastaralni rok, vendar terjatev v vsakem primeru zastara, če preteče deset let od dneva, ko je zastaranje začelo prvič teči.

155. člen

Zdravstvena skupnost ima pravico pregledati knjige in evidence pri organizacijah in zasebnih delodajalcih in kontrolirati pravilnost obračunavanja in plačevanja prispevkov ter pravilnost uveljavljanja pravic iz zdravstvenega zavarovanja.

Organizacije in zasebni delodajalci morajo za uveljavljanje pravic in obveznosti iz zdravstvenega zavarovanja dajati zdravstvenim skupnostim in njihovim organom podatke, ki so potrebni za uveljavljanje pravic iz zdravstvenega zavarovanja, ter v ta namen omogočiti pregled poslovnih knjig in evidenc.

156. člen

Zdravstvena skupnost lahko vpelje prispevek uporabnikov zdravstvenega varstva k stroškom za posamezne oblike zdravstvenega varstva. Ta mora biti strokovno in družbeno utemeljen in tak, da ne odvrča uporabnikov od uveljavljanja zdravstvenega varstva.

Zdravstvena skupnost lahko določi oblike zdravstvenega varstva, ki so manjšega pomena za zdravje in življenje in za katere zdravstvena skupnost krije stroške le deloma, razliko pa plača uporabnik sam.

Uporabnik plača prispevek k stroškom zdravstvenega varstva v višini, ki velja v kraju, kjer zdravstveno varstvo uveljavlja.

157. člen

Združena sredstva zdravstvena skupnost s svojim finančnim načrtom, ki ga sprejme na podlagi programa zdravstvenega varstva, namensko razporedi za pokrivanje stroškov zdravstvenega varstva in drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja, za razširjeno reprodukcijo v zdravstveni dejavnosti, za strokovno izobraževanje in usposabljanje zdravstvenih kadrov, za znanstveno-raziskovalno dejavnost, za rezervo ter za pokritje stroškov za opravljanje drugih svojih nalog.

158. člen

Zdravstvena skupnost spremlja in ugotavlja uresničevanje programa in finančnega načrta in sprejema oziroma predlaga zainteresiranim ali prizadetim samoupravnim organizacijam in skupnostim ustrezne ukrepe.

159. člen

Zdravstvene organizacije in druge organizacije združenega dela, ki izvajajo zdravstveno varstvo, pridobivajo dohodek na podlagi neposredne menjave dela in v obliki plačila za opravljeno delo, v skladu s tem zakonom.

160. člen

Osnove in merila za ugotavljanje količine, kakovosti in uspešnosti opravljenega dela se določijo enotno za celotno območje Socialistične republike Slovenije s sklepom skupščine Zdravstvene skupnosti Slovenije v soglasju s Skupščino Socialistične republike Slovenije.

161. člen

Zdravstvena storitev je temeljno merilo za opravljeno delo, ki jo opredeljuje opis delovnega postopka, kadrovske, delovne, časovne in materialne normative, materialni normativ in normativ tehnične opremljenosti ter strokovne usposobljenosti zdravstvene organizacije.

Skupščina Zdravstvene skupnosti Slovenije določa kadrovske, delovne, časovne in materialne normative zdravstvenih storitev, republiški upravni organ za zdravstvo pa predpiše minimalne pogoje tehnične opremljenosti in strokovne usposobljenosti zdravstvene organizacije.

162. člen

Cena zdravstvene storitve je podlaga za oblikovanje dohodka zdravstvene organizacije. Oblikuje se na podlagi ovrednotenja zdravstvene storitve in upoštevajo cen materiala, osnovne reprodukcije (amortizacije), osebnih dohodkov in skladov po samoupravnih sporazumih ter pogodbenih, zakonskih in samoupravno dogovorjenih obveznostih v dejanski višini.

163. člen

Zdravstvene organizacije in druge organizacije združenega dela, ki izvajajo zdravstveno varstvo, pridobivajo dohodek na podlagi samoupravnih sporazumov ali pogodb o izvajanju menjave dela, ki jih sklepajo z zdravstveno skupnostjo na podlagi njenega programa zdravstvenega varstva, oziroma na podlagi pogodb z drugimi plačniki zdravstvenih storitev.

S samoupravnim sporazumom oziroma s pogodbo iz prejšnjega odstavka se določijo tudi cene storitev za organizacije združenega dela, zasebne delodajalce in posameznike, ki presegajo obseg pravic po tem zakonu in po samoupravnih splošnih aktih zdravstvenih skupnosti.

S samoupravnim sporazumom dogovorjene cene zdravstvenih storitev veljajo tudi za tiste plačnike zdravstvenih storitev, s katerimi zdravstvena organizacija ni sklenila samoupravnega sporazuma oziroma pogodbe o izvajanju menjave dela.

164. člen

Zdravstvene skupnosti in drugi plačniki zdravstvenih storitev ter zdravstvene organizacije in organizacije združenega dela, ki izvajajo zdravstveno varstvo, rešujejo sporna vprašanja sporazumevanja v zvezi s sklepanjem samoupravnih sporazumov in pogodb o izvajanju menjave dela s posebno arbitražo zdravstvene skupnosti.

165. člen

Arbitražo mora odločiti o sporni zadevi v 30 dneh od dneva, ko je sporno zadevo prejela.

166. člen

Arbitražo sestavljajo člani, ki jih imenujeta zbor izvajalcev in zbor uporabnikov, ter delegati strank.

Predsednika arbitraže imenuje skupščina zdravstvene skupnosti.

167. člen

Sredstva, ki jih zdravstvene skupnosti zagotavljajo za razvoj zdravstvenega varstva in svojih strokovnih

služb, razporejajo zdravstvene skupnosti na podlagi kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih programov razvoja zlasti za naslednje namene:

- za razširitev in modernizacijo obstoječih ter izgradnjo novih zmožljivosti;
- za modernizacijo obstoječe in nabavo nove tehnične opreme zdravstvenih organizacij in strokovnih služb;
- za uveljavljanje boljšega in smotrnejšega programiranja organizacije dela;
- za strokovno izobraževanje in uposabljanje zdravstvenih delavcev;
- za znanstveno-raziskovalno delo na področju zdravstvenega varstva.

Sedmi del

KAZENSKKE DOLOČBE

168. člen

Z denarno kaznijo od 1000 do 20.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela:

1. če v svojem samoupravnem splošnem aktu ne uredi zadev, ki jih mora urediti po tem zakonu in po samoupravnih splošnih aktih zdravstvene skupnosti;
2. če v nasprotju z določbami tega zakona in samoupravnih splošnih aktov zdravstvene skupnosti odreče ali omeji pravice, ki gredo zavarovani osebi;
3. če omogoči uživanje pravice komu, ki mu po tem zakonu in samoupravnem splošnem aktu zdravstvene skupnosti pravica sploh ne gre ali mu ne gre tolikšna;
4. če ne da organom zdravstvene skupnosti predpisanih podatkov, če da o zavarovani osebi nepravilne podatke in obvestila ali če prepreči ogled na samem kraju ali pregled poslovnih knjig in evidenc, ki se nanašajo na delo v zvezi z zdravstvenim varstvom in zdravstvenim zavarovanjem;
5. če ne vloži predpisane prijave ali jo vloži po preteku predpisanega roka ali če vloži prijavo, ki ni v redu, ali prijavo z nepravilnimi podatki;
6. če ne vplača zapadlega prispevka za zdravstveno zavarovanje v predpisanem roku ali če ne vplača vsega prispevka.

Z denarno kaznijo do 1000 din se kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Zasebni delodajalec, ki stori prekršek iz 2. do 6. točke prvega odstavka tega člena, se kaznuje z denarno kaznijo do 2000 dinarjev.

169. člen

Z denarno kaznijo od 1000 do 20.000 dinarjev se kaznuje za prekršek zdravstvena organizacija:

1. če namenoma prepreči občanu uveljavitev pravic ali mu pomaga v nezakonitem uživanju zdravstvenega varstva in drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja,
 2. če namenoma omogoči uživanje zdravstvenega varstva in drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja komu, ki nima pravice do tega.
- Z denarno kaznijo do 1000 dinarjev se kaznuje tudi zdravstveni ali drug delavec, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

170. člen

Z denarno kaznijo do 1000 dinarjev se kaznuje za prekršek zavarovanec:

1. če si nalašč povzroči nezmožnost za delo,
2. če namenoma preprečuje zdravljenje ali usposobitev za delo,
3. če med bolezenskim dopustom prejema osebni dohodek ali se ukvarja s pridobitno dejavnostjo.

171. člen

Če ne gre za kaznivo dejanje, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 2000 dinarjev zdravstveni delavec, ki ne da nujne zdravstvene pomoči ali ki za tako pomoč zahteva vnaprejšnje plačilo.

Zdravstvena organizacija, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z denarno kaznijo do 5000 dinarjev, odgovorna oseba zdravstvene organizacije pa z denarno kaznijo do 2000 dinarjev.

Občan, ki v nujnih primerih ne da prve pomoči, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 500 dinarjev.

172. člen

Z denarno kaznijo do 8000 dinarjev se kaznuje za prekršek zdravstvena organizacija:

1. ki v nasprotju z določbami tega zakona neupravičeno ne da zdravstvenega varstva oziroma ne da zdravstvene pomoči osebi, ki to zdravstveno varstvo oziroma pomoč upravičeno zahteva,
2. ki krši določbe 37. in 38. člena tega zakona o pravicah do zdravstvenega varstva.

Za prekršek iz prejšnjega odstavka se kaznuje z denarno kaznijo do 800 dinarjev tudi odgovorna oseba zdravstvene organizacije.

173. člen

Če ne gre za kaznivo dejanje, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 1000 dinarjev zdravstveni ali drug delavec zdravstvene ali druge organizacije združenega dela, ki krši poklicno skrivnost.

174. člen

Z denarno kaznijo do 5000 dinarjev se kaznuje za prekršek zdravstvena organizacija:

1. če začne delati, preden strokovna komisija ugotovi, da so za začetek dela izpolnjeni pogoji,
2. če ne preneha delati, kadar je na podlagi posebnih predpisov prenehala,
3. če preneha delati v nasprotju s 102. členom tega zakona.

Z denarno kaznijo do 800 dinarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba zdravstvene organizacije.

175. člen

Zdravstveni delavec, ki opravlja zasebno zdravstveno prakso ali jo opravlja v nasprotju z dovoljenjem, ki ga je dobil po doslej veljavnih predpisih, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 5000 do 10.000 dinarjev.

V primerih iz prejšnjega odstavka se sme izreči poleg denarne kazni tudi varnostni ukrep odvzema predmetov, ki so bili uporabljeni ali namenjeni za pre-

kršek. Poleg tega se kot varnostni ukrep lahko izreče tudi odvzem premoženjske koristi, ki je bila dosežena s prekrškom, ali odvzem dovoljenja za opravljanje poklica do enega leta.

176. člen

Z denarno kaznijo do 5000 dinarjev se kaznuje za prekršek zdravstvena organizacija:

1. ki ne prijavi primera, ki terja strokovni pregled,
2. ki ne izvrši odrejenih ukrepov strokovne komisije,
3. ki onemogoča ali otežuje strokovno — instruktorsko nadzorstvo oziroma strokovni pregled,
4. ki onemogoča strokovno izpopolnjevanje zdravstvenim delavcem,
5. ki odredi zdravstvenemu delavcu — pripravniku samostojno delo,
6. ki odredi specializantu samostojno delo specialista.

Za prekršek iz prejšnjega odstavka se kaznuje z denarno kaznijo do 2000 dinarjev tudi odgovorna oseba v zdravstveni organizaciji.

Osmi del

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

177. člen

Začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja ter Zveza skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja SR Slovenije in pristojne družbenopolitične skupnosti so dolžne izpeljati postopek za pravočasno ustanovitev zdravstvenih skupnosti.

S konstituiranjem organov novih zdravstvenih skupnosti prenehajo delati organi začasnih skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja ter Zveze skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja SR Slovenije.

178. člen

V regionalno zdravstveno skupnost se ob ustanovitvi zdravstvenih skupnosti po tem zakonu združijo občinske zdravstvene skupnosti z območja začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja.

Ce se spremenijo potrebe prebivalstva po zdravstvenem varstvu ali organizacija zdravstvene dejavnosti in zagotovi smotrnejša organizacija, izvajanje zdravstvenega varstva ter izkoriščanje zdravstvenih zmogljivosti in se pri tem ohrani rizična sposobnost zdravstvenih skupnosti, se občinske zdravstvene skupnosti lahko združijo v regionalno zdravstveno skupnost drugače, kot to določa prejšnji odstavek.

V regionalno zdravstveno skupnost združene občinske zdravstvene skupnosti ne morejo uporabiti možnosti iz prejšnjega odstavka pred potekom enega leta po uveljavitvi tega zakona.

179. člen

Premoženje in sredstva začasne skupnosti in zveze skupnosti iz prejšnjega člena ter njihove zakonske in pogodbenne obveznosti prevzamejo ustrezne zdravstvene skupnosti.

Zdravstvene skupnosti prevzamejo tudi ustrezni del obveznosti, terjatev in premoženja, ki bi ga mo-

rale prevzeti skupnosti zdravstvenega zavarovanja, komunalni zavodi za socialno zavarovanje in zveza skupnosti zdravstvenega zavarovanja SR Slovenije po 142., 143. in 147. členu zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26/70 in 51/71).

180. člen

Zdravstvene skupnosti morajo sprejeti samoupravne splošne akte, ki jih določa ta zakon oziroma ki so potrebni za izvajanje tega zakona, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Dokler ne bo v skladu z 61. členom tega zakona določen natančnejši obseg pravic iz zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, veljajo določbe 33. do 40. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva, določbe 42. do 46. člena istega zakona pa toliko, kolikor niso v nasprotju z določbami tega zakona.

Dokler ne bo v skladu s četrto alinejo 150. člena tega zakona sklenjen samoupravni sporazum, veljajo določbe 80. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva.

181. člen

Osebe, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona po dosedanjih predpisih lastnost zavarovanca ali zavarovane osebe, obdržijo brez prijave v zavarovanju to lastnost tudi po tem zakonu vse dotlej, dokler se po določbah tega zakona ne ugotovi, da te lastnosti nimajo oziroma da ne izpolnjujejo pogojev po tem zakonu za priznanje te lastnosti.

Z dnem, ko je dokončno ugotovljeno, da osebe iz prejšnjega odstavka nimajo lastnosti zavarovanca po določbah tega zakona, preneha veljavnost zdravstvenih izkaznic, izdanih tem osebam.

182. člen

O pritožbah zavarovanih oseb, vloženih in neresenih do uveljavitve tega zakona, odločajo organi, ki so določeni s splošnim aktom skupnosti zdravstvenega zavarovanja oziroma začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja za odločanje na drugi stopnji.

Spori, ki do uveljavitve tega zakona še niso rešeni s pravno močno sodbo, se rešujejo po dosedanjih predpisih.

183. člen

Zdravstvene organizacije morajo uskladiti svoje samoupravne splošne akte, organizacijo in delo z določbami tega zakona v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

Zavodi za zdravstveno varstvo se v skladu z določbami tega zakona preosnujejo v zavode za socialno medicino in higieno.

184. člen

Zdravstvene delovne organizacije, ustanovljene v skladu s posebnimi predpisi, ki veljajo za železnice, nadaljujejo delo kot zdravstvene organizacije po določbah tega zakona.

185. člen

Predstojnik republiškega upravnega organa za zdravstvo izda natančnejše predpise zlasti:

— o strokovnih in tehničnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati zdravstvene organizacije, in o postopku za njihovo verifikacijo in kategorizacijo;

— o vsebinski opredelitvi in strokovnih nalogah služb in strokovnih enot zdravstvenih organizacij;

— o opravljanju strokovnega nadzorstva nad delom zdravstvenih organizacij in zdravstvenih delavcev;

— o nazivih, strokovni izobrazbi in delovnem področju zdravstvenih in drugih delavcev, ki opravljajo naloge zdravstvenega varstva;

— opravljanju pripravništva in strokovnega izpita zdravstvenih delavcev;

— o strokovnem izpopolnjevanju zdravstvenih delavcev;

— o specializaciji zdravstvenih delavcev;

— o normativih in standardih za zdravstvene storitve.

186. člen

Dokler ne bodo izdani ustrezni novi predpisi, se še uporabljajo:

1. pravilnik o zdravstvenem nadzorstvu in higien-sko sanitarnih ukrepih v pekarnah (Uradni list LRS, št. 38/53),

2. pravilnik o minimalnih pogojih za ureditev in delo obratnih ambulant (Uradni list SRS, št. 11/63),

3. pravilnik o prijavi in kontroli rakavih bolnikov in o drugih tehničnih vprašanjih boja proti raku (Uradni list SRS, št. 4/66),

4. pravilnik za izvrševanje ukrepov v zvezi z zastrupitvami z živili (Uradni list SRS, št. 42/67),

5. pravilnik o minimalnih strokovnih in tehničnih pogojih za delo oddelkov za transfuzijo krvi v bolnišnicah in Zavoda SRS za transfuzijo krvi (Uradni list SRS, št. 23/68),

6. pravilnik o prostorih in opremi za opravljanje zasebne zdravstvene prakse, o evidenci bolnikov ter o drugih strokovnih in tehničnih pogojih za opravljanje zasebne zdravstvene prakse (Uradni list SRS, št. 27/68),

7. pravilnik o minimalnih strokovnih in tehničnih pogojih za delo reševalne službe (Uradni list SRS, št. 31/69),

8. pravilnik o strokovnih in tehničnih pogojih glede opreme in kadrov v lekarnah ter o načinu, postopku in rokih za izpolnitev pogojev za verifikacijo lekarn (Uradni list SRS, št. 17/71),

9. pravilnik o izdajanju zdravniških spričeval in potrdil v zdravstvenih delovnih organizacijah (Uradni list SRS, št. 28/71),

10. pravilnik o načinu in postopku za opravljanje preventivnih zdravstvenih pregledov delavcev (Uradni list SRS, št. 33/71),

11. pravilnik o sistematičnem nadzorstvu nad živili in o številu vzorcev za preiskavo (Uradni list SRS, št. 4/72 in št. 6/72),

12. pravilnik o strokovnem izpopolnjevanju zdravstvenih delavcev (Uradni list SRS, št. 38/72),

13. pravilnik o pripravništvu in strokovnih izpitih zdravstvenih delavcev (Uradni list SRS, št. 43/72),

14. pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati zdravstvene delovne organizacije za strokovno izobraževanje učencev in študentov (Uradni list SRS, št. 47/72),

15. pravilnik o strokovnih in tehničnih pogojih glede opreme in kadrov v naravnih zdraviliščih ter

o načinu, postopku in rokih za izpolnitev pogojev za verifikacijo naravnih zdravilišč (Uradni list SRS, št. 54/72),

16. pravilnik o mrliški pregledni službi (Uradni list SRS, št. 15/73),

17. pravilnik o specializaciji zdravnikov, zobozdravnikov, diplomiranih farmacevtov in zdravstvenih sodelavcev z visoko izobrazbo (Uradni list SRS, št. 22/73),

18. pravilnik o strokovnih in tehničnih pogojih glede opreme in kadrov v zavodih za zdravstveno varstvo ter o načinu, postopku in rokih za izpolnitev pogojev za verifikacijo zavodov za zdravstveno varstvo (Uradni list SRS, št. 23/73),

19. odredba o higienskih in sanitarnih ukrepih v brivskih in frizerskih obratih (Uradni list LRS, št. 24/51),

20. odredba o obveznem zdravljenju tuberkuloznih bolnikov (Uradni list LRS, št. 16/56),

21. nomenklatura zdravstvenih storitev in factorska razmerja (Uradni list SRS, št. 42/69 in št. 10/70),

22. nomenklatura zobozdravstvenih storitev in factorska razmerja (Uradni list SRS, št. 3/70 in št. 10/70),

23. nomenklatura zdravstvenih storitev hospitalnega dela operativnih strok in factorska razmerja (Uradni list SRS, št. 3/72).

187. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehata veljati:

1. zakon o zdravstvu (Uradni list SRS, št. 26/70);

2. zakon o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26/70 in št. 51/71), razen 33. do 40. člen (drugi odstavek 180. člena tega zakona) ter njegov 80. člen (tretji odstavek 180. člena tega zakona).

188. člen

Zdravstveni delavci, ki jim je bila po prej veljavnih predpisih priznana ustrezna strokovna izobrazba oziroma so si strokovno izobrazbo pridobili v ustreznih medicinskih šolah in jim je bil priznan temu ustrezen naziv oziroma imajo naziv po 79. členu zakona o zdravstvu, obdržijo svoj naziv in lahko opravljajo delo zdravstvenega varstva, za katero se zahteva strokovna izobrazba, ki jo imajo po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

189. člen

Zdravstveni delavci, ki so dobili po doslej veljavnih predpisih dovoljenje za opravljanje zasebne zdravstvene prakse, izgubijo to pravico z uveljavitvijo tega zakona, razen če so takrat že stari 50 let in izpolnjujejo druge pogoje po doslej veljavnih predpisih.

190. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 50-6/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Marijan Breclj l. r.

447.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o sodiščih združenega dela

Razglasi se zakon o sodiščih združenega dela, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 11. decembra 1974, Zbora občin dne 11. decembra 1974 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 11. decembra 1974.

Št. 021-88/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o sodiščih združenega dela

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

V SR Sloveniji opravljajo sodno funkcijo kot sodišča združenega dela splošna sodišča združenega dela in posebna sodišča združenega dela (v nadaljnjem besedilu: sodišča oziroma splošna in posebna sodišča).

Sodišča se organizirajo in delujejo po določbah tega zakona in zveznega zakona o sodiščih združenega dela (Uradni list SFRJ, št. 24/74).

2. člen

Sodišča odločajo kot sodišča prve stopnje o sporih iz družbenoekonomskih in drugih samoupravnih odnosov, določenih z zveznim zakonom o sodiščih združenega dela, s tem zakonom in s posebnimi zakoni; posebna sodišča pa tudi o sporih, določenih s samoupravnimi splošnimi akti na podlagi zakona.

3. člen

V SR Sloveniji se ustanovi Sodišče združenega dela Socialistične republike Slovenije.

4. člen

Sodišča spremljajo in proučujejo družbene odnose in pojave, ki so pomembni za uresničevanje njihovih funkcij in dajejo organizacijam združenega dela, drugim organizacijam in skupnostim, državnim organom ter skupščinam samoupravnih interesnih in družbenopolitičnih skupnosti predloge za uresničevanje samoupravnega položaja samoupravnih organizacij in skupnosti, za uresničevanje samoupravnih pravic delovnih ljudi ter druge predloge za zagotavljanje ustavnosti in zakonitosti, družbene odgovornosti in socialistične morale.

5. člen

V sodiščih opravljajo sodniško dolžnost in so pri sojenju enakopravni sodniki, ki imajo lastnost delavca v združenem delu v sodišču, in delovni ljudje ter občani kot sodniki.

Sodnike volijo in razrešujejo skupščine ustreznih družbenopolitičnih skupnosti in skupščine ustreznih samoupravnih interesnih skupnosti na način, kot ga določa ta zakon.

6. člen

Sodniki, ki imajo lastnost delavca v združenem delu v sodišču, se volijo za dobo 8 let, delovni ljudje in občani kot sodniki, pa za dobo 4 let; vsi so lahko ponovno izvoljeni.

7. člen

Sodnika ni mogoče klicati na odgovornost za mnenje, dano pri odločanju v sodišču.

Sodnika ni mogoče prirediti brez dovoljenja skupščine, ki ga je izvolila, če se uvede zoper njega postopek, zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storil pri opravljanju sodniške funkcije.

8. člen

Za škodo, ki jo stori sodnik udeležencem v postopku s svojim nezakonitim ali nepravilnim delom, je odgovorna družbenopolitična skupnost oziroma samoupravna interesna skupnost, katere skupščina je sodnika izvolila.

Družbenopolitična skupnost oziroma samoupravna interesna skupnost, ki je škodo povrnila na podlagi pravnomočne sodbe, sme zahtevati od sodnika povračilo izplačanega zneska, če je ta povzročil škodo namenoma ali iz velike nepazljivosti.

9. člen

Sredstva za delo Sodišča združenega dela Socialistične republike Slovenije zagotavlja v proračunu Socialistična republika Slovenija, sredstva za delo splošnih sodišč pa občine, na območju katerih sodišče deluje.

Način zagotovitve sredstev za delo posebnega sodišča se določi z aktom o ustanovitvi sodišča.

10. člen

V postopku pred sodiščem udeleženci ne plačujejo taks.

II. PRISTOJNOST

11. člen

Splošna sodišča odločajo o zadevah iz prvega in drugega odstavka 18. člena in iz 19. člena zveznega zakona o sodiščih združenega dela (Uradni list SFRJ, št. 24/74).

Poleg tega odločajo v sporih

— o pravicah in dolžnostih, ki izvirajo iz razporejanja s celotnim dohodkom, ki je bil dosežen z združevanjem dela in sredstev v temeljni organizaciji združenega dela in organizaciji združenega dela;

— o opredelitvi in namenski uporabi dela dohodka, ki je rezultat dela v izredno ugodnih naravnih pogojih ali je rezultat izjemnih ugodnosti na trgu ali drugih izjemnih ugodnosti za pridobivanje dohodka;

— o združevanju sredstev proti volji delavcev ali z namenom odtujevanja dela dohodka temeljnim organizacijam združenega dela;

— o razporejanju dohodka v nasprotju z načeli in merili samoupravnih sporazumov o razporejanju dohodka in delitvi osebnih dohodkov;

— kadar sindikalna organizacija odkloni podpis samoupravnega sporazuma, s katerim se urejajo medsebojna razmerja delavcev v združenem delu oziroma samoupravnega sporazuma o osnovah in merilih za razporejanje dohodka in delitve osebnih dohodkov.

12. člen

Posebna sodišča odločajo v sporih o samoupravnih pravicah in obveznostih iz družbenoekonomskih in drugih samoupravnih odnosov iz 11. člena tega zakona, ki nastanejo v samoupravnih interesnih skupnostih ali med njimi, razen v sporih iz 19. člena zveznega zakona o sodiščih združenega dela.

13. člen

Sodišče združenega dela Socialistične republike Slovenije:

— odloča o pritožbah zoper odločbe sodišča prve stopnje;

— odloča na prvi in zadnji stopnji v sporih o zakonitosti akta skupščine družbenopolitične skupnosti, s katerim se odreja proti organizaciji združenega dela, samoupravni interesni skupnosti ali drugi samoupravni organizaciji ukrep, s katerim se začasno omeji uresničevanje posameznih samoupravnih pravic delavcev oziroma pravic organizacije ali združenja samoupravnih interesnih skupnosti oziroma drugih samoupravnih organizacij in njihovih organov, ali s katerim se odredi določen ukrep, če nastanejo v organizaciji združenega dela ali drugi samoupravni organizaciji oziroma skupnosti bistvene motnje v samoupravnih odnosih, če so hujše prizadeti družbeni interesi ali če organizacija oziroma skupnost ne izpolnjuje z zakonom določenih obveznosti;

— opravlja druge zadeve, ki jih določa zakon.

14. člen

Krajevna pristojnost sodišča združenega dela se določa po 20. in 21. členu zveznega zakona o sodiščih združenega dela.

15. člen

V sporih o pristojnosti med splošnimi sodišči, med posebnimi sodišči ter med splošnimi in posebnimi sodišči na območju Socialistične republike Slovenije odloča Sodišče združenega dela Socialistične republike Slovenije.

V sporih o pristojnosti med sodišči združenega dela in rednimi sodišči na območju Socialistične republike Slovenije odloča Vrhovno sodišče SR Slovenije.

III. ORGANIZACIJA

16. člen

V Socialistični republiki Sloveniji so tale splošna sodišča:

1. Sodišče združenega dela v Brežicah za območje občin: Brežice, Krško, Sevnica;

2. Sodišče združenega dela v Celju za območje občin: Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah, Velenje, Zalec;

3. Sodišča združenega dela v Kopru za območje občin: Izola, Koper, Piran, Sežana;

4. Sodišče združenega dela v Kranju za območje občin: Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka, Tržič;

5. Sodišče združenega dela v Ljubljani za območje občin: Domžale, Grosuplje, Kamnik, Kočevje, Litija, Ljubljana Bežigrad, Ljubljana Center, Ljubljana Moste-Polje, Ljubljana Šiška, Ljubljana Vič-Rudnik, Logatec, Ribnica, Vrhnika, Hrastnik, Trbovlje, Zagorje;

6. Sodišče združenega dela v Mariboru za območje občin: Lenart, Maribor, Ormož, Ptuj, Slovenska Bistrica, Dravograd, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem, Slovenj Gradec;

7. Sodišče združenega dela v Murski Soboti za območje občin: Gornja Radgona, Lendava, Ljutomer, Murska Sobota;

8. Sodišče združenega dela v Novi Gorici za območje občin: Ajdovščina, Idrija, Nova Gorica, Tolmin;

9. Sodišče združenega dela v Novem mestu za območje občin: Črnomelj, Metlika, Novo mesto, Trebnje;

10. Sodišče združenega dela v Postojni za območje občin: Cerknica, Ilirska Bistrica, Postojna.

17. člen

Posebno sodišče lahko ustanovijo samoupravne interesne skupnosti na področjih družbenih dejavnosti.

Samoupravne interesne skupnosti iste družbene dejavnosti lahko ustanovijo eno ali več posebnih sodišč.

Samoupravne interesne skupnosti podobnih družbenih dejavnosti lahko ustanovijo skupno posebno sodišče.

Samoupravne interesne skupnosti na področju materialne proizvodnje posebnega družbenega pomena lahko ustanovijo posebno sodišče v skladu s posebnim zakonom.

18. člen

Posebno sodišče se ustanovi s samoupravnim splošnim aktom.

19. člen

Sodišče združenega dela Socialistične republike Slovenije ima sedež v Ljubljani.

20. člen

Število sodnikov določijo z odlokom skupščine družbenopolitičnih skupnosti, ki sodnike volijo oziroma skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, ki ustanovijo posebno sodišče s samoupravnim splošnim aktom o ustanovitvi sodišča.

Spremembo števila sodnikov lahko predlaga sodišče glede na spremenjeni obseg dela.

21. člen

Sodišče ima za opravljanje strokovnih in administrativno-tehničnih del določeno število strokovnih ter administrativno-tehničnih delavcev.

Število delavcev in delovnih mest določi splošni samoupravni akt sodišča s soglasjem ustrezne skupščine.

Notranja organizacija sodišča se določi s splošnim samoupravnim aktom sodišča.

Pri posebnem sodišču lahko opravlja administrativno-tehnična dela strokovna služba samoupravne interesne skupnosti, ki je določena s splošnim samoupravnim aktom.

Republiški sekretar, pristojen za pravosodje, predpiše načela za notranje poslovanje sodišč ter izda predpise za pisarniško poslovanje sodišč in navodila za vodenje statističnih podatkov.

Republiški upravni organ, pristojen za pravosodje, spremlja delo sodišč in skrbi za njihovo pravilno notranje poslovanje.

22. člen

Predpisi o samoupravljanju delovnih ljudi v upravnih organih v SR Sloveniji se uporabljajo tudi za sodišča, kolikor ni s tem ali z drugim zakonom drugače določeno.

23. člen

Ce samoupravna interesna skupnost oziroma samoupravne interesne skupnosti s samoupravnim splošnim aktom, v skladu z zakonom, ustanovijo posebno sodišče, določijo v tem samoupravnem aktu tudi uradno ime in sedež sodišča, število sodnikov in način financiranja sodišča, lahko pa tudi število administrativno-tehničnih delavcev.

24. člen

Sodišča prve stopnje sodijo praviloma v senatu treh sodnikov.

V senatu petih sodnikov sodijo v sporih med temeljnimi organizacijami združenega dela glede sklenitve samoupravnega sporazuma o združitvi; v sporih o obstoju pogojev za organiziranje temeljnih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti; v sporih o organiziranju in izločitvi temeljnih organizacij združenega dela, o spojitvi, pripojitvi in razdelitvi organizacij združenega dela; v drugih primerih, če tako določa poseben zakon.

Sestav senata določi predsednik sodišča v skladu z načeli, ki jih določi zbor sodnikov.

Senat mora biti sestavljen tako, da je vsaj en član senata diplomirani pravnik s pravosodnim izpitom.

V senatu treh sodnikov je lahko le en sodnik, v senatu petih sodnikov pa največ dva sodnika, ki imata lastnost delavca v združenem delu v sodišču združenega dela. Senat ne more biti sestavljen samo iz sodnikov, ki imajo lastnost delavca v združenem delu, v kateremkoli sodišču.

Za predsednika senata je lahko razporejen tudi predsednik sodišča.

25. člen

Sodišče združenega dela Socialistične republike Slovenije sodi v senatu petih sodnikov.

Za sestavo senata veljajo določbe tretjega do šestega odstavka prejšnjega člena tega zakona.

26. člen

Predsednik sodišča predstavlja in zastopa sodišče ter skrbi za pravilno in tekoče poslovanje sodišča.

Druge pravice predsednika sodišča ter pravice delovne skupnosti sodišča in njenih samoupravnih organov v organizaciji in notranjem poslovanju sodišča so določene z zakonom in samoupravnim splošnim aktom sodišča v skladu z zakonom ter s pravili o notranjem poslovanju sodišča.

27. člen

Sodišče ima svoje uradno ime ter pečat z imenom sodišča in z grbom SR Slovenije.

Na posloppju, v katerem je sodišče, mora biti napis z uradnim imenom sodišča.

28. člen

Sodišče se odpravi, če zaradi znatnega zmanjšanja obsega dela ali drugih pomembnih okoliščin ni več pogojev za njegovo delovanje.

Splošno sodišče se odpravi z zakonom, posebno sodišče pa s samoupravnim splošnim aktom samoupravne interesne skupnosti, ki je sodišče ustanovila.

IV. SODNIKI

29. člen

Prosta sodniška mesta sodnikov, ki imajo lastnost delavca v združenem delu v sodišču, se objavljajo.

Prosto sodniško mesto sodnika, ki ima lastnost delavca v združenem delu pri Sodišču združenega dela Socialistične republike Slovenije objavi Skupščina SR Slovenije, pri splošnem sodišču pa občinska skupščina na sedežu sodišča.

Prosto sodniško mesto sodnika, ki ima lastnost delavca v združenem delu pri posebnem sodišču, objavi samoupravna interesna skupnost, na sedežu katere je sedež sodišča.

Prosto sodniško mesto objavi skupščina ustrezne družbenopolitične skupnosti oziroma ustrezna samoupravna interesna skupnost po lastni pobudi ali po predlogu sodišča.

Objava se priobči v Uradnem listu SRS in sicer najmanj 30 dni pred volitvami sodnikov.

30. člen

Kandidacijski postopek za volitve sodnikov izvedejo ustrezne skupščine skladno s svojim poslovníkom in ob sodelovanju organizacije Socialistične zveze delovnega ljudstva oziroma sindikata.

31. člen

Za sodnika je lahko izvoljen polnoletni jugoslovanski državljan, ki ima potrebne izkušnje in znanje za opravljanje sodniške funkcije in ki je moralno-politično primeren za sodniško dolžnost.

Za sodnika je lahko izvoljen tudi sodnik rednega sodišča. Z izvolitvijo za sodnika mu ne preneha dolžnost sodnika rednega sodišča in ne lastnost delavca v združenem delu v rednem sodišču.

32. člen

Za predsednika sodišča in sodnike, ki imajo lastnost delavca v združenem delu v sodišču so lahko izvoljeni diplomirani pravniki, ki imajo pravosodni izpit in izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 31. člena tega zakona.

Za predsednika sodišča in sodnike, ki imajo lastnost delavca v združenem delu v sodišču, so lahko izvoljeni tudi diplomirani pravniki, ki nimajo pravosodnega izpita, pogoj pa je, da ta izpit opravijo v dveh letih po izvolitvi. Če izpita v tem roku ne opravijo, jim preneha funkcija.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predpiše program za stalno in načrtno strokovno in družbeno izpopolnjevanje delavcev iz prvega odstavka tega člena.

33. člen

Sodnike Sodišča združenega dela Socialistične republike Slovenije voli Skupščina SR Slovenije, sodnike splošnih sodišč pa občinske skupščine z območja sodišča.

Sodnike posebnih sodišč volijo skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, ki s samoupravnim splošnim aktom sodišče ustanovijo.

34. člen

Ce kandidat za sodnika ni izvoljen v vseh ustreznih skupščinah, se za to sodniško mesto kandidacijski postopek ponovi in opravijo nove volitve.

35. člen

Volitve sodnikov, ki jim poteče mandatna doba, morajo biti opravljene najpozneje 15 dni pred potekom te dobe.

36. člen

Sodnik, ki ni ponovno izvoljen ali je predčasno razrešen zaradi odprave sodišča ali zmanjšanja obsega dela sodišča in mu preneha lastnost delavca v sodišču, obdrži 6 mesecev po prenehanju dolžnosti vse pravice iz dela in po delu. Za ta čas ima pravico do osebnega dohodka, če se prej ne zaposli, v višini osebnega dohodka, ki ga je prejel v zadnjem mesecu pred prenehanjem sodniške dolžnosti, kakor tudi do povečanja osebnega dohodka in drugih prejemkov sodnikov, ki imajo lastnost delavca v sodišču.

37. člen

Pred nastopom sodniške dolžnosti dajo sodniki Sodišča združenega dela Socialistične republike Slovenije slovesno izjavo pred predsednikom Skupščine SR Slovenije, sodniki splošnih sodišč pred predsednikom skupščine občine na sedežu sodišča, sodniki posebnega sodišča pa pred samoupravnim organom, ki je določen v splošnem samoupravnem aktu o ustanovitvi sodišča.

38. člen

Besedilo slovesne izjave se glasi:

Izjavljam, da bom svojo dolžnost opravljal vestno in odgovorno, da bom delal po ustavi in zakonih ter da bom varoval družbeni red Socialistične federativne republike Jugoslavije. Z vsemi svojimi močmi se bom boril za razvoj socialističnih samoupravnih odnosov, za oblast delavskega razreda in uresničevanje skupnih interesov delovnih ljudi in občanov ter za napredek in razvoj Socialistične republike Slovenije in Socialistične federativne republike Jugoslavije.

39. člen

Sodniki, strokovni sodelavci, administrativni in tehnični delavci sodišča imajo pravico do osebnega dohodka po splošnem aktu sodišča v skladu s samoupravnim sporazumom oziroma družbenim dogovorom.

Sodniki in drugi delavci sodišč, ki nimajo lastnosti delavca v združenem delu v sodišču, imajo pravico do nagrade, določene z aktom ustrezne skupščine družbenopolitične skupnosti oziroma samoupravne interesne skupnosti.

40. člen

Sodnika razreši skupščina, ki ga je izvolila.

Ce je za razrešitev pristojnih več skupščin, je sodnik razrešen, če ga razreši le ena od njih.

41. člen

Sodnik se razreši pred potekom časa, za katerega je bil izvoljen:

1. če sam zahteva razrešitev;

2. če je s pravnomočno sodbo obsojen na kazen zapor 6 mesecev ali na hujšo kazen, ali na milejšo kazen

za kaznivo dejanje, zaradi katerega bi bil nevreden opravljati sodniško dolžnost;

3. če se ugotovi, da je huje kršil sodniško dolžnost ali njen ugled, ali če je s svojim delom pokazal, da je ni sposoben opravljati;

4. če postane zaradi bolezni trajno nesposoben opravljati sodniško dolžnost;

5. če se odpravi sodišče za katero je bil izvoljen;

6. če se ugotovi, da je moralnopolitično neprimerno, da bi še naprej opravljal sodniško dolžnost.

42. člen

Sodnik, ki ima lastnost delavca v združenem delu v sodišču, se lahko razreši, če se zaradi zmanjšanja obsega dela zmanjša število sodniških mest pri sodišču, ali če je izpolnil pogoje za pridobitev starostne pokojnine.

43. člen

Razrešitev sodnika iz razlogov 3. in 6. točke 41. člena tega zakona je mogoča samo po izvedbi postopka za ugotovitev obstoja razlogov za razrešitev in če je bilo v tem postopku sodniku omogočeno izjaviti se o razlogih za razrešitev.

44. člen

Ce sodnik sam zahteva razrešitev, pristojna skupščina pa ne odloči o tej zahtevi v 3 mesecih od dneva, ko je bila vložena, ugotovi predsednik sodišča na zahtevo sodnika, da mu je prenehala dolžnost pri sodišču in obvesti o tem pristojno skupščino. Sodnik je razrešen z dnem, ki je določen v odločbi.

45. člen

Ce je proti sodniku uveden kazenski postopek, lahko predsednik sodišča odloči, da sodnik ne sme opravljati sodniške dolžnosti, dokler ta postopek ni končan; glede predsednika sodišča odloča predsednik Sodišča združenega dela Socialistične republike Slovenije, glede predsednika Sodišča združenega dela Socialistične republike Slovenije pa zbor sodnikov tega sodišča.

V PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**46. člen**

Splošna sodišča pričnejo z delom 1. februarja 1975. Posebno sodišče začne poslovati z dnem, ki ga določi splošni akt o ustanovitvi tega sodišča.

47. člen

Spore, za katere so po zveznem zakonu in po tem zakonu pristojna sodišča združenega dela, ki so po dosedanjih predpisih spadali v pristojnost rednih sodišč in ki do 1. februarja 1975 niso pravnomočno končani, pravnomočno končajo doslej pristojna redna sodišča.

Spore iz 28. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave SR Slovenije, ki niso končani do 1. februarja 1975, odstopijo Ustavno sodišče SR Slovenije in okrožna gospodarska sodišča v reševanje pristojnemu sodišču združenega dela.

Upravne spore po 84. členu zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list SRS, št. 54/72, 26/73 in 34/74) bo, ne glede na določila 1. odstavka tega člena, do spremembe ustreznih pred-

pisov pokojninskega in invalidskega zavarovanja, reševalo Vrhovno sodišče SR Slovenije.

Dokler niso ustanovljena in ne pričnejo z delom posebna sodišča, rešujejo spore iz njihove pristojnosti splošna sodišča, ki tudi končajo vse nerešene zadeve, prejete do dneva ustanovitve posebnega sodišča.

48. člen

Dokler ne bodo izdana pravila o notranjem poslovanju sodišč, se za Sodišče združenega dela Socialistične republike Slovenije in za splošna sodišča prve stopnje smiselno uporabljajo določbe pravilnika o notranjem poslovanju sodišč (sodnega poslovnik) — (Uradni list SRS, št. 42/59), za posebna sodišča pa uredba o pisarniškem poslovanju in navodila o njenem izvrševanju (Uradni list FLRJ, št. 50/57).

49. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 021-88/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj 1. r.

448.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o vojaških invalidih

Razglasi se zakon o vojaških invalidih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 11. decembra 1974 in na seji Zbora občin dne 11. decembra 1974.

Št. 192-7/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher 1. r.

ZAKON

o vojaških invalidih

I SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Pravice po tem zakonu imajo tisti vojaški invalidi (v nadaljnjem besedilu: invalidi), ki izpolnjujejo pogoje za priznanje lastnosti vojaškega invalida po zveznem zakonu o vojaških invalidih (Uradni list SFRJ, št. 67-628/72).

2. člen

Sredstva za uresničevanje pravic po tem zakonu se zagotavljajo v proračunu SR Slovenije.

II. INVALIDSKE PRAVICE

1. Invalidski dodatek

3. člen

(1) Pravico do invalidskega dodatka imajo invalidi I. do V. skupine ne glede na starost in zmožnost za delo ter drugi invalidi in uživalci družinske invalidnine, ki so stari več kot 60 let (moški) oziroma več kot 55 let (ženske) ali so popolnoma pridobitno nezmožni, če izpolnjujejo te pogoje:

1. da niso delavci v združenem delu oziroma v delovnem razmerju in da ne opravljajo samostojne poklicne oziroma gospodarske dejavnosti;

2. da nimajo sami in njihovi družinski člani takih rednih dohodkov, ki bi na upravičenca presegali 70 % mejnega zneska najnižjih pokojninskih prejemkov.

(2) Otroci, ki uživajo družinsko invalidnino, imajo pravico do invalidskega dodatka, če izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka in če glede starosti in šolanja izpolnjujejo pogoje po predpisih o otroškem dodatku.

(3) Če je imel invalid do smrti pravico do dodatka za postrežbo in tujo pomoč, ima njegov zakonec, ki uživa družinsko invalidnino, pravico do invalidskega dodatka, če je star več kot 55 let (moški) oziroma več kot 45 let (ženska) in če izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena.

4. člen

(1) Za popolno pridobitno nezmožnost po tem zakonu se šteje nezmožnost, ki ustreza I. kategoriji invalidnosti po predpisih o invalidskem zavarovanju.

(2) Za popolno pridobitno nezmožnega po tem zakonu se šteje tudi zakonec, ki dobiva osebno ali družinsko invalidnino, če ima enega ali več otrok, ki še niso stari petnajst let, ali če ima starejšega otroka, ki je popolno pridobitno nezmožen po prejšnjem odstavku, in ki sam skrbi za otroke ter živi z njimi v istem gospodinjstvu.

5. člen

(1) Invalidski dodatek je enak mejnemu znesku najnižjih pokojninskih prejemkov, ki ga določi skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji za tekoče leto, če upravičenec in njegovi družinski člani nimajo rednih dohodkov, ki bi vplivali na višino invalidskega dodatka. Če pa upravičenec in njegovi družinski člani imajo redne dohodke, je invalidski dodatek enak razliki med delom dohodkov, ki mesečno pride na upravičenca in mejnim zneskom najnižjih pokojninskih prejemkov, zmanjšanim za 20 %. Če znaša del dohodkov, ki pride na upravičenca, manj kot 100 dinarjev mesečno, se ta dohodek ne upošteva.

(2) Če dva ali več souživalcev družinske invalidnine izpolnjuje pogoje za pravico do invalidskega dodatka, se invalidski dodatek, odmerjen po prejšnjem odstavku, poveča za vsakega nadaljnjega souživalca za 50 % (za dva nadaljnja souživalca za 100 % itd.).

(3) Invalidom in uživalcem družinske invalidnine, ki se sami preživljajo, ter invalidom V. do X. skupine in uživalcem družinske invalidnine, ki so stalno ležeči bolniki ali so slepi, se invalidski dodatek poveča za 100 %. Uživalcem invalidnine, ki živijo sami in v kra-

ju stalnega prebivališča nimajo ožjih družinskih članov (7. člen tega zakona), se invalidski dodatek poveča za 50 %.

(4) Souživalcem družinske invalidnine gre samo eno povečanje invalidskega dodatka po prejšnjem odstavku; povečanje se določi na podlagi invalidskega dodatka, ki je odmerjen po prvem odstavku tega člena, in se prišteje k invalidskemu dodatku, ki je odmerjen po drugem odstavku tega člena za souživalce.

(5) Invalidski dodatek se zaokroži tako, da se znesek 50 ali več par zaokroži na 1 dinar, znesek pod 50 par pa se ne upošteva.

6. člen

(1) Souživalcem družinske invalidnine in uživalcem več invalidnin gre samo en invalidski dodatek.

(2) Če živijo souživalci družinske invalidnine skupaj, jim gre invalidski dodatek v enakih delih, če pa živijo ločeno (razvezani starši, zakonski in nezakonski otroci itd.) in nimajo dohodkov iz skupnih virov, gre invalidski dodatek samo tistim souživalcem, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev pravice do invalidskega dodatka.

(3) Če dva ali več souživalcev družinske invalidnine, ki živijo ločeno in nimajo dohodkov iz skupnih virov, izpolnjujejo pogoje za invalidski dodatek, gre vsakemu od njih znesek, do katerega bi imel pravico kot samostojen uziivalec, vendar seštevek teh zneskov ne sme presegati polnega invalidskega dodatka, povečanega za vsakega nadaljnjega souživalca. Če je seštevek večji, gre vsakegu souživalcu del invalidskega dodatka, sorazmeren znesku, do katerega bi imel pravico kot samostojen uziivalec.

(4) Če eden od souživalcev izpolnjuje pogoje za povečanje invalidskega dodatka po tretjem odstavku 5. člena tega zakona, mu gre to povečanje. Če izpolnjuje pogoje za povečanje invalidskega dodatka več souživalcev, jim gre povečanje po enakih delih.

7. člen

Za družinske člane upravičenca, katerih redni dohodki vplivajo na pravico do invalidskega dodatka in na višino dodatka se štejejo: zakonec, otroci in starši, ki živijo z upravičencem v skupnem gospodinjstvu.

8. člen

(1) Za redni dohodek iz kmetijske dejavnosti se šteje dvakraten katastrski dohodek iz prejšnjega leta.

(2) Če gre za uziivalec invalidnine, ki ima pravico do povečanega invalidskega dodatka po tretjem odstavku 5. člena tega zakona, za invalida I. do IV. skupine, ki prejema dodatek za postrežbo in tujo pomoč, ali za družinske člane invalida I. do IV. skupine, ki je do smrti dobival dodatek za postrežbo in tujo pomoč, se vzame nepovečan katastrski dohodek.

(3) Če je kmetijsko zemljišče oddano v zakup delovni organizaciji za več kot 10 let, se šteje mesečni znesek zakupnine.

(4) Če je zemljišče oproščeno davka od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti, se dohodek iz kmetijske dejavnosti ne upošteva.

9. člen

Z drugimi rednimi dohodki so mišljeni: delavčev osebni dohodek, pokojnina, osebni dohodek iz samo-

stojne poklicne oziroma gospodarske dejavnosti, dohodek od stavb, razen dohodka od lastnega stanovanja, v katerem upravičenec stanuje, preužitek, štipendija uziivalec in dohodek od zemlje, vzete v zakup.

10. člen

(1) Za osebni dohodek družinskega člana iz medsebojnega razmerja v združenem delu oziroma iz delovnega razmerja, se šteje povprečni mesečni osebni dohodek iz prejšnjega leta, zmanjšan za 70 %.

(2) Za pokojnino upravičenca in družinskih članov se šteje pokojnina iz meseca decembra prejšnjega leta; pri tem se pokojnina upravičenca zmanjša za 33 odstotkov, pokojnina družinskega člana pa za 70 %.

(3) Za osebni dohodek iz samostojne poklicne oziroma gospodarske dejavnosti in za dohodek od stavb se šteje dohodek iz prejšnjega leta, ki je bil podlaga za odmero davka, za dohodek od zemlje, vzete v zakup, pa se šteje katastrski dohodek iz prejšnjega leta po odbitku zakupnine.

11. člen

(1) Del rednih dohodkov, ki pride na upravičenca, se dobi tako, da se skupni dohodki delijo na upravičenca, zakonca, otroka in starše, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, ter na ožje družinske člane upravičenčevih otrok v istem gospodinjstvu, ki jih upravičenec ali otrok preživlja.

(2) Med družinske člane se štejejo tudi člani ožje družine upravičenčevega otroka ali vnuka ter pridobitno nezmožni člani skupnega gospodinjstva, ki živijo na posestvu in se izključno preživljajo iz dohodkov posestva (ostareli sorodniki, tast in tašča itd.).

12. člen

(1) Sprememba višine rednih dohodkov iz 8. do 10. člena tega zakona v preteklem letu vpliva na pravico do invalidskega dodatka šele od 1. aprila tekočega koledarskega leta do 31. marca naslednjega leta.

(2) Novi redni dohodki se upoštevajo od prvega dne naslednjega meseca po nastanku, izguba rednih dohodkov pa od prvega dne naslednjega meseca, ko je upravičenec sporočil spremembo organu prve stopnje. Na enak način se upošteva tudi sprememba v številu družinskih članov.

(3) Smrt družinskega člana, na katerega se je delil dohodek pri odločanju o pravici do invalidskega dodatka, vpliva na dodatek šele po šestih mesecih.

13. člen

(1) Za osebo, ki se sama preživlja, se po tem zakonu šteje tisti uziivalec osebne oziroma družinske invalidnine, ki v svojem gospodinjstvu nima pridobitno zmožnih sorodnikov in tudi ne ožjih družinskih članov ali staršev, ki bi bili delavci v združenem delu oziroma v delovnem razmerju ali v pokoju ali bi imeli svoje zemljišče ali dohodek iz samostojne dejavnosti.

(2) Otroci, ki glede starosti in šolanja izpolnjujejo pogoje za prejemanje družinske invalidnine, invalidi I. do V. skupine ter osebe, ki so stare nad 60 let (moški) oziroma nad 55 let (ženske) se štejejo za pridobitno nezmožne.

2. Družinski dodatek

14. člen

Pravico do družinskega dodatka imajo uziivalci družinske invalidnine po invalidu I. do IV. skupine.

ki je do smrti dobival dodatek za postrežbo in tujo pomoč, če nimajo sami in njihovi družinski člani rednih dohodkov, ki bi na upravičenca presegali ali bili enaki 85 % dodatka za postrežbo in tujo pomoč tiste stopnje, ki ga je imel invalid ob smrti. Pri tem se vzame znesek dodatka za postrežbo in tujo pomoč, ki je po zveznih predpisih določen za invalide za tekoče koledarsko leto.

15. člen

(1) Družinski dodatek je enak razliki med tistim delom dohodkov, ki mesečno pride na upravičenca, in 85 % dodatka za postrežbo in tujo pomoč, vendar ne more znašati manj kot 10 % dodatka za postrežbo in tujo pomoč na mesec.

(2) Souživalcem družinske invalidnine gre en družinski dodatek.

16. člen

Glede dohodkov, ki se upoštevajo pri presoji pravice do družinskega dodatka, glede ugotavljanja tistega dela dohodkov, ki pride na upravičenca in glede učinka sprememb v dejstvih in okoliščinah premoženjskega stanja na družinski dodatek se ustrezno uporabljajo določbe tega zakona o invalidskem dodatku.

17. člen

Če uživalec družinske invalidnine izpolnjuje pogoje za pridobitev pravice do družinskega dodatka in pravice do invalidskega dodatka, se mu prizna tista od teh dveh pravic, ki je zanj ugodnejša.

18. člen

(1) Uživalec družinske invalidnine, ki ne izpolnjuje pogojev za pridobitev pravice do družinskega dodatka, imajo pravico do enkratne denarne pomoči, ki je enaka šestmesečnemu dodatku za postrežbo in tujo pomoč, do katerega je imel invalid pravico na dan smrti.

(2) Pravico do enkratne denarne pomoči iz prejšnjega odstavka ima tudi zakonec umrlega invalida, ki ne izpolnjuje pogojev za pravico družinske invalidnine, če noben drug družinski član ni uveljavil pravice do družinske invalidnine.

3. Otroški dodatek

19. člen

(1) Invalidi I. do VII. skupine ter otroci, ki uživajo družinsko invalidnino, imajo pravico do otroškega dodatka v višini in ob pogojih, ki jih določajo predpisi o otroškem dodatku.

(2) Invalidi VIII. do X. skupine, ki so pred nastopom rehabilitacije imeli pravico do otroškega dodatka na podlagi medsebojnega razmerja v združenem delu oziroma delovnega razmerja, imajo pravico do tega dodatka tudi tisti čas, ko so na rehabilitaciji po tem zakonu, če izpolnjujejo druge pogoje, ki jih določajo predpisi o otroškem dodatku.

4. Zdravstveno varstvo

20. člen

(1) Ožjim družinskim članom invalidov III. do VII. skupine, ki nimajo zagotovljenega zdravstvenega varstva po zveznem zakonu o vojaških invalidih, se zagotavlja zdravstveno varstvo po tem zakonu, če invalid prejema invalidski dodatek.

(2) Zdravstveno varstvo se zagotavlja ožjim družinskim članom iz prejšnjega odstavka s pogoji, v obsegu in na način, ki je po zveznem zakonu o vojaških invalidih določen za uživalce družinske invalidnine.

(3) Ožji družinski člani invalida, ki imajo pravico do zdravstvenega varstva po predpisih o zdravstvenem zavarovanju, ki pa jo izgubijo, ko nastopi invalid rehabilitacijo, imajo tisti čas, dokler je invalid na rehabilitaciji, pravico do zdravstvenega varstva v obsegu iz prejšnjega odstavka, in sicer ne glede na invalidsko skupino in na pogoje iz prvega odstavka tega člena.

21. člen

Invalidi so oproščeni prispevka k stroškom za zdravlila. Tega prispevka so oproščeni tudi tisti uživalci družinske invalidnine, ki imajo pravico do polnega invalidskega dodatka po prvem odstavku 5. člena tega zakona.

22. člen

(1) Razmerja z naravnimi zdravilišči, ki dajejo zdravstveno varstvo po zveznem zakonu o vojaških invalidih, in z organizacijami združenega dela, ki izdelujejo proteze, ortopedske in druge pripomočke ter sanitarne priprave, se urejajo s pogodbami.

(2) Pogodbe sklepa republiški upravni organ, pristojen za varstvo vojaških invalidov in borcev NOV.

5. Rehabilitacija

23. člen

(1) Invalidi imajo pravico do medicinske in poklicne rehabilitacije, če izpolnjujejo glede na splošno izobrazbo, starost, zdravstveno stanje in druge okoliščine pogoje za uspešno rehabilitacijo.

(2) Rehabilitacija zagotavlja invalidu usposobitev za prejšnji ali kakšen drug primeren poklic, strokovno usposobitev za poklic in strokovno izpopolnitev.

24. člen

(1) Invalidi, ki nimajo nikakršne strokovne izobrazbe, se rehabilitirajo tako, da se usposobijo za poklic, za kateri se zahteva strokovna izobrazba, pridobljena s priučitvijo oziroma nižja strokovna izobrazba.

(2) Invalidi, ki imajo strokovno izobrazbo nižjo od izobrazbe kvalificiranega delavca oziroma od srednje strokovne izobrazbe, se rehabilitirajo tako, da se usposobijo za poklic, za kateri se zahteva strokovna izobrazba kvalificiranega delavca oziroma srednja strokovna izobrazba.

(3) Invalidi, ki imajo strokovno izobrazbo kvalificiranega delavca oziroma srednjo strokovno izobrazbo ali kakšno višjo strokovno izobrazbo, se rehabilitirajo tako, da se usposobijo za isti poklic ali za kakšen drug poklic, za kateri se zahteva strokovna izobrazba, ki je enaka njegovi izobrazbi.

(4) Organ, ki je pristojen za odločanje o pravici do rehabilitacije, lahko pošlje invalida s strokovno izobrazbo iz prejšnjega odstavka tudi na strokovno izpopolnitev, da si pridobi višjo strokovno izobrazbo, kot jo že ima, če se je invalid posebej izkazal s prejšnjim delom in s strokovno usposobitvijo in če se da pričakovati, da si bo v rednem roku pridobil tako izobrazbo.

(5) Rehabilitacija se lahko opravlja tudi z rednim šolanjem v ustanovah za srednjo strokovno izobrazbo in v visokošolskih zavodih.

(6) Invalidi, ki so že poklicno rehabilitirani, nima jo pravice, da bi se z novo poklicno rehabilitacijo usposobili za poklic, za kateri se zahteva strokovna izobrazba enake stopnje kot za poklic, za kateri so se usposobili s prejšnjo rehabilitacijo.

25. člen

(1) Če invalid ne more končati rehabilitacije v določenem roku zaradi bolezni ali iz drugih opravičenih razlogov, se lahko rehabilitacija podaljša največ za toliko časa, za kolikor časa je bil invalid zadržan.

(2) Če invalid zaradi bolezni ali iz drugih opravičenih razlogov ne konča rehabilitacije z uspehom, je lahko znova poslan na isto rehabilitacijo.

26. člen

(1) Invalidom pripada v času poklicne rehabilitacije oskrbnina. Polna oskrbnina znaša 80 % povprečnega mesečnega osebnega dohodka zaposlenih v Socialistični republiki Sloveniji iz prejšnjega leta.

(2) Oskrbnina je odvisna od rednih dohodkov iz kmetijske dejavnosti in od drugih rednih dohodkov invalida samega; pri tem se kmetijski dohodki upoštevajo po katastrskem dohodku iz prejšnjega leta v dejanskem znesku. Del rednih dohodkov, ki pride na invalida, se izračuna tako, da se njegovi redni dohodki delijo nanj in na družinske člane, ki jih preživlja (11. člen tega zakona).

(3) Znesek oskrbnine se zaokroži po petem odstavku 5. člena tega zakona.

(4) Če znaša del dohodkov, ki pride na invalida, več kot je polna oskrbnina po prvem odstavku tega člena, ima invalid pravico do minimalne oskrbnine, ki znaša 10 % polne oskrbnine na mesec.

27. člen

(1) Invalid, ki mu preneha lastnost delavca v združenem delu oziroma delovno razmerje, ker uveljavlja pravico do poklicne rehabilitacije, lahko zahteva, da se mu namesto oskrbnine po 26. členu tega zakona prizna oskrbnina v višini in pod pogoji, ki jih določajo predpisi o invalidskem zavarovanju, če ima v petletnem obdobju pred vložitvijo zahteve za poklicno rehabilitacijo najmanj dve leti pokojninske dobe.

(2) Osnova za ugotavljanje višine oskrbnine iz prejšnjega odstavka je povprečni delavčev osebni dohodek v zadnjih 12 mesecih.

(3) Od oskrbnine, ki je odmerjena po prvem odstavku tega člena, se odšteje pokojnina, ki jo invalid dobiva po predpisih o invalidskem zavarovanju.

28. člen

(1) Če je invalid na poklicni rehabilitaciji zunaj kraja svojega stalnega prebivališča in tam začasno stanuje, se mu oskrbnina odmerjena po 26. in 27. členu tega zakona, poveča za 15 %, če pa vzdržuje družino, se mu oskrbnina poveča za 30 % polne oskrbnine na mesec.

(2) Če se invalid redno vozi v drug kraj, kjer je na poklicni rehabilitaciji, mu pripada povračilo stroškov za redno vožnjo.

(3) Invalid, ki mu preneha lastnost delavca v združenem delu oziroma delovno razmerje, ker je poslan na poklicno rehabilitacijo, ima pravico do povračila zneskov, ki jih je plačal po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju za podaljšano zavarovanje.

29. člen

V času, ko invalid prejema oskrbnino, nima pravice do invalidskega dodatka.

30. člen

(1) Za rehabilitacijo invalidov veljajo način in pogoji, ki so določeni za rehabilitacijo delovnih invalidov po predpisih o invalidskem zavarovanju, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Invalid, ki izpolnjuje pogoje za poklicno rehabilitacijo po tem zakonu in tudi po predpisih o invalidskem zavarovanju, lahko uveljavlja pravico do poklicne rehabilitacije le na eni podlagi, ki si jo sam izbere.

31. člen

(1) Pravico do rehabilitacije in oskrbnine med poklicno rehabilitacijo imajo tudi otroci padlih, umrlih ali pogrešanih v okoliščinah iz 1. in 3. točke prvega odstavka ter iz drugega odstavka 3. člena zveznega zakona o vojaških invalidih, če so postali pridobitno nezmožni do dopolnjenega 15. leta starosti ali pozneje med rednim šolanjem, vendar najpozneje do dopolnjenega 26. leta, in če so dani pogoji, da se z rehabilitacijo usposobijo za samostojno življenje.

(2) Pravico do rehabilitacije po prejšnjem odstavku imajo tudi otroci invalidov I. in II. skupine, otroci invalidov III. do VII. skupine pa tedaj, če invalid poleg invalidnine dobiva tudi invalidski dodatek oziroma otroški dodatek.

32. člen

Če je treba za rehabilitacijo invalidov preurediti prostore, stroje ali druge naprave in sredstva za delo, se izdatki krijejo iz proračuna SR Slovenije. V sporazumu z republiškim upravnim organom, pristojnim za varstvo vojaških invalidov in borcev NOV, ter organizacijo združenega dela se določi znesek, namen in način uporabe sredstev.

6. Druge pravice

33. člen

(1) Invalidi pri katerih je vojaška invalidnost v tem, da imajo spodnje okončine okvarjene najmanj za 60 % ali da imajo zgornje okončine okvarjene najmanj za 80 %, ter slepi invalidi imajo pri nakupu motornega vozila na jugoslovanskem trgu pravico do povračila (v nadaljnjem besedilu: regres).

(2) Pravico do regresa ima invalid enkrat v šestih letih za osebni avtomobil oziroma enkrat v treh letih za motorno kolo ali skuter. Invalid, ki je lastnik motornega vozila, lahko dobi regres po preteku šestih oziroma treh let od dneva, ko si je vozilo kupil.

(3) Če invalid, ki je dobil regres, odtuji motorno vozilo pred potekom šestih oziroma treh let, mora vrniti sorazmeren del regresa, računano od prvega naslednjega leta po letu, v katerem je motorno vozilo odtujil, pa do preteka šestih oziroma treh let, in sicer vsako leto po eno šestino oziroma po eno tretjino skupnega regresnega zneska.

(4) Regres je odvisen od odstotka invalidnosti ter od rednih dohodkov invalida in njegovih družinskih članov; regres znaša:

1. za invalide s telesno okvaro spodnjih ali zgornjih okončin s 100-odstotno invalidnostjo in za slepe invalide — 40 % od osnove;

2. za invalide s telesno okvaro spodnjih ali zgornjih okončin z 80-odstotno ali 90-odstotno invalidnostjo — 35 % od osnove;

3. za invalide s telesno okvaro spodnjih okončin s 60-odstotno ali 70-odstotno invalidnostjo — 30 % od osnove.

(5) Regres se poveča za 10 %, če redni dohodki ne presegajo na družinskega člana 50 % povprečnega mesečnega osebnega dohodka zaposlenih iz prejšnjega leta.

(6) Del dohodkov, ki pride na družinskega člana, se izračuna tako, kot je določeno za izračunavanje dohodkov v zvezi z invalidskim dodatkom; pri tem se kmetijski dohodki upoštevajo po katastrskem dohodku v dejanskem znesku, drugi dohodki pa brez zmanjšanja.

34. člen

Osnova za določitev regresa pri nakupu motornega kolesa ali skuterja je prodajna cena vozila, pri nakupu osebnega avtomobila pa prodajna cena avtomobila jugoslovanke proizvodnje do 1.000 cm³.

35. člen

(1) Če umre invalid ali uživalec družinske invalidnine, gre tistemu, ki oskrbi pogreb, pogrebna za pogrebne stroške.

(2) Pogrebna gre tudi ob smrti zakonca ali nepreskrbljenega otroka invalida oziroma uživalca družinske invalidnine.

(3) Pogrebna gre v zneskih, ki so določeni po predpisih o zdravstvenem zavarovanju.

36. člen

(1) Če umre uživalec družinske invalidnine, ki je do smrti dobival invalidski dodatek oziroma družinski dodatek, gre njegovim družinskim članom (7. člen tega zakona) posmrtnina.

(2) Posmrtnina gre v dvomesečnem znesku invalidskega dodatka oziroma družinskega dodatka.

37. člen

(1) Invalidi in drugi uživalci pravic po tem zakonu imajo pravico do povračila potnih stroškov ter stroškov za hrano in nastanitev med potjo in prebivanjem v drugem kraju, če jih je pristojni organ poslal ali poklical tja zaradi uveljavitve oziroma uživanja pravic po tem zakonu.

(2) Pravico do povračila potnih stroškov ter stroškov za hrano in nastanitev imajo uživalci pravic po tem zakonu tudi za spremljevalca, če je bil ta po mnenju zdravnika posameznika oziroma zdravniške komisije ali zdravstvenega zavoda uživalcu med potjo in prebivanjem v drugem kraju potreben.

(3) Glede povračila potnih stroškov ter stroškov za hrano in nastanitev se smiselno uporabljajo ustrezne določbe zveznih predpisov o vojaških invalidih.

7. Skupne določbe

38. člen

Invalidi in druge osebe, ki imajo pravico do otroškega dodatka ali do pogrebne po tem zakonu in po drugih republičkih predpisih, uveljavljajo to pravico samo po drugih predpisih.

39. člen

(1) Pravic po tem zakonu ni mogoče prenesti na drugega.

(2) Neizplačani zapadli zneski invalidskega dodatka, družinskega dodatka, otroškega dodatka ter drugih denarnih prejemkov se lahko podedujejo.

40. člen

Na invalidski dodatek in družinski dodatek je mogoče seči z izvržbo ali z zavarovanjem:

1. do polovice — za zakonito preživnino;
2. do tretjine — za vse druge terjatve.

41. člen

Kadar je pridobitev ali določitev katerekoli pravice po posebnih predpisih odvisna od dohodkov, se denarni prejemki po tem zakonu pri odločanju o pravici ne štejejo za dohodke.

42. člen

Uživalec pravic po tem zakonu, ki mu je bilo izplačanega kaj, do česar ni imel pravice, mora vrniti prejeti znesek pod pogoji, ki jih določa zvezni zakon o vojaških invalidih.

43. člen

Predstojnik republiškega upravnega organa, pristojnega za varstvo vojaških invalidov in borcev NOV, izda natančnejše predpise o načinu izplačevanja invalidskega dodatka, družinskega dodatka, otroškega dodatka in drugih denarnih prejemkov po tem zakonu ter o kontroli izvrševanja izdatkov.

8. Začetek, trajanje in prenehanje pravic

44. člen

(1) Invalidski dodatek in družinski dodatek gresta od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve. Če je vložena zahteva v treh mesecih od dneva, ko je izdana odločba o priznanju pravice do invalidnine, gre invalidski dodatek oziroma družinski dodatek od prvega dne naslednjega meseca po mesecu, od katerega je priznana pravica do invalidnine.

(2) Uživalec družinske invalidnine, ki je dobil izplačano enkratno denarno pomoč po 18. členu tega zakona in naknadno izpolni pogoje za priznanje pravice do družinskega dodatka, ne more pridobiti te pravice prej kot po šestih mesecih, odkar je vložil zahtevo za enkratno denarno pomoč.

(3) Otroški dodatek gre od dneva, ki je določen po predpisih o otroškem dodatku.

(4) Oskrbnina gre od prvega dne naslednjega meseca, ko je invalid nastopil poklicno rehabilitacijo.

(5) Druge invalidske pravice je mogoče uveljaviti šele od dneva, ko je bila priznana pravica do invalidnine.

45. člen

(1) Pravice po tem zakonu trajajo, dokler uživalec izpolnjuje pogoje, ki so s tem zakonom predpisani za pridobitev in uživanje teh pravic.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se začetno zdravljenje nadaljuje do konca, vendar ne dalj kot šest mesecev po prenehanju z zakonom predpisanih pogojev; začeta poklicna rehabilitacija in prejemanje oskrbnine se nadaljujeta do konca rehabilita-

cije, vendar največ še dve leti, če gre za invalida, ki je med rehabilitacijo izgubil lastnost invalida, ker se mu je invalidnost zmanjšala pod določeni minimum.

(3) Uživalcu invalidskega dodatka oziroma družinskega dodatka, ki biva v tujini dalj kot dva meseca, se izplačevanje dodatka ustavi za ves čas bivanja v tujini. Dodatek se začne ponovno izplačevati, ko se vrne iz tujine, če niso nastale take spremembe, ki bi vplivale na pravico do dodatka in na njegovo višino.

46. člen

(1) Če je invalid ali kdo drug, ki uživa pravico do invalidskega dodatka oziroma družinskega dodatka, s pravnomočno sodbo obsojen na zapor do šestih mesecev, mu gre medtem, ko prestaja kazni, za kolikor je daljša kot mesec dni, 50% invalidskega dodatka oziroma družinskega dodatka, če preživlja družinske člane iz 7. člena tega zakona, če pa ne preživlja takih družinskih članov, mu za ta čas ne gre invalidski dodatek oziroma družinski dodatek. Če obsojeni uživa invalidski dodatek skupaj z drugimi, se izplačuje drugim souživalcem invalidski dodatek brez povečanja za obsojenega (drugi odstavek 5. člena tega zakona).

(2) Če je invalid ali kdo drug, ki uživa invalidske pravice, s pravnomočno sodbo obsojen na zapor daljši kot šest mesecev ali na strogi zapor, mu ne gre do invalidske pravice tisti čas, ko prestaja kazni.

(3) Upravni organ, ki odloča o invalidskih pravicah, lahko določi, da se družinskim članom invalida I. do VII. skupine, ki prestaja kazni nad šest mesecev zapora ali kazni strogega zapora, izplačuje ta čas invalidski dodatek, do katerega bi imeli pravico, če bi invalid umrl, vendar največ znesek njegovega invalidskega dodatka, razen če je bil tak invalid obsojen za kaznivo dejanje iz koristoljubja, s katerim je bila prizadeta škoda družbenemu premoženju.

(4) Če je invalid ali kdo drug, ki uživa invalidske pravice, v preiskovalnem zaporu, se izplačuje družini, ki jo uživalec preživlja, polovica njegovega invalidskega dodatka oziroma družinskega dodatka. Zadržana polovica se izplača uživalcu pozneje, če je kazenski postopek s pravnomočno odločbo ustavljen ali če je uživalec s pravnomočno sodbo oproščen obtožbe oziroma če je obtožba zoper njega zavrnjena, toda ne zaradi nepristojnosti sodišča.

47. člen

Invalidi in druge osebe, ki uživajo pravice po tem zakonu, morajo v petnajstih dneh prijaviti pristojnemu upravnemu organu vsako osebno spremembo ali spremembo v dejanskih okoliščinah, ki vpliva na posamezno pravico ali na njen obseg.

III. POSTOPEK ZA UVELJAVLJANJE PRAVIC

48. člen

(1) Pravice po tem zakonu se uveljavljajo na zahtevo upravičenca.

(2) O pravicah po tem zakonu odloča na prvi stopnji občinski upravni organ, ki je pristojen za varstvo vojaških invalidov in borcev NOV.

(3) O regresni zahtevi za nakup motornega vozila odloča republiški organ, pristojen za varstvo vojaških invalidov in borcev NOV.

(4) Za nadzorstvo nad delom občinskih upravnih organov organizira republiški upravni organ, pristojen

za varstvo vojaških invalidov in borcev NOV, revizijsko in instruktorsko službo.

49. člen

(1) V postopku za uveljavljanje pravic po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona o splošnem upravnem postopku, če ni v tem zakonu drugače predpisano.

(2) Občinski upravni organ, ki vodi postopek, mora uradno preskrbeti listine, s katerimi se dokazuje kakšno dejstvo ali stanje, ki ima pomen za izdajo ali izvršitev odločbe ali za kakšno upravno dejanje v korist stranke, če spada izdaja take listine v pristojnost kateregakoli organa te občine.

(3) Odločbo o pravicah po tem zakonu, ki je postala v upravnem postopku dokončna, je mogoče razveljaviti po nadzorstveni pravici, če je bil z njo prekršen materialni zakon v korist posameznika, in sicer najpozneje v petih letih od dneva, ko je postala dokončna.

50. člen

(1) Zdravniške komisije, ki so po zveznem zakonu o vojaških invalidih pristojne za ugotavljanje invalidnosti, dajejo izvid in mnenja o pridobitvi nezmožnosti, če je pridobitna nezmožnost pogoj za posamezno pravico po tem zakonu.

(2) Pogoji za povečanje invalidskega dodatka po tretjem odstavku 5. člena tega zakona (stalno ležeci bolniki, slepi) se dokazujejo z izvidom in mnenjem zdravstvenega zavoda.

51. člen

(1) Odločbo prve stopnje, s katero je komu priznan invalidski dodatek, družinski dodatek, otroški dodatek ali pravica do poklicne rehabilitacije in oskrbnine, je treba predložiti v revizijo.

(2) Revizijo opravi po uradni dolžnosti republiški upravni organ, pristojen za varstvo vojaških invalidov in borcev NOV.

(3) Če je vložena zoper odločbo prve stopnje pritožba, se odloči o reviziji in o pritožbi z isto odločbo.

(4) Revizija in pritožba ne odložita izvršitve odločbe, razen če gre za odločbo, s katero je priznana pravica do poklicne rehabilitacije oziroma oskrbnine.

52. člen

(1) V reviziji lahko da upravni organ druge stopnje k odločbi prve stopnje soglasje ali pa jo spremeni, odpravi ali razveljavi v škodo ali korist stranke, če s tem ni prizadeta pravica koga drugega.

(2) Organ prve stopnje, katerega odločba je bila v reviziji odpravljena ali razveljavljena in vrnjena v ponoven postopek, izda novo odločbo.

(3) Novo odločbo prve stopnje je treba predložiti v revizijo; v njej se preizkusi samo to, ali je nova odločba v skladu z razlogi, iz katerih je bila prejšnja prva odločba odpravljena ali razveljavljena.

53. člen

Ce zoper odločbo organa prve stopnje, ki jo je treba predložiti v revizijo, ni vložena pritožba, revizija pa ni opravljena v treh mesecih od dneva, ko organ druge stopnje prejme zadevo, se šteje, da je revizija opravljena in da je k odločbi dané soglasje.

54. člen

(1) Zoper odločbo druge stopnje in zoper odločbo, s katero je bila v reviziji spremenjena odločba prve stopnje, je mogoč upravni spor.

(2) Zoper odločbo v reviziji ni mogoč upravni spor, če je bila z njo odločba prve stopnje odpravljena ali razveljavljena in vrnjena organu prve stopnje v ponoven postopek, in sicer ne glede na to, ali je bila zoper odločbo prve stopnje vložena pritožba ali ne.

55. člen

(1) Odločbe, s katerimi so komu priznane pravice po tem zakonu, se izvršujejo uradno. Odločbe izvršuje pristojni upravni organ prve stopnje.

(2) Odločba druge stopnje, s katero je bila v revizijskem oziroma v revizijskem in pritožbenem postopku prva odločba spremenjena, se izvrši po njeni vročitvi organu prve stopnje.

56. člen

(1) Stroške v zvezi s postopkom za priznanje pravic po tem zakonu trpi organ, ki vodi postopek.

(2) V postopku za priznanje pravic po tem zakonu se ne plačujejo takse.

57. člen

(1) Pristojni občinski upravni organi morajo voditi evidenco o uživalcih invalidskega dodatka, družinskega dodatka in otroškega dodatka, ki zagotavlja zbiranje potrebnih statističnih podatkov.

(2) Pristojni občinski upravni organi pošiljajo poročila s podatki iz evidence po stanju na koncu polletja.

(3) Predstojnik republiškega upravnega organa, pristojnega za varstvo vojaških invalidov in borcev NOV, izda natančnejše predpise o evidenci.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

58. člen

(1) Prevedbo invalidskih dodatkov, družinskih dodatkov in oskrbnin opravi organ prve stopnje.

(2) Če se vloži nova zahteva za priznanje invalidskega dodatka v treh mesecih od uveljavitve tega zakona, gre pravica do invalidskega dodatka po določbah tega zakona od 1. oktobra 1974, če pa se vloži nova zahteva pozneje, gre pravica do invalidskega dodatka od prvega dne naslednjega meseca, ko je bila zahteva vložena, razen če gre za primere iz prvega odstavka 44. člena tega zakona.

59. člen

Z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, preneha veljati zakon o vojaških invalidih (Uradni list SRS, št. 26-233/73), razen določb njegovega 34. člena, ki prenehajo veljati 31. decembra 1974.

60. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. oktobra 1974, razen določb 33. člena, ki začnejo veljati 1. januarja 1975.

St. 192-7/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

449.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o prepovedi nomadske paše

Razglašajo se zakon o prepovedi nomadske paše, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 11. decembra 1974 in na seji Zbora občin dne 11. decembra 1974.

St. 320-18/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o prepovedi nomadske paše

1. člen

Prepovedana je paša, s katero se živina seli iz kraja v kraj tako, da se živina žene preko kmetijskih zemljišč z namenom, da se s pašo preživi v določenih letnih obdobjih (v nadaljnjem besedilu: nomadska paša).

2. člen

Za nomadsko pašo po tem zakonu se ne šteje:

— paša živine, ki jo organizirajo lastniki ali kmetijske organizacije združenega dela kot uporabniki na svojem območju ali v sporazumu z lastniki oziroma uporabniki zemljišč zunaj tega območja;

— paša na skupnih pašnikih, ustanovljenih po 93. členu zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 26/73);

— paša, ki jo dovoli občinski upravni organ, pristojen za kmetijstvo, na kmetijskih zemljiščih zunaj organiziranih pašnikov iz prejšnjih alinej tega člena.

3. člen

Odločbo iz tretje alineje prejšnjega člena tega zakona izda občinski upravni organ, pristojen za kmetijstvo, na predlog kmetijske zemljiške skupnosti, po zaslišanju prizadetih lastnikov in uporabnikov kmetijskih zemljišč.

V tej odločbi določi občinski upravni organ, pristojen za kmetijstvo, način zavarovanja posevkov in nasadov, čas trajanja paše in višino odškodnine za povzročeno škodo.

Zoper odločbo o odškodnini iz prejšnjega odstavka tega člena ni dovoljena pritožba in ni mogoč upravni spor, pač pa lahko predlaga vsaka stranka v tridesetih dneh od vročitve odločbe, naj sodišče določi odškodnino.

O predlogu za določitev odškodnine odloča v nepravnem postopku krajevno pristojno občinsko sodišče.

4. člen

Čreda na nomadski paši se na riziko in stroške lastnika oziroma uporabnika prisilno odstrani z nomadske paše.

Za odškodninske zahtevke, ki izvirajo iz škode, povzročene z nomadsko pašo, je pristojno tisto sodišče, ki je pristojno za območje, na katerem je bila škoda storjena.

5. člen

Prisilno odstranitev črede iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona odredi občinski upravni organ, pristojen za kmetijsko inšpekcijo oziroma za veterinarsko inšpekcijo, če gre za delovno področje veterinarske inšpekcije.

Postaja milice v občini mora glede na 7. alineo 20. člena zakona o notranjih zadevah (Uradni list SRS, št. 47/72) omogočiti izvršitev izrečenih ukrepov pristojnega inšpekcijskega organa.

6. člen

Z denarno kaznijo od 1.000 do 5.000 dinarjev ali z zapornom do 30 dni se kaznuje za prekršek oseba, ki nomadsko pase živino — pastir ter lastnik take živine, če ta ni istoveten s pastirjem.

7. člen

Z denarno kaznijo od 5.000 do 50.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela ali druga pravna oseba, katere živina je na nomadski paši.

Za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena se kaznuje z denarno kaznijo od 1.000 do 5.000 dinarjev odgovorna oseba organizacije združenega dela ali druge pravne osebe, katere živina je na nomadski paši.

8. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 320-18/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

450.

Na podlagi 28. alinee 335. člena in 6. alinee 350. člena ustave Socialistične republike Slovenije, prvega odstavka 20. člena zakona o sodiščih združenega dela (Uradni list SRS, št. 38/74), 2. člena odloka o začasnem poslovniku Skupščine SR Slovenije in četrtega odstavka 241. člena poslovnika Skupščine Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela, Zbora občin in Druženopolitičnega zbora dne 11. decembra 1974 sprejela

ODLOK

o določitvi števila sodnikov pri Sodišču združenega dela Socialistične republike Slovenije

I

Za Sodišče združenega dela Socialistične republike Slovenije se določi 45 mest sodnikov, od tega imajo predsednik in štirje sodniki lastnost delavca v združenem delu v sodišču.

II

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 111-115/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

451.

Na podlagi prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 2. člena odloka o začasnem poslovniku Skupščine in četrtega odstavka 241. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 11. decembra 1974 sprejela

ODLOK

o pooblastitvi Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, da razpolaga z določenimi sredstvi rezervnega sklada SR Slovenije za pomoč na poplavljenih območjih in na območjih prizadetih z drugimi naravnimi nesrečami

I

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije se pooblasti, da po merilih, ki jih bo sam določil, da občinam Ajdovščina, Hrastnik, Litija, Slovenj Gradec in Ravne na Koroškem, ki so bile prizadete v letih 1973 in 1974 z večjimi naravnimi nesrečami, brezobrestna posojila iz rezervnega sklada SR Slovenije v skupnem znesku 5,8 milijona dinarjev.

II

Posojilo se daje za dobo petih let, s tem da se bo odplačevalo od 1. januarja 1977 do 31. decembra 1981.

III

Podrobnejši način odplačevanja posojila se določi v posojilnih pogodbah, ki jih z občinami iz I. točke tega odloka sklene za Socialistično republiko Slovenijo republiški sekretar za finance.

Št. 402-197/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

452.

Na podlagi 19. alinee prvega odstavka 342. in 4. alinee 344. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 2. člena odloka o začasnem poslovniku Skupščine SR Slovenije in četrtega odstavka 241. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela, Zbora občin in Druženopolitičnega zbora 11. decembra 1974 sprejela

ODLOK

o določitvi republiških organov za imenovanje in poviševanje določenih rezervnih vojaških starešin

I

Rezervne vodnike v teritorialni obrambi imenuje ter rezervne nižje oficirje, rezervne oficirje do čina kapetana I. razreda in rezervne vojaške uslužbenke do IV. razreda, ki so razporejeni v teritorialno obrambo, povišuje poveljni glavnega štaba SR Slovenije za splošni ljudski odpor.

II

Rezervne nižje oficirje, rezervne oficirje do čina kapetana I. razreda in rezervne vojaške uslužbenke do

IV. razreda, ki niso razporejeni v oborožene sile, povišuje republiški sekretar za narodno obrambo.

III

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 8-9/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik
Marijan Brečelj l. r.**

453.

Na podlagi prvega odstavka 342. in 344. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 2. člena odloka o začasnem poslovniku Skupščine SR Slovenije in četrtega odstavka 241. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela, Zbora občin in Druženopolitičnega zbora dne 11. decembra 1974 sprejela

ODLOK

o pristopu k dogovoru o enotnih osnovah šolanja in izpopolnjevanja učiteljev srednjih šol v SFRJ za predmet »Obramba in zaščita«, ki ga sklepajo socialistične republike in socialistični avtonomni pokrajini ter zvezni sekretariat za ljudsko obrambo

I

Socialistična republika Slovenija pristopa k dogovoru o enotnih osnovah šolanja in izpopolnjevanja učiteljev srednjih šol v SFRJ za predmet »Obramba in zaščita«.

II

V imenu Socialistične republike Slovenije se pooblasti za podpis dogovora iz prejšnje točke tega odloka član Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, predstojnik republiškega upravnega organa za vzgojo in izobraževanje.

Št. 8-7/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik
Marijan Brečelj l. r.**

454.

Na podlagi prvega odstavka 342. in 344. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 2. člena odloka o začasnem poslovniku Skupščine SR Slovenije in četrtega odstavka 241. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela, Zbora občin in Druženopolitičnega zbora dne 11. decembra 1974 sprejela

ODLOK

o pristopu k dogovoru o enotnih osnovah poučevanja učencev osnovnih in srednjih šol v SFRJ za splošno ljudsko obrambo, ki ga sklepajo socialistične republike in socialistični avtonomni pokrajini ter zvezni sekretariat za ljudsko obrambo

I

Socialistična republika Slovenija pristopa k dogovoru o enotnih osnovah poučevanja učencev osnovnih in srednjih šol v SFRJ za splošno ljudsko obrambo.

II

V imenu Socialistične republike Slovenije se pooblasti za podpis dogovora iz prejšnje točke tega odloka član Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, predstojnik republiškega upravnega organa za vzgojo in izobraževanje.

Št. 8-8/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik
Marijan Brečelj l. r.**

455.

Na podlagi prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 2. člena odloka o začasnem poslovniku Skupščine SR Slovenije in četrtega odstavka 241. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 11. decembra 1974 sprejela

ODLOK

o potrditvi dogovora socialističnih republik in socialističnih avtonomnih pokrajin o znižanju sodnih taks v gospodarskih sporih

I

Potrdi se dogovor socialističnih republik in socialističnih avtonomnih pokrajin o znižanju sodnih taks v gospodarskih sporih.

II

V imenu Socialistične republike Slovenije se pooblasti za podpis dogovora iz prejšnje točke tega odloka predstojnika republiškega upravnega organa za pravosodje in občo upravo.

Št. 423-7/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik
Marijan Brečelj l. r.**

456.

Na podlagi 25. alineje 335. člena in 10. alineje 350. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 3. člena zakona o skladu za pospeševanje upodablajoče umetnosti »Moša Pijade« (Uradni list SFRJ, št. 35-345/72) ter 2. člena odloka o začasnem poslovniku Skupščine SR Slovenije in četrtega odstavka 241. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela, Zbora občin in Druženopolitičnega zbora dne 11. decembra 1974 sprejela

ODLOK

o izvolitvi dveh članov upravnega odbora sklada za pospeševanje upodabljaajoče umetnosti »Moša Pijade«

Za člana upravnega odbora sklada za pospeševanje upodabljaajoče umetnosti »Moša Pijade« se izvolita:

Jože Ciuha, akademski slikar, svobodni umetnik, Ljubljana, Prešernova 12; in

Slavko Tihec, akademski kipar in grafik, izredni profesor, Akademija za likovno umetnost, Ljubljana.

St. 010-15/74

Ljubljana, dne 11. decembra 1974.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

457.

Na podlagi 7. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 1. člena zakona o pomilostitvi in 85. člena kazenskega zakona izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

ODLOK

o pomilostitvi obsojene osebe

1. člen

Ajniku Antonu, se kazen 3 let strogega zapora zniža za 6 mesecev.

2. člen

Ta odlok začne veljati 10. decembra 1974.

Št. P 25-1/74

Ljubljana, dne 10. decembra 1974.

Predsedstvo

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN**SKUPŠČINA OBČINE BREŽICE**

1096.

Na podlagi 6., 10., in 13. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-73/72, 3-5/73 in 4-28/74) ter 202. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 28/74) je Skupščina občine Brežice na ločenih sejah zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 26. novembra 1974 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov

1. člen

V odloku o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 13-262/72) se v 20. členu doda drugi odstavek, ki se glasi:

»Pripisavek po 8. točki tega člena se ne plačuje od dohodkov doseženih s prevozom mleka do zbiralnice ter dohodkov doseženih z zbiranjem mleka na zbiralnicah.«

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 422-35/74

Brežice, dne 26. novembra 1974.

Predsednik
zbora združenega dela

Franz Mohor l. r.

Predsednik
zbora krajevnih skupnosti

Rok Kržan l. r.

Predsednik
družbenopolitičnega zbora

Ivan Videnič l. r.

Podpredsednik
Stane Rebernik l. r.

1097.

Na podlagi 3. odstavka 43. člena zakona o razlastitvi in prisilnem prenosu pravice uporabe (Uradni list SRS, št. 27/72) in 202. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 28/74) je Skupščina občine Brežice na ločenih sejah zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 26. novembra 1974 sprejela

ODLOK

o povprečnih gradbenih cenah in povprečnih stroških komunalnega urejanja zemljišč, ki so podlaga za določanje odškodnine za razlašena stavbna zemljišča

1. člen

Za stavbna zemljišča, na področju občine Brežice veljajo naslednja zemljišča:

— ožji gradbeni rajon — mestno naselje Brežice ter okolica mesta Brežice, ki jo določa urbanistični program za občino Brežice;

— vsi drugi kraji v občini Brežice, na območju katerih se nahajajo zemljišča, ki so po veljavnih predpisih stavbna zemljišča.

2. člen

Povprečna gradbena cena 1 m² stanovanjske hiše, na območju občine Brežice je: 3.500 din za leto 1974.

Povprečni stroški komunalnega urejanja zemljišča, na območju občine Brežice so:

— za mesto Brežice z okolico, ki jo določa urbanistični program za občino Brežice, 30 % od vrednosti povprečne gradbene cene za 1 m² stanovanjske hiše za leto 1974;

— za vse druge kraje v občini Brežice, na območju katerih se nahajajo zemljišča, ki so po veljavnih predpisih stavbna zemljišča, 40 % od povprečne gradbene cene za 1 m² stanovanjske hiše, za leto 1974.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 464-6/74-4

Brežice, dne 26. novembra 1974.

Predsednik
zboru združenega dela

Franc Mohor l. r.

Podpredsednik

Stane Rebernik l. r.

Predsednik
zboru krajevnih skupnosti

Rok Kržan l. r.

Predsednik
družbenopolitičnega zbora

Ivan Videnič l. r.

1098.

Na podlagi 15. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67) in 202. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 28/74) je Skupščina občine Brežice na ločenih sejah zboru združenega dela, zboru krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 26. novembra 1974 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o urbanističnem programu občine Brežice

1. člen

Druga točka 4. člena se spremeni in dopolni tako, da pravilno glasi:

»V skladu s programskimi osnovami, podanimi v urbanističnem programu občine Brežice, razširitev teh osnov pri Opekarni v Brežicah (po predloženi situaciji 1:5000) in zazidalnimi načrti naselja Dobova in Bizeljsko.«

V četrti točki istega člena se za besedo »Brezina« doda »(urbanistični red za Brezino se spremeni po predloženi situaciji 1:5000)«.

2. člen

Točka a 13. člena se spremeni in dopolni tako, da pravilno glasi: »industrijski rezervati na širšem območju Brežice, v Dobovi in na Bizeljskem, vključno z razširjeno industrijsko cono pri Opekarni v Brežicah.«

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 350-3/74-1

Brežice, dne 26. novembra 1974.

Predsednik
zboru združenega dela

Franc Mohor l. r.

Podpredsednik

Stane Rebernik l. r.

Predsednik
zboru krajevnih skupnosti

Rok Kržan l. r.

Predsednik
družbenopolitičnega zbora

Ivan Videnič l. r.

1099.

Na podlagi 202. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 28/74) je Skupščina občine Brežice na ločenih sejah zboru združenega dela, zboru krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 26. novembra 1974 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o družbeni pomoči v občini Brežice

1. člen

3. člen odloka o družbeni pomoči v občini Brežice (Uradni list SRS, št. 1/71) se dopolni tako, da pravilno glasi:

Oblike družbene pomoči po tem odloku so:

1. denarna pomoč
2. plačevanje rejin, oskrbnin in zavodskega varstva
3. zdravstveno varstvo

2. člen

V 7. členu odloka se katastrski dohodki spreminijo iz 100 oz. 300 din na 200 oz. 600 din.

3. člen

8. člen odloka v prvi in drugi alineji ostane nespremenjen, ostale alineje pa pravilno glasi:

Družbena denarna pomoč znaša od 100 din do polovice varstvene pokojnine (za leto 1974 znaša 1.090 din).

V izjemnih primerih, kadar gre za bolezen ali težke družinske razmere, se lahko dodeli denarna pomoč tudi v večjem znesku, vendar ne več kot 200 din mesečno na najvišjo družbeno denarno pomoč.

Invalidnim in kronično težkim bolnim osebam, ki potrebujejo tujo pomoč in nego, se lahko odobri denarna pomoč v višini 75 % dodatka za tujo pomoč in nego, ki se priznava delovnim invalidom po veljavnih predpisih.

Kadar se pomoč daje družini ali zakoncu, se vsakemu nadaljnjemu članu družine prizna dodatek v višini polovice mesečnega zneska denarne pomoči. Če prejemnik preživlja otroke, se mu poleg tega prizna otroški dodatek iz sredstev za socialno ogrožene otroke.

Družbene denarne pomoči se vsako leto zvišajo najmanj za odstotek porasta življenjskih stroškov. Če je po presoji socialne službe to povišanje prenizko, se v konkretnem primeru lahko določi večje povišanje.

4. člen

Za 11. členom odloka se vstavi nov 12. člen, ki glasi:

Prejemnik družbene pomoči ima lahko tudi pravico do zdravstvenega varstva v obsegu, ki ga določi Skupnost zdravstvenega zavarovanja in varstva. Učevalci družbene denarne pomoči so oproščeni plačila participacije za zdravila, prispevka za obisk zdravnika na domu in prispevka za prevoz z rešilnim avtomobilom.

Prejemniki družbene pomoči imajo tudi pravico do nujnih ortopedskih pripomočkov.

5. člen

Členi odloka o družbeni pomoči v občini od 12 do 18 postanejo členi 13 do 19.

6. člen

V novem 14. členu odloka se določi na ...ejnina na 900 din.

7. člen

Odlok se objavi v Uradnem listu SRS, in velja osmi dan po objavi, uporablja pa se od 1. januarja 1974 dalje.

Št. 554-4/74-1

Brežice, dne 26. novembra 1974.

Predsednik
zborna združenega dela

Podpredsednik
Stane Rebernik l. r.

Franc Mohor l. r.

Predsednik
zborna krajevnih skupnosti

Rok Kržan l. r.

Predsednik
družbenopolitičnega zbora

Ivan Videnič l. r.

1100.

Na podlagi 202. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 28/74) je Skupščina občine Brežice na ločenih sejah zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 26. novembra 1974 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o priznavalninah borcem NOV in družbeni pomoči družinam borcev NOV v občini Brežice

1. člen

V 6. točki 2. člena odloka o priznavalninah borcem NOV in družbeni pomoči družinam borcev NOV (Uradni list SRS, št. 33/73) se število 400 nadomesti s številom 500.

2. člen

V prvi alineji 3. člena odloka se številu 200 oz. 350 nadomesti s številu 250 oz. 400.

V drugi alineji istega člena odloka pa se število 200 nadomesti s številom 250.

3. člen

5. člen odloka se spremeni in pravilno glasi:

»V izjemnih in posebej utemeljenih primerih lahko upravni odbor občinskega sklada za borce NOV dodeli borcu ali aktivistu NOV oz. njegovim svojcem redno mesečno ali enkratno priznavalnino če imajo priznana posebno dobo v dvojnem ali v enojnem trajanju do višine iz 3. člena tega odloka, vendar največ do zneska 700 din.«

4. člen

Drugo poglavje odloka, ki obravnava študijske pomoči se v celoti črta in tako postanejo prejšnji členi 13., 14. in 15., novi členi 8., 9. in 10.

5. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu SRS in začne veljati osmi dan po objavi, uporablja pa se od 1. ja-

nuarja 1974 dalje, razen 4. člen, ki se uporablja od 1. septembra 1974 dalje.

Št. 191-9/74-1

Brežice, dne 26. novembra 1974.

Predsednik
zborna združenega dela

Franc Mohor l. r.

Predsednik
zborna krajevnih skupnosti

Rok Kržan l. r.

Predsednik
družbenopolitičnega zbora

Ivan Videnič l. r.

Podpredsednik
Stane Rebernik l. r.

1101.

Na podlagi 202. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 28/74) je Skupščina občine Brežice na ločenih sejah zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 26. novembra 1974 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o pogojih in kriterijih za podeljevanje varstvenega dodatka za kmete-borce

1. člen

11. člen odloka o pogojih in kriterijih za podeljevanje varstvenega dodatka za kmete-borce (Uradni list SRS, št. 33/73) se spremeni in pravilno glasi:

»Finančna sredstva za kritje izdatkov iz naslova varstvenega dodatka priznanega kmetom-borcem se od 1. I. 1974 dalje zagotavljajo v proračunu SR Slovenije. Celotni znesek izplačuje Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja SRS Ljubljana.«

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974 dalje.

Št. 191-10/74-1

Brežice, dne 26. novembra 1974.

Predsednik
zborna združenega dela

Franc Mohor l. r.

Predsednik
zborna krajevnih skupnosti

Rok Kržan l. r.

Predsednik
družbenopolitičnega zbora

Ivan Videnič l. r.

Podpredsednik
Stane Rebernik l. r.

1102.

Na podlagi 202. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 28/74) je Skupščina občine Brežice na ločenih sejah zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 26. novembra 1974 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o priznavalninah kmetov borcev NOV v občini Brežice

1. člen

V 2. členu odloka o priznavalninah kmetov borcev NOV v občini Brežice (Uradni list SRS, št. 40/71) se v četrti alineji število 500 nadomesti s številom 600.

2. člen

V 3. členu odloka se 3. odstavek spremeni tako, da se števila 200 oz. 450 nadomestita s števili 250 oz. 500.

3. člen

4. člen odloka se dopolni tako, da se na koncu stavka vstavi vejica in doda besedilo: »vendar največ do zneska 700 din«.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974 dalje.

St. 191-11/74-1

Brežice, dne 26. novembra 1974.

Predsednik

zbora združenega dela

Franc Mohor l. r.

Predsednik

zbora krajevnih skupnosti

Rok Kržan l. r.

Predsednik

družbenopolitičnega zbora

Ivan Videnič l. r.

Podpredsednik

Stane Rebernik l. r.

1103.

Na podlagi 108. in 202. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 28/74) je Skupščina občine Brežice na ločenih sejah zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 26. novembra 1974 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o priznavanju olajšav samoplačnikom pri plačevanju zdravstvenih storitev

1. člen

1. člen odloka o priznavanju olajšav samoplačnikom pri plačevanju zdravstvenih storitev (Uradni list SRS, št. 35/71) se spremeni in pravilno glasi:

»Za občane, ki stalno prebivajo na območju občine Brežice in niso zdravstveno zavarovani, plačuje Skupščina občine Brežice zdravstvene storitve po določbah tega odloka. Sredstva za plačevanje zdravstvenih storitev osebam iz tega člena se zagotovijo vsako leto v proračunu SOB Brežice.«

2. člen

4. člen odloka se spremeni in pravilno glasi:

»Popolnoma so oproščeni plačila za vse zdravstvene storitve iz 2. člena tega odloka občani, ki niso zdravstveno zavarovani in nimajo svojcev ali drugih zavezancev, ki bi bili dolžni zanje skrbeti.«

3. člen

5. člen odloka se v celoti črta in dosednji členi 6 do 11 postanejo novi členi 5 do 10.

4. člen

Novi 5. člen se delno dopolni in pravilno glasi:

»Popolnoma ali delno se lahko oprostitjo plačila stroškov za zdravstvene storitve iz 1. točke 2. člena občani, ki so jih zadele elementarne nesreče ali pa so nesposobni za delo zaradi bolezni, če bi bili zaradi plačila stroškov zdravljenja gospodarsko ali socialno ogroženi.«

5. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu SRS in začne veljati osmi dan po objavi, uporablja pa se od 1. januarja 1974 dalje.

St. 54-2/74-1

Brežice, dne 26. novembra 1974.

Predsednik

zbora združenega dela

Franc Mohor l. r.

Predsednik

zbora krajevnih skupnosti

Rok Kržan l. r.

Predsednik

družbenopolitičnega zbora

Ivan Videnič l. r.

Podpredsednik

Stane Rebernik l. r.

1104.

Na podlagi določb 166. in 167. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 28/74), 4. člena zakona o referendumu (Uradni list SRS, št. 29/72) in 6. člena zakona o samopriskupku (Uradni list SRS, št. 3/73) je Skupščina občine Brežice na ločeni seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 26. novembra 1974 sprejela

SKLEP

o razpisu referenduma za uvedbo občinskega samopriskupka za sofinanciranje programa modernizacije občinskih cest na območju občine Brežice

1. člen

Razpisuje se referendum za uvedbo občinskega samopriskupka za sofinanciranje programa modernizacije občinskih cest (v nadaljnjem besedilu: samopriskupek) na območju občine Brežice.

2. člen

Referendum se razpisuje za celotno območje občine Brežice.

3. člen

Na referendumu se bo odločalo o uvedbi samopriskupka za financiranje programa modernizacije občinskih cest, ki ga je Skupščina občine Brežice sprejela na seji dne 25. IV. 1974.

S tem programom je hkrati določen tudi vrstni red modernizacij posameznega cestnega odseka upoštevajoč predvideno etapo.

Ne glede na prejšnji odstavek imajo absolutno prednost tisti cestni odseki na katerih so dela že začeta pa niso dokončana tako kot je to s programom predvideno.

4. člen

Referendum bo v nedeljo, 19. januarja 1975 od 7. do 19. ure na glasovnih mestih, ki jih določi občinska volilna komisija.

5. člen

Na referendumu imajo pravico glasovati občani, ki so vpisani v splošni imenik naselij z območja občine Brežice in zaposleni občani, ki še niso vpisani v splošni volilni imenik naselij z območja občine Brežice.

Odločitev na referendumu je sprejeta, če se za njo izjasni večina občanov, ki imajo pravico glasovanja po prejšnjem odstavku.

Pri izidu glasovanja se ne štejejo tisti občani za katere se uradno ugotovi, da se zaradi dela v tujini ali zaradi služenja vojaškega roka niso mogli udeležiti glasovanja.

Za uradno ugotovitev po prejšnjem odstavku tega člena je šteti obvestila Zavoda za zaposlovanje, obvestilo organizacij združenega dela ali pismeno izjavo svojcev odsotnega oz. oddelka za narodno obrambo pristojne občine.

6. člen

Samoprispevek se razpisuje za dobo 5 let in sicer od 1. februarja 1975 do 31. januarja 1980. in bi ga plačevali naslednji zavezanci, ki imajo stalno prebivališče na območju občine Brežice, opravljajo dodatno dejavnost na območju občine Brežice oz. imajo premoženje v občini Brežice, in sicer:

— občani, ki imajo dohodek iz delovnega razmerja v višini 1 % od neto osebnega dohodka;

— občani, uživalci pokojnin v višini 1 % od mesečnih pokojnin;

— kmetijski proizvajalci od dohodka iz kmetijske dejavnosti v naslednjih zneskih:

za osnovo 100 do 799 din KD je prispevek 200 din letno

za osnovo 800 do 1999 din KD je prispevek 300 din letno

za osnovo 2000 do 3999 din KD je prispevek 500 din letno

za osnovo 4000 do 6999 din KD je prispevek 700 din letno

za osnovo 7000 do 9999 din KD je prispevek 900 din letno

za osnovo nad 10000 din KD je prispevek 1100 din letno

— občani lastniki osebnih avtomobilov in motornih koles v višini 50 % takse na cestna motorna vozila;

— lastniki počitniških hišic lociranih na območju občine v višini 50 % predpisanega davka na premoženje.

7. člen

Plačevanja samoprispevka bi bili oproščeni:

— občani, uživalci pokojnin, katerih znesek ne presega 2.000 dinarjev mesečno;

— občani, kmetijski proizvajalci če letni KD ne presega 100 din na gospodarstvo;

— učenci v gospodarstvu, dijaki, študentje od mesečnih nagrad oziroma štipendije;

— občani za katere določa oprostitev zakon o samoprispevku.

8. člen

Pri sofinanciranju modernizacije občinskih cest iz 3. člena tega sklepa bodo sodelovale tudi temeljne organizacije in organizacije združenega dela ter občani ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo obrtno in drugo gospodarsko dejavnost ali intelektualne storitve.

O sofinanciranju programa modernizacije občinskih cest sklenejo subjekti iz 1. odstavka tega člena poseben družbeni dogovor.

Sredstva zbrana po 6. in 8. členu tega sklepa bi znašala 52.897.500 dinarjev.

9. člen

Samoprispevek od osebnega dohodka iz delovnega razmerja obračunavajo organizacije združenega dela, temeljne organizacije združenega dela, državni organi in zasebni delodajalci, od upokojujencev pa zavodi za socialno zavarovanje, mesečno ob vsakem izplačilu.

Za kmetijske proizvajalce, — lastnike kmetijskih zemljišč in počitniških hišic izvrši odmero in morebitno prisilno izterjavo davčni organ občine po postopku, ki je določen z zakonom in odlokom o davkih občanov.

Lastniki osebnih avtomobilov in motociklov plačujejo prispevek ob registraciji vozila skupno s takso na cestna motorna vozila.

Od zavezancev, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz samoprispevka, v določenem roku, se obvezno ali prisilno izterjajo po predpisih, ki veljajo za izterjavo prispevkov in davkov občanov.

Ce bi izterjava samoprispevka ogrozila nujno preživljanje zavezanca in članov njegove družine, se samoprispevek lahko odpiše po postopku in načinu, kot je določen s predpisom občinske skupščine.

10. člen

Denarna sredstva, ki se zbirajo od samoprispevka se stekajo na poseben račun pri SDK Krško, ekspozitura Brežice. »Za modernizacijo občinskih cest na območju občine Brežice«.

11. člen

Za zbiranje sredstev vodi skrb pristojni finančni organ Skupščine občine Brežice. Skrb za izvajanje programa pa vodi samoupravna interesna skupnost za ceste v občini Brežice.

12. člen

Denarna sredstva, ki so jih posamezne krajevne skupnosti že prispevale za modernizacijo cest, ki so zajete v programu, se vrnejo tem krajevnim skupnostim.

Povračilo sredstev iz prejšnjega odstavka se izvrši po poteku 5-letnega obdobja ali pa na zahtevo posamezne krajevne skupnosti ob koncu vsakega leta do višine 1/5 vloženih sredstev.

13. člen

Sredstva zbrana s krajevnim samoprispevkom se smejo uporabljati samo za namene določene v 1. členu tega sklepa.

14. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 014-1/74-1

Brežice, dne 26. novembra 1974.

Predsednik
zbora združenega dela
Franc Mohor l. r.

Podpredsednik
Stane Rebernik l. r.

Predsednik
zbora krajevnih skupnosti
Rok Kržan l. r.

Predsednik
družbenopolitičnega zbora
Ivan Videnič l. r.

SKUPŠČINA OBČINE CERKNICA

1105.

Na podlagi 65., 66. ter 67. člena zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti v SRS (Uradni list SRS, št. 36/64, 43/67, 40/68 in 43/70) in 168. člena statuta občine Cerknica je Skupščina občine Cerknica na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 2. decembra 1974 sprejela

ODLOK

o zaključnem računu o izvršitvi proračuna občine Cerknica za leto 1973

1. člen

Sprejme za zaključni račun o izvršitvi proračuna občine Cerknica za leto 1973, katerega sestavni del je tudi zaključni račun rezervnega sklada.

2. člen

Predvideni in doseženi dohodki ter predvideni in dejanski izdatki po zaključnem računu proračuna občine Cerknica za leto 1973 so znašali

	Predvideno din	Doseženo din
I. Dohodki	11.239.960	11.977.252,65
II. Izdatki	11.239.960	10.980.379,70
III. Presežek doh. nad izdatki	—	996.872,95

3. člen

Presežek dohodkov nad izdatki po zaključnem računu proračuna občine Cerknica v znesku 996.872,95 din se prenese

— na poseben račun pri SDK	951.971,00
— kot dohodek proračuna za leto 1974	44.901,95

4. člen

Zaključni račun rezervnega sklada občine za leto 1973 izkazuje:

I. Dohodki	162.433,12
II. Izdatki	—
III. Presežek dohodkov nad izdatki	162.433,12

ki se prenese kot dohodek tega sklada za leto 1974.

5. člen

Pregled doseženih dohodkov proračuna in izvršenih dohodkov je zajet v pregledu izvršitve bilančnega dela proračuna za leto 1973, ki je sestavni del splošnega dela zaključnega računa.

6. člen

Ta odlok velja osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 400-5/72-1

Cerknica, dne 2. decembra 1974.

Predsednik
Skupščine občine Cerknica
Slavko Torniš, dipl. oec. l. r.

Pregled doseženih dohodkov in razporeda dohodkov proračuna Skupščine občine Cerknica za leto 1973

Vrsta dohodka	Dohodki	Znesek	Št. glav. namena	Razpored dohodkov	Znesek
I	Davki iz osebnih dohodkov	3.790.926,95	01	Izobraževanje in vzgoja	1.605.073,00
II	Prometni davki	5.466.725,10	03	Kulturnoprosvetna dejavnost	363.208,55
III	Takse	486.864,75	04	Socialno skrbstvo	1.626.305,85
V	Dohodki po posebnih zveznih predpisih	126.928,35	05	Zdravstveno varstvo	633.119,50
VI	Dohodki organov in razni drugi dohodki	1.545.042,45	06	Komunalna dejavnost	111.757,40
VII	Dopolnilna sredstva	413.300,00	07	Delo državnih organov	3.516.320,85
IX	Prenesena sredstva	147.465,05	12	Dejavnost krajevnih skupnosti	326.928,35
			13	Dejavnost družbenopolitičnih organizacij	420.013,00
			14	Negospodarske investicije	535.949,00
			15	Gospodarske investicije	1.570,00
			16	Gospodarski posegi	96.026,50
			17	Obveznosti iz prejšnjih let	177.066,10
			18	Rezervni sklad	114.893,95
			19	Nerazporejeni dohodki	
				Tekoča proračunska rezerva	1.452.147,65
				Presežek dohodkov nad izdatki	996.872,95
Skupaj		11.977.252,65			11.977.252,65

1106.

Na podlagi 6., 11. in 14. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 21/74) in 168. člena statuta občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 20/74) je Skupščina občine Cerknica na seji zbora krajevnih skupnosti in zbora združenega dela dne 2. decembra 1974 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov občine Cerknica

1. člen

V odloku o davkih občanov občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 12/73 in 17/74) se v prvem in drugem odstavku 33. člena besede svet za družbeni plan in finance spremene in glase: »Izvršni svet«.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 422-18/72-1

Cerknica, dne 2. decembra 1974.

Predsednik

Skupščine občine Cerknica

Slavko Tornič, dipl. oec. I. r.

1107.

Na podlagi 170. člena statuta občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 20/74) in 68. člena zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 38/64, 10/65, 43/67, 40/67, 40/68 in 43/70) je Skupščina občine Cerknica na svoji 4. redni seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 2. decembra 1974 sprejela

ODLOK

o ukinitvi Sklada Janeza Hribarja

1. člen

Ukine se Sklad Janeza Hribarja, ki je bil ustanovljen z odlokom Skupščine občine Cerknica št. 402-47/68-1 z dne 4. X. 1971.

2. člen

Sklad se ukine z 31. XII. 1974. Vse pravice in obveznosti ter sredstva se po zaključnem računu s tem dnem prenesejo na združena sredstva za štipendiranje občine Cerknica.

3. člen

Ta odlok velja osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 402-47/68-1

Cerknica, dne 2. decembra 1974.

Predsednik

Skupščine občine Cerknica

Slavko Tornič, dipl. oec. I. r.

SKUPŠČINA OBČINE LENART

1108.

POROČILO

o izidu glasovanja na referendumu za uvedbo samoprispevka delovnih ljudi in občanov za asfaltiranje lokalnih cest v občini Lenart

Po 5. točki sklepa o razpisu referenduma o uvedbi samoprispevka delovnih ljudi in občanov za asfaltiranje lokalnih cest v občini Lenart (Uradni list SRS, št. 35-1027/74) v skladu z 10. členom zakona o referendumu (Uradni list SRS, št. 29-236/72) daje občinska volilna komisija Lenart poročilo o izidu referenduma na dan 8. decembra 1974.

Referendum je razpisala Skupščina občine Lenart s sklepom o razpisu referenduma o uvedbi samoprispevka delovnih ljudi in občanov za asfaltiranje lokalnih cest v občini Lenart za obdobje 5 let od leta 1975 do vključno 1979.

Referendum je bil 8. decembra 1974.

Občinska volilna komisija je na podlagi pregleda glasovalnih spisov preizkusila zakonitost referenduma in ugotovila, da je bil postopek za izvedbo referenduma in sam referendum izveden v skladu z zakonom in da ni bilo nepravilnosti, ki bi lahko vplivale na izid glasovanja.

Po ugotovitvah izida glasovanja je občinska volilna komisija ugotovila, da je od 10.362 volilnih upravičencev glasovalo 9.836 volivcev ali 94,93 %, da je glasovalo »za« 6.476 volivcev ali 62,50 %, »proti« 2.886 volivcev ali 27,85 %. Neveljavnih je bilo 474 glasovnic ali 4,57 %. Glasovanja se ni udeležilo 526 volivcev ali 5,08 odstotka.

Lenart, dne 8. decembra 1974.

Občinska volilna komisija

Predsednik

Mirko Gosnik I. r.

Tajnik

Janez Ritoc I. r.

Člani

Vida Brumen I. r.

Pavle Lešnik I. r.

Marija Čep I. r.

SKUPŠČINA OBČINE LITJA

1109.

Na podlagi 152. člena statuta občine Litija (Uradni list SRS, št. 23/74) je Skupščina občine Litija na skupni seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 27. junija 1974 sprejela

SKLEP

1. Sprejme se družbeni dogovor o osnovah in merilih za določanje mesečnih nadomestil dohodkov in osebnih dohodkov in drugih osebnih prejemkov delegatom ter voljenim in imenovanim funkcionarjem v občinah Ljubljanske regije (Domžale, Grosuplje, Kamnik, Kočevje, Litija, Logatec, Ribnica in Vrhnika) z dne 21. marca 1974.

2. Za podpis družbenega dogovora se pooblašča predsednik Skupščine občine Litija.

3. Komisija za volitve in imenovanja ter kadrovske zadeve pri Skupščini občine Litija se pooblašča, da na podlagi in v skladu z določili družbenega dogovora iz 1. točke tega sklepa, določi konkretna merila in izda ustrezne konkretne individualne akte za določitev osebnih dohodkov in mesečnih nadomestil osebnih dohodkov, stroškov za službena potovanja in potnih stroškov.

Št. 06-1/66-2

Litija, dne 27. junija 1974.

Predsednik

Skupščine občine Litija

Jože Dernovšek I. r.

SKUPŠČINA OBČINE LJUBLJANA BEŽIGRAD

1110.

Na podlagi 144. člena statuta občine Ljubljana Bežigrad (Uradni list SRS, št. 9-192/74) je Skupščina občine Ljubljana Bežigrad na seji zбора združenega dela dne 6. decembra 1974, na seji zбора krajevnih skupnosti dne 6. decembra 1974 in na seji družbenopolitičnega zбора dne 5. decembra 1974 sprejela

ODLOK

o nadaljnji uporabi nekaterih odlokov Skupščine mesta Ljubljane

1. člen

Na območju občine Ljubljana Bežigrad se uporabljajo kot občinski odloki naslednji odloki Skupščine mesta Ljubljane:

1. odlok o posebnem občinskem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve (Uradni list SRS, št. 54/72, 7/73 in 45/73),

2. odlok o občinskih upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 11/72),

3. odlok o komunalnih taksah na območju mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 45/70, 16/71, 7/73 in 31/74).

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1975 dalje.

Št. 422-27/74-4

Ljubljana, dne 6. decembra 1974.

Predsednik
Skupščine občine
Ljubljana Bežigrad
Janez Rigler l. r.

1111.

Na podlagi 153. člena statuta občine Ljubljana Bežigrad (Uradni list SRS, št. 9/74) so zbor združenega dela na 5. seji dne 6. decembra 1974, zbor krajevnih skupnosti na 5. seji dne 6. decembra 1974 in družbenopolitični zbor na 5. seji dne 5. decembra 1974 sprejeli

ODLOK

o dopolnitvi odloka o prenehanju veljavnosti občinskih odlokov

1. člen

Ugotovi se, da so od odlokov, ki sta jih sprejela občinski ljudski odbor Ljubljana Črnuče in občinski ljudski odbor oz. Skupščina občine Ljubljana Bežigrad v času od 1. IX. 1955 do 29. IV. 1974 prenehali veljati še nekateri odloki.

V odloku o prenehanju veljavnosti občinskih odlokov (Glasnik, št. 16/69) se dopolni prvi člen in sicer:

A. iz področja splošnih zadev:

— odlok o prenosu zadev v pristojnost svetov Skupščine občine Ljubljana Bežigrad (Glasnik, št. 61/64 in 30/66)

B. iz področja družbenih služb:

— pravilnik o podeljevanju štipendij občine Ljubljana Bežigrad (Glasnik, št. 34/67)

C. iz področja gospodarstva:

— odlok o minimalnih agrotehničnih ukrepih za pridobivanje krme na njivskih površinah (Glasnik, št. 88/60)

— odlok o minimalnih agrotehničnih ukrepih za pridobivanje pšenice (Glasnik, št. 78/60 in 27/61)

— odlok o minimalnih agrotehničnih ukrepih za pridobivanje krme na njivskih površinah (Glasnik, št. 88/60 in 27/61)

— odlok o skupnem zatiranju rastlinskih bolezni in škodljivcev (Glasnik, št. 54/58)

— odredba o obveznem izkoreninjenju tuberkuloze govedi na območju občine Ljubljana Bežigrad (Glasnik, št. 15/62)

— odlok o ustanovitvi sklada za plačevanje odškodnine za tuberkulozne živali (Glasnik, št. 71/62 in 15/63)

— odlok o zamenjavi in preusmeritvi pincgavske pasme goveje živine (Glasnik, št. 52/61)

— odlok o določitvi najnižje mesečne nagrade vajencem (Glasnik, št. 26/69)

— odlok o prenosu zadev s področja pripravništva v pristojnost sveta za delo in splošne zadeve (Glasnik, št. 16/69)

Č. iz področja komunale:

— odlok o kategorizaciji cest IV. reda za območje občine Črnuče (Glasnik, št. 26/56 in 27/61)

— odlok o kategorizaciji cest na območju občine Dolsko (Glasnik, št. 18/56 in 27/61)

— odlok o določitvi stroškov za tekoče vzdrževanje stanovanj in poslovnih prostorov v občini Ljubljana Bežigrad (Glasnik, št. 9/63)

— odlok o pokopališkem redu centralnega pokopališča v Ljubljani (Glasnik, št. 34/61 in 13/62)

2. člen

Odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-2/74-8

Ljubljana, dne 9. decembra 1974.

Predsednik
Skupščine občine
Ljubljana Bežigrad
Janez Rigler l. r.

SKUPŠČINA OBČINE SEVNICA

1112.

Na podlagi 6. člena zakona o lovstvu (Uradni list SRS, št. 22/66), 5. člena odloka o prenosu zadev v pristojnost sveta Skupščine občine Sevnica (Uradni vestnik okraja Celje, št. 5/65) in 238. člena statuta občine Sevnica (Uradni list SRS, št. 20/74) je Izvršni svet Skupščine občine Sevnica na seji dne 10. decembra 1974 sprejel

ODREDBO

o začasni prepovedi lova na veliko divjo raco — mlakarico

1. člen

Od začetka leta 1975 do konca februarja 1976 je na vsem območju občine prepovedan lov na veliko divjo raco — mlakarico.

2. člen

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 323-8/74-3

Sevnica, dne 10. decembra 1974.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Sevnica

Mišo Keršič l. r.

SKUPŠČINA OBČINE ŠENTJUR PRI CELJU

1113.

Skupščina občine Šentjur pri Celju je po 3. odstavku 30. člena zakona o javnih cestah (Uradni list SRS, št. 51-288/71) in 124. člena statuta občine Šentjur pri Celju (Uradni list SRS, št. 20-603/74) na seji družbenopolitičnega zbora, zbora krajevnih skupnosti in zbora združenega dela dne 26. novembra 1974 sprejela

ODLOK

o spremembah odloka o načinu plačevanja cestnih pristojbin za kmetijska in specialna komunalna vozila

1. člen

Spremeni se 1. člen odloka o načinu plačevanja cestnih pristojbin za kmetijska in specialna komunalna vozila (Uradni list SRS, št. 14-345/72) in glasi:

»Ne plača se pristojbina za cestna motorna vozila za gasilska vozila in za specialna vozila komunalnih delovnih organizacij.«

2. člen

Spremeni se drugi člen in se glasi:

»Organizacija združenega dela s področja kmetijstva in zasebni kmetje, ki uporabljajo kmetijske traktorje in traktorske priklopnike le v kmetijske namene, plačujejo znižano pristojbino za uporabo javnih cest.

Znižanje po tem členu znaša 75 % zneskov, določenih za te vrste vozil z odlokom o višini pristojbin za cestna motorna vozila (Uradni list SRS, št. 15-125/74) in se plačuje na način, določen s tem odlokom.«

3. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu SRS in se uporablja od 1. januarja 1975.

Št. 422/516-74-1

Šentjur pri Celju, dne 26. novembra 1974.

Predsednik
Skupščine občine
Šentjur pri Celju
Vinko Jagodič l. r.

SKUPŠČINA OBČINE VRHNİKA

1114.

POROČILO

o izidu referenduma za uvedbo samoprispevka za sofinanciranje asfaltiranja cest v mestu Vrhnika (za naselje Lošca, Kopališka ulica, Mrakova cesta, Pot v Močilnik, Usnjarska cesta, Sušnikova cesta, Nova vas in del Tržaške ceste — bloki)

Na podlagi 2. odstavka 6. člena sklepa o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka za sofinanciranje asfaltiranja cest v mestu Vrhnika — za naselje Lošce, Kopališke ulice, Mrakove ceste, Pot v Močilnik, Usnjarske ceste, Sušnikove ceste, Nove vasi in dela Tržaške ceste — bloki.

1. Krajevna skupnost Vrhnika je s sklepom, ki je bil objavljen v Uradnem listu SRS št. 35/74 razpisala referendum za uvedbo samoprispevka za sofinanciranje asfaltiranja cest v mestu Vrhnika v omenjenem naselju.

2. Komisija za izid referenduma je dne 8. XII. 1974 izvedla referendum.

3. Od skupnega števila 520 glasovalnih upravičencev jih je glasovalo 456 ali 87,69 %. Za uvedbo samoprispevka jih je glasovalo 379 ali 72,88 %, proti je glasovalo 65 ali 12,5 %.

Neveljavnih glasovnic je bilo 12.

4. Na podlagi navedenega izida glasovanja je komisija za izvedbo referenduma ugotovila, da je referendum uspel, ker se je za uvedbo samoprispevka odločilo 72,88 % glasovalnih upravičencev.

5. Na podlagi odločitve glasovalnih upravičencev, komisija za uvedbo referenduma ugotavlja, da je predlog za uvedbo samoprispevka sprejet.

Krajevna skupnost Vrhnika ima na podlagi 9. člena zakona o referendumu in 2. člena zakona o samoprispevku zakonito podlago za sprejem sklepa o uvedbi samoprispevka.

Vrhnika, dne 10. decembra 1974.

Za krajevno skupnost Vrhnika
Predsednik

Andrej Grampovčan l. r.

Komisija za izvedbo
referenduma:

Kržmanc Alojz l. r.

Kiren Rajko l. r.

Bevc Franc l. r.

Samardžić Ivan l. r.

Petkovšek Jakob l. r.

Simonišek Janez l. r.

SPLOŠNI AKTI SAMOUPRAVNIH, INTERESNIH IN DRUGIH SKUPNOSTI

1115.

Na podlagi 25. člena statuta Sklada ljubljanskih občin pri temeljni izobraževalni skupnosti Ljubljana za gradnjo osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov (Uradni list SRS, št. 11/73) je upravni odbor sklada na 34. seji dne 26. februarja 1974 sprejel

SKLEP

o potrditvi zaključnega računa Sklada ljubljanskih občin pri temeljni izobraževalni skupnosti Ljubljana za gradnjo osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov za leto 1973

1

Zaključni račun, ki izkazuje:

	din
sredstev	114,808.192,16
razporeditev sredstev	51,893.914,28
saldo na dan 31/12-73	62,914.277,88
so potrdile ustanoviteljice in sicer:	
Skupščina mesta Ljubljane dne 25. IV. 1974,	
Skupščina občine Ljubljana Bežigrad dne 9. VII. 1974,	
Skupščina občine Ljubljana Center dne 24. IV. 1974,	
Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje dne 12. XII. 1974,	
Skupščina občine Ljubljana Šiška dne 18. IX. 1974,	
Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik dne 11. XI. 1974.	

2

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. UO-157-95/74

Ljubljana, dne 13. decembra 1974.

**Temeljna izobraževalna skupnost
Ljubljana**

Sekretar UO sklada Predsednik UO sklada
Ludvik Činč l. r. Natan Bernot, dipl. inž. l. r.

1116.

Na podlagi 25. člena statuta Sklada ljubljanskih občin pri Temeljni izobraževalni skupnosti Ljubljana za gradnjo osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov (Uradni list SRS, št. 11/73) je upravni odbor sklada na 34. seji dne 26. februarja 1974 sprejel

SKLEP

o potrditvi finančnega načrta Sklada ljubljanskih občin pri Temeljni izobraževalni skupnosti Ljubljana za gradnjo osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov za leto 1974

1

Na finančni načrt, ki izkazuje

I. Dohodki:

	din
1. Krajevni samoprispevek	56,500.000
2. Prispevek otroškega varstva	19,000.000
3. Prispevek po samoupr. spor.	31,276.000
4. Ostali dohodki	1,500.000
DOHODKI SKUPAJ	108,276.000

II. Izdatki:

1. Natečaji, študije, progr. os.	2,000.000
2. Gradnja vzgoj. var. zavodov	25,811.000
3. Gradnja osnovnih šol	78,065.000
4. Nepredvideni izdatki in obvl. rez.	2,400.000
	108,276.000

so dale svoje soglasje ustanoviteljice in sicer:
Skupščina mesta Ljubljane dne 25. IV. 1974,
Skupščina občine Ljubljana Bežigrad dne 9. VII. 1974,

Skupščina občine Ljubljana Center dne 9. X. 1974,
Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje dne 28. VI. 1974,
Skupščina občine Ljubljana Šiška dne 18. IX. 1974,
Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik dne 11. XI. 1974.

2

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. UO-157-95/74

Ljubljana, dne 13. decembra 1974.

**Temeljna izobraževalna skupnost
Ljubljana**

Sekretar UO sklada Predsednik UO sklada
Ludvik Činč l. r. Natan Bernot, dipl. inž. l. r.

1117.

Na podlagi 36. člena družbenega dogovora o osnovnih programiranju nalog in oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974 in 14. člena družbenega dogovora o osnovnih programiranju nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974 v občini Krško, predloga IS SRS ter sklepov in predlogov ukrepov odbora podpisnikov družbenega dogovora o usklajitvi skupne in splošne porabe z resolucijo o družbenoekonomski politiki za leto 1974, sklepa republiške skupnosti otroškega varstva in sklepa koordinacijskega odbora za družbeno dogovarjanje, je izvršni odbor Temeljne izobraževalne skupnosti Krško na svoji seji 25. novembra 1974 sprejel

SKLEP

o znižanju prispevne stopnje za izvedbo programa republiške skupnosti otroškega varstva Ljubljana za mesec november in december

1

Prispevna stopnja 2,43 % od bruto osebnih dohodkov za financiranje programa republiške skupnosti otroškega varstva se v novembru in decembru zniža na 1,85 %.

2

Ta sklep začne veljati po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 237/74

Krško, dne 25. novembra 1974.

**Temeljna izobraževalna skupnost
Krško**

Predsednik IO
Ciril Plut l. r.

VSEBINA

	Stran		Stran
443. Zakon o izobraževalnih skupnostih	2077	1100. Odlok o spremembi odloka o priznavalninah borcem NOV in družbeni pomoči družinam borcev NOV v občini Brežice	2126
444. Zakon o raziskovalni dejavnosti in raziskovalnih skupnostih	2081	1101. Odlok o spremembi odloka o pogojih in kriterijih za podeljevanje varstvenega dodatka za kmete-borce (Brežice)	2126
445. Zakon o kulturnih skupnostih	2087	1102. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o priznavalninah kmetov borcev NOV v občini Brežice	2127
446. Zakon o zdravstvenem varstvu	2090	1103. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o priznavanju olajšav samoplačnikom pri plačevanju zdravstvenih storitev (Brežice)	2127
447. Zakon o sodiščih združenega dela	2111	1104. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo občinskega samoprispevka za sofinanciranje programa modernizacije občinskih cest na območju občine Brežice	2127
448. Zakon o vojaških invalidih	2115	1105. Odlok o zaključnem računu o izvršitvi proračuna občine Cerknica za leto 1973	2129
449. Zakon o prepovedi nomadske paše	2121	1106. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov občine Cerknica	2130
450. Odlok o določitvi števila sodnikov pri Sodišču združenega dela Socialistične republike Slovenije	2122	1107. Odlok o ukinitvi Sklada Janeza Hribarja (Cerknica)	2130
451. Odlok o pooblastitvi Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, da razpolaga z določenimi sredstvi rezervnega sklada SR Slovenije za pomoč na poplavljenih območjih in na območjih prizadetih z drugimi naravnimi nesrečami	2122	1108. Poročilo o izidu glasovanja na referendumu za uvedbo samoprispevka delovnih ljudi in občanov za asfaltiranje lokalnih cest v občini Lenart	2130
452. Odlok o določitvi republiških organov za imenovanje in poviševanje določenih rezervnih vojaških starešin	2122	1109. Sklep o sprejetju družbenega dogovora o osnovah in merilih za določanje mesečnih nadomestil dohodkov in osebnih dohodkov in drugih osebnih prejemkov delegatom ter voljenim in imenovanim funkcionarjem v občinah Ljubljanske regije (Litija)	2130
453. Odlok o pristopu k dogovoru o enotnih osnovah šolanja in izpopolnjevanja učiteljev srednjih šol v SFRJ za predmet »Obramba in zaščita«, ki ga sklepajo socialistične republike in socialistični avtonomni pokrajini ter Zvezni sekretariat za ljudsko obrambo	2123	1110. Odlok o nadaljnji uporabi nekaterih odlokov Skupščine mesta Ljubljane (Ljubljana Bežigrad)	2131
454. Odlok o pristopu k dogovoru o enotnih osnovah poučevanja učencev osnovnih in srednjih šol v SFRJ za splošno ljudsko obrambo, ki ga sklepajo socialistične republike in socialistični avtonomni pokrajini ter Zvezni sekretariat za ljudsko obrambo	2123	1111. Odlok o dopolnitvi odloka o prenehanju veljavnosti občinskih odlokov (Ljubljana Bežigrad)	2131
455. Odlok o potrditvi dogovora socialističnih republik in socialističnih avtonomnih pokrajin o znižanju sodnih taks v gospodarskih sporih	2123	1112. Odredba o začasnih prepovedi lova na veliko divjo raco-miškaričo (Sevnica)	2131
456. Odlok o izvolitvi dveh članov upravnega odbora Sklada za pospeševanje upodablajoče umetnosti »Moša Pišade«	2123	1113. Odlok o spremembah odloka o načinu plačevanja cestnih pristojbin za kmetijska in specialna komunalna vozila (Sentjur pri Celju)	2132
457. Odlok o pomilostitvi obsojene osebe	2123	1114. Poročilo o izidu referenduma za uvedbo samoprispevka za sofinanciranje asfaltiranja cest v mestu Vrhnika	2132
PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN		SPLOŠNI AKTI SAMOUPRAVNIH, INTERESNIH IN DRUGIH SKUPNOSTI	
1096. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov (Brežice)	2124	1115. Sklep o potrditvi zaključnega računa Sklada ljubljanskih občin pri temeljni izobraževalni skupnosti Ljubljana za gradnjo osnovnih šol in vzgojno-varstvenih zavodov za leto 1973	2132
1097. Odlok o povprečnih gradbenih cenah in povprečnih stroških komunalnega urejanja zemljišč, ki so podlaga za določanje odškodnine za razlašena stavbna zemljišča (Brežice)	2124	1116. Sklep o potrditvi finančnega načrta Sklada ljubljanskih občin pri temeljni izobraževalni skupnosti Ljubljana za gradnjo osnovnih šol in vzgojno-varstvenih zavodov za leto 1974	2133
1098. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o urbanističnem programu občine Brežice	2125	1117. Sklep o znižanju prispevne stopnje za izvedbo programa republiške skupnosti otroškega varstva Ljubljana za mesec november in december (Krško)	2133
1099. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o družbeni pomoči v občini Brežice	2126		

OBVESTILO

Obveščamo in prosimo vse dosedanje naročnike, katerim smo poslali račune za naročnino za leto 1975, da čimprej vplačajo ves znesek za toliko izvodov kolikor jih želijo prejemati. Prosimo, da pri tem natančno navedejo vopisni naslov, ker je to pogoj za redno odpremo Uradnega lista.

Naročnina za leto 1975 znaša za en izvod 200 dinarjev in se vplača do konca leta 1974 vnaprej za vse leto 1975 na žiro račun št. 50100-603-40323.

Uprava